

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. SRPNA 1906.

Číslo 8.

POZDRAV SLOVAČI.

Pochod slovenských Sokolů amerických k jejich 10-letému jubileu, dne 4. července 1906 a prvnímu sletu.

Hudbu napsal Q. A. Novotný.

Vzhůru syni Slovače,
tužit třeba páž,
strhat pouta, rubáše,
mety dojdem' snáž,
mety dojdem' sokolí,
hoj, na vlasti na roli,
když bdít bude stráž,
ta naše junů stráž!

V mužů síle, zápolu
všechn tužme lid,
nedbejme zlob, na svodu,
nám ruch a ne klid.
Tam kde smutné stanutí,
kéž volnosti vanutí
zbystrí sluch i vid,
a Sokol bud' náš lid!

Pak se dejmež do kraje
volného my v let
za bratry ve turnaje
náš necht' pje ret
a píseň se rozzvučí
americkou Slovači:
"Tuž páž, přímý hled,
tak, aby Mad'ar zbled!"

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jako nevěříme, že jen my ve všem máme pravdu a ten druhý nie, tak také nejde nám do hlavy, když někdo vypráví o nás, že sport tělocvik soustavný záhy udolá, že se již brzy přežijeme a Sokolství pověsíme na hřebíček. Ty úkoly naše jsou tak rozsáhlé a v podstatě své takové důležitosti, že bude to právě tělocvik soustavný, který posléze zvítězí a všude tam nastoupí, kde naučí se poznávat cenu — zdraví, když ničeho více. Tím však není řečeno, že to či ono dobré nemohli bychom, aneb docela snad nesměli v pořad svůj zabrat, že nemohli bychom se učit.

Jsme tomu rádi, když po letech odloučení bratři naši opět přijdou k nám, at' již pohnutky a příčiny odstoupení od naší N. J. S. byly jakékoliv, ale ještě více těší nás to úsilí, to přičinění a ty mnohé kroky, jež podnikají ti mnozí činovníci upřímní, když o sbor svůj pečují, s našim celkem jej opět míti chtějí. A tak jest se sborem v Racine, sborem Mladočech, jenž usnesl se opět vrátiti k nám a pracovati spolu s námi na prospěch věci naší sokolské. Víťame sbor ten a činovníky jeho pilné, jako radujeme se, že ve státu Wisconsině jednota naše zmohutněla. Tož k práci vytrvalé a houževnaté třeba poznenáhlu, za to ale tím jistěji.

Přiznáváme bez mučení, že ty naše zásady i u nás vyjímají se pěkně na papíře, ba že vyjímají se a třeba ještě byly radikálnější na tom papíře druhém, ale tolik dovolíme si podotknouti, že sotva mohlo by být rozmachu volnějšího věci naší, jen

kdybychom se všichni pevně a bez rozdílu těch zásad našich drželi. Pokud však u nás nebude hříchem dělat svíčkovou bábu oznámkou a podporou všeliké zpátečnické havěti, pokud za dollary dovedeme prodati nejen pero, ale i mozek v některých svých jednotlivcích ohebných paterí, třeba jsme byli jinak radikálové a "papíroví hrdinové", dotud spor o volnějším rozmachu zde, aneb onde byl by zcela zbytečným.

Snad nikde na světě si tak mnoho nepotrpí na všelijaké to "vojáčkování" jako právě u nás ve Spojených Státech. Nemáme-li tu nucené rekrutírky, máme za to celé houfy všelikých: "Military Academy", "Military Institute", "Military School", kde od nejútlejšího mládí učí se páni kluci bohatších rodičů zacházeti s bodákem, puškou a jinými vražednými zbraněmi a to v době, kdy pořádají se velikolepé konference míru zástupců všech vlád, ani naši republiku nevyjímaje. Námitka, že na školách těch pěstuje se i sport neplatí, povážíme-li, že ti různí chovanci učí se militarismu a tak zvanému válečnému umění v různých křiklavých uniformách na rozdíl od těch dětí chudých, jichž ubohá tělčka a mysle sklíčené se sužují v továrnách, závodech a dolech těch papírků, majitelů bohatých, jichž synatoři i pro případ stávek důstojníky se stávají milice.

Máme dva druhy sokolů i sokolek. Jedni znají stanovy N. J. S. a sboru svého a ti druzí neznají ani nejhlavnější jejich odstavce. Jedni čtou ten list náš a druzí se sotva oň starají. Kdyby bylo jináče, tož

letos ve všech sborech bez výminky i těch nejmenších měla se najít příležitost, třeba jen před šikem, když něčeho více, aby uctila se aspoň památka mučedníka brixenského Karla Havlíčka. Nestalo se žel všude, jakž Hlava 12. článek 1. Vzdělání Sokolů, na stránce 62. stanov N. J. S. nařizuje. Výmluvy, že zde, aneb onde není řečníků neplatí, když přece dosti jest těch, kdož by mohli aspoň předčítati a třeba jen z listu našeho. Nechceme vynášeti kde jaký drobný čin, ale v zájmu sokolské čti a národního i prostě lidského důstojného cítění opřítí se musíme jakovéto liknavosti, stanutí nás nehodnému.

Některým sokolům, kteří tělesné výchově vůbec nevěnovali po celý život svůj žádné pozornosti, nejde nikterak do hlavy, že když se před lety "mohlo pěkně cvičiti v těch sklepích", proč dnes nám tělocvičny takové nevyhovují — a když prý před lety cvičilo se "krásně v tanečních síních", proč dnes se proti tělocvičnám takovým žehrá? Kdyby ale bratr takový, jenž takto uvažuje, nucen byl dnes používati koňských drah a viděti, jak jiní jezdí po drahách elektrických; kdyby byl nucen jeti vlakem 20 mil za hodinu a viděti, jak jiní urazí 60 mil; kdyby byl nucen obývati staromodní dům bez nejmenšího pohodlí, v němž nedbáno zařízení zdravotních a viděti, jak jiní obývají moderní domy, v nichž postaráno jest o veškeré pohodlí, kde postaráno jest o světlo a čistý vzduch, rádi bychom slyšeli jeho odpověď, kdybychom na jeho projev nespokojenosti odpověděli: vždyť jsi s těmi věcmi byl před dvaceti lety spokojen — proč nyní proti tomu všemu žehráš?

Č.

Mezinárodnímu kongresu Volné Myšlenky v Argentíně, poslána byla jmenem naší jednoty následující zdravice: "Bratři a sestry: Všem Vám náš pozdrav! Snad nikdo nedovede uznati lépe, jako právě my Česko-američtí Sokolové, sdružení v Národní Jednotu Sokolskou ve Spojených Státech, důležitost Vašeho kongresu a rozboru Volné Myšlenky v zemi republiky Vaší. Dejte nám Pravdu a rozšívejte paprsky světla ve všech otázkách, o nichž jednati máte i ukažte kněžstvu zemi Vaší i zemí jiných, že hnutí naše nemusí se strachovati výzkumů a vyšetření vědeckých, otázka Volné Myšlenky kde končí s Rozumem a se všemi těmi pravdami poznáními, jakož i že poetivá práce tak často hanobených volných myslitelů konečně zlepši hmotné, společenské a mravní úroveň všech lidí, žen jejich a dětí jejich volných a silných v těle s mocnými a volnými myšlenkami. Přejíce Vám všechno zdar a pokrok veškerý v organizaci a skvostné práci Vaší, jsme Vám bratrsky oddaní atd." — Také D. A. S. poslal zdravici.

V jednom anglickém listě četli jsme nedávno úvahu o tom, že nic tak člověka nebolí, jako ztráta

dobrého, upřímného přítele. Věříme, že jsou případy, kdy ztratíme přítele věrného, upřímného, ale ve většině případů jest to pouze ztráta těch, jež jsme mylně za dobrého, upřímného přítele pokládali. Dobrý, upřímný přítel neztrácí se tak snadno. Vypoví-li nám přátelství někdo jen proto, "že to neb ono slyšel", aniž by se byl dříve přesvědčil, jsme-li vinnými neb ne — nemusíme přátelství takového želeť. Je-li kdo někomu opravdovým, upřímným přítelem, nemůže na něho tak lehce zanevřiti pro pouhý klep — nedá se svést těmi, jichž jedinou zálibou jest, jiným život otravovati. My aspoň, kdykoliv zanevřel na nás někdo jen pro to, co "tu a tam od někoho slyšel", necítíme žádné bolesti nad ztrátou takového přátelství, poněvadž tam vůbec žádného opravdového, upřímného přátelství nestávalo. A povrehní, strojené, neupřímné "přatelství" velmi lehce oželíme.

Č.

Jsou ještě mnozí mezi námi, již zvykli si pohlížeti k bratrům našim slovenským jaksi pohrdlivě, avšak to co oni dokázali v práci tělocvičné na prvním sletu svém v okolí Pittsburgu, zejména ale sbor jejich z Chicaga, dokazuje, že budeme s hochy muset záhy i na závodisti počítat, tím spíše, že i do Prahy se hotoví. Zástupce tam budou míti dojista, však vyvinuli akci, aby šlo celé družstvo a to se asi podaří. A na kolik tu obětavosti! Tak bratr Kazanek, umělec jejich na housle, chce dávat koncerty a čistý výnos věnuje na vyslání tohoto družstva. Mimo to jejich Výkonný Výbor také se přičiní, aby pomohl finančně i dá z pokladny co nebude se dostávat, aneb bude třeba vůbec. A vidíte tentýž V. V. sáhl i ochotně do pokladny a povolil potřebný obnos, aby i na sletu v Záhřebě Sokolstvo slovenské z Ameriky zastoupeno bylo. Zastupovati je bude čestný člen jejich br. Milan Hodža. Tak Slováci a jak my?

Poštětilo se nám zachovati z pozůstalosti po prof. Ladimírovi Klácelovi mnohé rukopisy, jakož i knihy jeho, jichž v hodinách studijních byl používal veliký tento mudrlec a člověk český, volný myslitel, spisovatel a zakladatel té naší Volné Myšlenky v české Americe. Jsou tu mnohé práce jeho, jež poskytují nám přímý obraz dobré té duše pilné na dobro lidstva pracovavší, toho srdce, z něhož plynula čistá a nezištná láska ke všemu co českého, volného — milovalť svůj lid více, nežli sama sebe a údělem za obrovskou práci ve prospěch lidstva — byla mu chudoba, strádání a mnohý bol. Utrpení Klácelovo, jež jej provázelo po celý pobyt jeho v zemi této a sklamaní mnohé, nezmátlo jej po celý čas; vytrval ve svém boji až ku hrobu proti všemu zpátečnictví, proti pověře a proti tmářství. Proto etime jeho památku a pošleme vše co po něm zbylo zde do musea Náprstkova do Prahy, aby bylo tam na radost našich i poučení budoucích.

Kdo z těch starších, třeba již neevičil, chtěl by se přesvědčiti jak snadno z trudu, strasti a všelikých nesnází obchodních a jiných se na chvíli aspoň zapomíná, může tak učiniti, když podívá se v hodinu evičební do Sokolny. Třeba i pouhým byl divákem okřeje ve chvíli, zejména když evičí mládež, potěší se a jestli někdy sám byl v těch řadách poskočí mu i to vetché srdce radostí, když uvidí ten aneb onen zdařivší se výkon evičence, žáka a žáčky. A přijde-li pak za chvíli i druhý bratr starší spolu pozorují, spolu na staré doby vzpomínají a jestli v nich ještě nějaká čilejší jiskřička aspoň činek se chopí a někde v koutku to zkusí poznovu, zkusí jak to chodívalo, jak by to ještě asi šlo. A ta mládež vidouc i ty bělovlasé starce, bratry, činovníky dávné, podiví se, zamyslí a řekne si: "Tak staří a přece jsou s námi, konají to co hlásají, povzbuzují nás a tu na nás jen, abychom se činili a radost jim a svým doma působili."

V červnovém čísle "Mind and Body" čteme následující významnou poznámku, týkající se německého semináře pro výchovu učitelů tělocviku: "... Nelze upříti, že dvou- neb tříletý běh by mohl vykonati mnohem více a že, což jest důležité pro graduanty, tito postavení by byli na stejný stupeň s graduanty jiných škol v závodění o uprázdněná místa." Jinými slovy, že německý ústav pro výchovu učitelů tělocviku překonán byl v mnohém ústavu americkými. Příčina toho jest ta, že kdežto v semináři německém věnována byla až posud pozornost výchově evičitelů pro spolky — v ústavech amerických vychovávání jsou více tělocviční hygienické, kteří ve zkouškách pro místa ve školách a ústavech amerických spíše obstojí, nežli jejich kolegové, kteří v ústavu evičitelském osvojovali si vědomosti pouze technické. Leč i v tomto ohledu Němci snaží se nyní docílití nápravy, neb poslední běh věnoval hygienické části velkou pozornost — ale významné jest, že dali se i oni předstihnouti prozíravými Američany.

Měsíc srpen jest pro Sokolstvo chicagské měsícem památným a sice z toho ohledu, že před čtyřiceti lety založen tam byl prvý sbor sokolský, tedy rok potom, když již v St. Louisu sboru bylo. Naši v St. Louis roku minulého v únoru památku prvního sboru sokolského v Americe oslavili způsobem vhodným, třeba všude jinde dne tak významného se zapomělo. V Chicagu však jest jináče, tu měli by naši přistoupiti k oslavě způsobem docela jiným, totiž měli by nejen dotyčné výbory se sejíti na zbudování veliké, společné, moderní Sokolny všech sborů chicagských, ale i výbory, jimž uloženy jsou práce přípravné v zájmu velikého Svazu Sokolstva amerického. Napsali jsme se již o věcech těchto dost a dost a nyní jen zbývá, aby přikročilo se k práci a usku-tečnění velikých myšlenek, jež i veliké mohou mít

výsledky v budoucnu. Jsou různé ty práce a mnohé, jež čekají na nás, ale pouze rozdělati jich, načítí a nedokončiti nebylo by hodno nás a my jen terčem výsměchů nepřátel našich státi bychom se mohli, ano i těch, kdož na pohled s námi jdou a nad jakým-koliv nezdarem činovníků svých a věci naší pohodlně za humny do hrstě se smějí.

Co jsou "poskvrněné peníze"? Jaká otázka, vždyt' najdete ji téměř v každém listě denně zodpověděnou, v listě, jenž po jedné straně své bude Vám vyprávěti se spravedlivou nevolí, jak ten "petrolejový král" na dělnictvu svém chudém, z mozolů jeho, potu a krve vydřel miliony dollarů, aby hned na straně druhé velebil téhož "krále" protože z těch krví potřísněných peněz — poskvrněných šalbou a klamem daroval pár na nějaký ústav vzdělavatelný a p. Vypadá jakoby jste od nevěstky přijímali dollary, aneb "komišn", jenž pak dávali by jste za volání slávy, znění trub a rachocení bubnů "národních" na nějaký ústav "národní", na nějakou školu, kde vaše děti by se měly vzdělávati a učiti. A nezarděli by jste se při tom studem? Nebyly by i ty peníze poskvrněné? Nezdálo by se vám přímo hanebné takovýmto a podobným způsobem vydržovati školy, jež povinností vaší jest vydržovati si sami? A tak jest i v těch sbírkách našich na Sokolny a podniky naše. U nás nikdež "peněz poskvrněných" nepřijímáme a dojista nikdy nevezmem, neboť poctivě vydělaný groš, peníz sebumenší, více vyváží, protože dán a obětován jest obyčejně chudými, za to ale lepšími pracovníky, nežli celé řady nafoukaných bohatců.

V červnovém čísle "Sokola Am." uveřejněny byly projevy souhlasu s plánem Plz. Sokola v Chicagu, na zbudování společného, moderního stánku tělocvičného. Souhlas-projevily téměř všechny jednoty — ale od té doby jsme více neslyšeli. Sokolové, pouhým schválením návrhu se mnoho nevyřídí — souhlasí-li některý sbor upřímně s myšlenkou, at' neobmezuje se na pouhý projev, ale at' zvolí výbor a oprávněný tento k jednání. I v Čechách uznávají, že mají-li sbory sokolské dorost vábit, musí sbory dotyčné pro dorost ten něco konat. A to jest v Čechách, kde mládež je ryze česky vychovaná a kde není cizích ústavů, které by dorost vábily. Chceme-li my dostáti úkolu svému též jako sbory národní, chceme-li svoji budoucnost sobě pojistit, musíme veškerou snahu obrátiti k tomu, abychom zřídili dům, jemuž by dorost česko-americký dával přednost před domy cizími. Pouhé projevy souhlasu zde nepomohou. Kdosi pravil, že to s tím ztrácením se dorostu našeho není tak zlé. Není-li to tak zlé, at' nám vysvětlí následující: Čím to jest, že na veřejném evičení vidíme 600 až 800 útlých dětí — a dorostu vůbec nemáme žádného — dorostu, kte-

rý má naše řady doplňovati? My pravíme, že jest to tím, poněvač značné procento chlapců později evičiti přestane a zbytek ztratí se nám v útavech cizích. Ale my na vzdor tomuto nezvratnému důkazu viděti ani slyšeti nechceme! Č.

Napsati dnes o někom, že jest bílý a zítra protože nám někdo zaplatí hned obrátit a napsat, že chlapík je černý jako bota, dokládát se pak toho svou etí i šedinami, může jenom sketa a člověk bezcharakterní. A vidíte takovéto případy skoro denně v listech mnohých, vidíte je v té špinavé polemice, již holduje u nás jistá třída lidí, napadající vše co sokolské, ten list náš i pořadatelstvo jeho. A jak si ti rytíři smutné postavy vedou. Radost podívat! Pera jejich namáčená ve všeliké černé břechce jezdí po papíru jen což, všude samá anonymita, klep a pomluvy, samé trhanství. Vědět ty mnohé duše "dobré", že v listě našem se nepolemisuje, že k půtkám osobním se nesnížíme, nemajíce ani chuti, ani času. Odtud jejich hrdinství. A my jdeme klidně dále cestou povinností svých, nedbajíce názorů těch, kdož ani sami sobě nedůvěřují a každý čin svůj, každou myšlenku třeba sebehorší klásti musí pod drobnohled cizého nazírání a cizího posudku za tolik a tolik stříbrných všeliké oznámky, za pouhé provedení v kočáře, aneb kus slíbené kůrky chleba nemastné i neslané.

Často jsme slyšeli, že na venkově zakládají sbory sokolské jest vlastně zbytečností, jež nikterak se nedá odůvodnit. Po farmách prý ta mládež jest zdravá tak že ani tělocviku nepotřebuje. Chyba lávky, jen se na tu mládež z farmy pěkně podívejte a pozorujte ji chvílenku a nebude trvati dlouho, aby jste se nepřesvědčili, že i tu třeba cvičení tělesných, soustavných. Kde jest tu v pohybech jejich nějaký život, svěžest a volnost, jež zakryly by naprostou neohrabanost, aneb výevik jednostranný, vzhled udřený u některých a nápadnou osamělost, ubohost. Vláčivý pohyb, pokyvování těla třeba i silného, jenže ne v jádru svém utuženého, vidíte všude a jemnost schází již docela. Tolik si třeba uvědomiti vedle všeho toho co i venkovu třeba. Také venkov, také na českých farmách a menších městečkách zůstává lidu našeho povinnost udržeti se na nejdéle a dítky své zachovati nám. Dejte jim pak příležitost, aby po tuhé práci v tělocviku soustavném nacházeli toho pravého osvěžení, v řadách sokolských povzbuzení a uvidíte o co ta mládež i na venku bude lepší, majíce vhodné středisko ku svému a svých povznesení.

U nás od nějaké doby pozorovati lze zjevy, jež opravdu vyvolati musí na rtu jen úsměv politování. Zjevy takové a podobné po našem názoru velice málo vzpruhy dodaly by věci naší výchovné, poctivé a nezištné. Vypadá jakoby se jednalo o úmyslnou

snahu, aby v nás podlomeno bylo hrdé vědomí, že k metám, k nimž jsme v práci sokolské i v zemi této dospěli, nešli jsme a nejdeme cestou vlastní, ale stezkami, které daleko před námi vyšlapávali Němci. A přec jak daleko jsou pravdy ti, kdož soustavu naši původní, českou, Tyršovu chtěli by rovnati se soustavou německou, Jahna, švédskou a p. Soustava naše jest svého vlastního rázu, vlastní stavby, jakž našim snahám individuálně národním vyhovuje a myslil by se někdo, kdyby takováto a podobná činil porovnání, aneb kdyby jen chtěl vytýkati nám, že mnoho jsme neudělali. Jako doma, tak i zde v nové vlasti této mnohé ještě schází nám, však v područí ducha cizého ještě nejsme a doufáme, že také nebudeme hned tak. Jestli pak se nepřímě i nám vytýká chabost a indolence v práci národní, pak takováto výtka zaslouží náležitého odbytí, uváží-li se co Sokolstvo americké vykázati může obětí, co podniklo k uhájení českého člověka samobytnosti, na kolik vychovalo dorostu pro české jednoty jiné a spolky a co konalo, aby vyspělo členstvo jeho v ohledu osvětovém, národním, pokrokovém a hospodářském přes všechny ty překážky, jaké v cestu mu kladli vždy živly zpátečnické pro volnost jeho a snahy upřímné.

NAŠE BUDOUCNO.

Jest těch sýček celá řada, jež dnes trne nad budoucností naší v zemi této a mnohý černý krkavec, jenž rád pozbavil by volného letu Sokola, jako opět celé davy "přátel", již pohlíží k věci naší sokolské, jako k nějakému komedianství, jako k věci, která prý se přežila. A jsou i jiní, již rádi by nám naočkovali na ten zdravý jinak peň lečjakou tak zvanou modernu, všeliké tretky zbytečné, frází pouhou, samá jen slova, aneb docela chtěli by z nás přes noc nadělati "sportů", vylíčující vše co sokolské barvami různými, jen ne těmi, jež v bílé a červené vreholí

A ku podivu my jdeme klidně dál, pracujeme, činíme se, seč síly jsou a tužíme ve svaly i v myslí své. A jakoby ani pro nás toho příkoří, té mnohé šalby a za dollary zjednaných štváčů nebylo, jakoby nebylo překážek a hanobení.

Jest ale také hrozné to naše provinění! Považte, my chceme lidu svého povznesení, utužení, my usilujeme o jeho posilu a uzdravení, my chceme, aby vedle jiných národností v zemi této volné i volně prospíval, my chceme, aby český člověk zůstáváje co možná na nejdéle svým byl i dobrým občanem země, jež v náruč svou jej pojala. Zásady naše volné směřující k dobru člověka každého a dělníka zvláště nechceme jen míti na papíře, jako z té duše se nám všeliké cetky a pozlátka protiví, jako protiví se nám klam a tak často se vyskytující ve společnosti naší

‘vlastenectví dollarové’, boucharonství a výchova lidí nečeských, povah otrockých a zaprodajnost.

Rozsáhlý pořad náš, a přec shrnouti se dá ve snaze naší výchovné v jedno jedinké a všemocné slůvko: PRAVDY.

Tolik přejeme si my, tolik žádáme i pro jiné a chceme od jiných, jakož i hlavně želáme sobě od vlastních svých mužů celých, žen našich a dorostu přímých povah, statečných, mravních a poctivých.

Dojista veliký a zároveň šlechetný úkol! Úkol výchovný!

V tom právě pak jest naše spása i v tom cizím prostředí i za těch různých neslibných poměrů, za těch všech ohledů a nerovného materiálu s nímž u nás počítati dlužno.

Vedle našich povinností, jež i my máme vůči naší vlasti nové, můžeme dojista směle starati se i o ten náš užší kroužek, o to naše vlastní zachování na dobu co možná nejdělsí a třeba to naše budoucno nevypadalo zrovna příznivě a splynutí s velikým celkem nám bilo přímo do očí, přec jen nezoufáme a pracujeme.

Jestli výsledky práce naší nejsou zrovna jak bychom si sami přáli, jestli práci naší zde se nedaří a tam naší vinou mnoho se promeškalo v minulosti, **není ještě nikterak omluvu pro dobu přítomnou.** Odtud také nejsme-li spokojeni, děje se tak ve smyslu Tyršově, jenž ne s osočováním a podezíráním a slovem neplodným a nezdůvodněným, ale brž skutkem vynalezavým a nikdy ukojenou snahou svou i svých, viděl věci naší cíl. Nabádal k vytrvalosti, jež byla mu heslem hesel všech!

I veliké národy poznenáhlu zahynuly vlastní vinou svou a malé jejich větve v cizině tím spíše proudům podlehnou, čím sami méně vzdorují a vytrvalosti se neučíce, svůj ráz a původ zanedbávají doma i na venku.

Doma? Ano, jestli každý sokol a sokolka, otec a matka doma se přičiní o udržení našeho dorostu a takto připravený matčinou radou a slovem otcovým k nám do Sokolny jej pošlou, uvidí záhy, že rodina jejich nejen zůstane českou, ale i sokolskou, vedle níh rodina druhá a tak rodin počet značný. Sbory sokolské v jakosti členstva svého silné pak o další výchovu tělesnou i mysle žactva starati se budou a vedením dobrých cvičitelů v tělocvičnách co možná nejvíce vyhovujících požadavkům moderním dílo výchovné dokonají. Ne ovšem a vždy zcela dokonají, dokonati mohou, ale pro naši záchranu dojista. Dorost, jestli na sebe jsme upoutali zůstane s námi a to proto již, že u nás i dobrovolné kázni se naučí, jež šlechtí srdce, vychovává povahy pevné, činí jej schopným sebezapření a k obětem když toho celek vyžaduje.

Chceme-li tedy v práci naší sokolské míti i v zemi této na dlouho bytí, jestli chceme, aby po nás zůstali tu noví a zdatní pracovníci a činovníci, ná-

stupeci upřímní, tož sami si je musíme vychovat a tolik jest jisto, že budeme je míti zrovna takové na kolik jsme jim toho poučení a té posily poskytli v těch kterých sborech jednotlivých.

Proto námitka toho aneb jiného sboru, že jsou vedle tělocviku naši přetíženi všelikými přednáškami, besedami, rozhovory a tryznami jest při nejmenším nemístná, ne-li zrovna hříšnou nanejvýš. U nás jest potřebou a všude i ve sborečku nejmenším vzpruhou nejlepší a agitací pro věc naší opravdu důkladnou, když vystupující veřejně ukázkou práce tělocvičné i práci vzdělavatelnou máme v našich pořadech. A jako doma s pílí mravenčí jest třeba uchrániti v dorostu ten vlastní náš ráz, tak i v kruzích širších musíme vzbuditi činnost svou a ruchem stálým zájem o nás a snahy naše. Vzbudíme-li u lidu bude tento lid jen pouhým přivedením dítek svých k nám a do přednášek našich i Sokolen mimovolně pracovati na naší záchranu. Spůsobem tím získáme na členstvu lepším, poučeným a dorostu, jenž věci naší spíše se nakloní. Co poučení u nás jen dá provésti se před šikem, na kolik tu těm žákům a žačkám pověditi lze slovy srozumitelnými a prostými o dějinách, o lidech našich velikých, o práci české, kolik tu ocenění tělocviku můe být po stránce zdravotní, národnostní, snahách našich volných a povinnostech našich vůbec, co pověditi lze o českém písemnictví, vědě a umění i se všemi těmi snahami vyniknuvších Čecho-američanů vlastní silou a vlastní pílí a jiného více. Ten dorost vida pak co proň koná se v tělocvičně, na hřišti, v besídce, co koná se proň i v každém oboru vědění nemůže tak snadno zapomenouti chvíl dobrých mezi námi strávených a nemůže, pakli po příkladu mnohých sborů v letě pořádáte s ním výlety, pakli jdete s ním do společných ‘‘campů’’, učíte jej tam hrát různým, bavíte jej a staráte se oň a jeho utužení cestami různými, zábavnými a při tom vydatnými, pěstující při tom zpěv sokolský od kterého přec do české písně jiné národní není daleko. Jindy opět jdete s nimi zvláště v místech větších do muzeí, na místa památná z dějin Spojených Států, do veřejných knihoven a laboratoří a učíte je znáti svět jiný, porovnávající s vymoženostmi našimi a vlasti naší staré.

Že mnoho to práce a námahy?

I ne, jen si tu práci a ty snahy naše společně rozdělme a pamatující opět slov Tyršových jdeme po ní každý o sobě, co jednotlivce, ba ani ne jen v různých sborech, než podporou a snahou vespolečnou, abychom tak teprve správně řešili úkol svůj, nejen ve prospěch svůj vlastní, než na zdar všeho lidu našeho a vlastní svou záchranu i v zemi jiné, nežli tam doma nad Vltavou.

A takli budeme pracovati všichni, uvědomovati sobě vlastní důležitost tělocvičných škol našich pro mládež, veliký úkol cvičitelů našich pochopující, vykonáme někdy bezděky takřka více na naší záchranu

a pro budoucnost naše, nežli všelikým chvilkovým vystoupením, třeba sebenádhernějším, jestli nemělo vlastního podkladu prospěti věci sokolské, pouhou okázalostí se spokojuje.

A hle, tu přicházíme k vystoupení našeho žactva, jež ve významu svém a jako prostředek agitace pro věc naši nemá jistě rovného. Viděli jsme v době poslední několikrát, zažili jsme sami ty dojmy mohutné a pozorovali toho lidu nám příznivého jásot veliký, když ta naše drobotina nastoupí činila se, že radost bylo a v prsou našich ozvali se musel hlas, jenž nejlépe dovedl nám pověditi, kde jest a v čem vlastně záleží celé to naše budoucnost . . .

My pak, že hlasu toho nedbali bychom? Že nechtěli bychom pochopiti, poznati tu cestu, již ubíráti se máme, abychom docílili výsledků nejlepších, abychom k té metě naší vytčené tím spíše dospěli?

Nemožno, poznali jsme tu cestu jedinou, poznali jsme její výhody a lid náš sám naučil nás znáti co třeba nám, kde zasaditi páku přičinění našeho, práce naší a na nás je, abychom tomu lidu ukázali, že u nás nadále nebude tříštění sil, zmatků a zbytečných sporů malicherných, ale práce a zase práce společné nám bez rozdílu kroje a smýšlení lidu pokrokového a volného, jenž chce dát svým co doba nová sobě žádá, co žádá si i naše okolí a nové vymoženosti vědy i snah občanstva této vlasti nové, již dorost náš, at' přiznáme si či nie, přec jen, zde zrodil se, jistou důležitou zůstává součástí.

Na dorost peněz vydaných nelitujeme, nelitujeme ani nákladu a práce na získání dobrých sil učitelských, cvičitelů, jako nelitujeme strádání a všech možných nepříjemností všude tam, kde usiluje se o zbudování moderní tělocvičny, stánku, jenž opravdu byl by ústavem výchovným, ústavem, jenž v základním zřízení svém vyrovnal by se všemu tomu co mládež naší táhne pod střechy cizí.

V těch pak velikých tělocvičnách cizích najdete i čítárny, najdete knihovny, kde dorost po cvičení, když byl jak náleží okřál pod sprehou, aneb v basénu, koupeli aneb plováním, vyhledati si může i osvěžení mysle v knize, aneb dobrém listu, časopisu odborném a jiném.

Nu a nyní povězte nám, kde že jest ten dorost náš, který mohl by si sám přecísti dotýcnou rubriku listu našeho, aneb ten list náš, jemuž my v pořadatelstvu všichni zasvětili služby své, tou kojice se blahou nadějí, že až ty sloupee listu našeho obsahem i lepší budou, že i lepšího bude uznání, že jednoduše bude se lépe číst, že číst se bude sokolem každým, sokolkou i kánětem a těm, kdož nemohou, že bude se předčítati.

A kde prosím děje se tak?

Že málo kde? Tož jestli ale tomu tak, pak znovu voláme k práci, ku zdvojené činnosti, ku čtení a vzdělávání se všech nás, výměně myšlenek a práci zdvojené u volnosti duševní i těla, ku tužení se každým

směrem, aby nebylo nikoho u nás, jenž zůstal by pozadu a nezůstaneme-li my, ti větší, ti staří kozáci a ženy naše, matky, pak i ty děti naše budou muset s námi a zajištěno bude naše budoucnost na dlouhá leta, mnohá leta společné práce a úsilí . . .

CVIČITELKY.

Tělocvik našich ženských odborů nabývá u nás — na vzdor nepříznivým poměrům — stále více a více půdy. Ač počet cvičenek není v našich tělocvičnách posud takový, jaký by býti měl, přece jen s potěšením pozorujeme, že počet ten se každým rokem množí — a dnes sokolky i návštěvou cvičení zahanbují své bratry sokoly.

A tu napadlo nám již několikrát: proč nemožnou naše ženské odbory míti své cvičitelky, jako mají sokolové své cvičitele? Mohou-li míti učitelky tělocviku národnosti jiné, proč ne my?

Vinu toho nese hlavně nám vrozená ostýchavost — nedůvěra sama v sebe. Kdyby některá Američanka mohla pochlubit se jen takovou znalostí tělocviku, jako některá naše sokolka, která (a takových jest mnoho) tělocvik pěstuje od svého věku dětského, dovedla by jinak ze zkušenosti té těžiti.

Obracíme se proto na naše sokolky s přáním, aby ty, které již delší dobu tělocvik pěstují a měly by ve vyučování zálibu, zkusily svoji spůsobilost jako cvičitelky, a dočkáme-li se nějakého cvičitelského běhu, aby se přihlásily jako posluchačky. Může-li sokol po odbytí jen krátkého cvičitelského kursu býti cvičitelem členů, sokolek i žactva, nevidíme žádné příčiny, proč by sokolka nebyla po krátké a svědomité přípravě spůsobilou k tomu, vésti některý náš ženský odbor — po případě i více odborů? Bude to ovšem ještě dlouho trvati, nežli se zmůžeme na takový běh, který by potrvál delší dobu a v němž by posluchači mohli býti seznámeni s tělocvičnou vědou od samých základů, ale tolik vědomostí by mnohá mohla i v krátkém kursu si osvojiti, aby mohla vésti některý ženský sbor. Vedení cvičení sokolek mohla by převzít pouze jako zkoušku své spůsobilosti a kdyby později seznala, že jest pro učitelku tělocviku spůsobilou, a že by se jí povolání to líbilo, mohla by pak obětovati čas studiu na některém ústavu americkém a vstoupiti v řady oněch paní a dívek, které dnes zastávají v různých ústavech, školách a klubech výnosná místa učitelek tělocviku.

Řekli jsme, že bude-li uspořádán nějaký běh cvičitelský, aby některé sestry přihlásily se jako posluchačky. Leč na nás sokoly v tom ohledu nemohou příliš spoléhati. My máme stále tolik vedlejších věcí na starosti, že nám nezbyvá času na věci nejdůležitější — na věci, které mají přímý vliv na naši budoucnost. A jelikož zkušenost nás učí, že u sokolek vždy upřímně míněný pokyn nalézá více

ohlasu, nežli mezi námi sokoly, radíme jim, aby porokovaly o tom, zda-li by nebylo možno uspořádati evičitelský běh pro sokolky pouze. Kdyby běh takový byl sebe kratší, mohl by vykonati mnoho dobra, poněvač by se veškerá pozornost věnovati mohla výhradně jen jednomu předmětu a kdyby si v něm cíle sokolky osvojily potřebné vědomosti theoretické a doplnily své vědomosti praktické, mohly by po odbytí kursu zkusiti své schopnosti učitelské mezi námi a možná, že by to pro mnohou bylo počátkem skvělé budoucnosti. Č.

NĚCO O OBĚHU KRVE ŠPATNÉM A ZAVINĚNÍ CHOROB.

Povídá se v kruzích odborných, že vlastní příčinou mnohých náhlých i vleklých chorob jest v 90 procentech jistě špatný oběh krevní. Příčiny, jež volný a mohutný oběh krevní v těle lidském zdržují jsou ovšem velice četné, tak jako na druhé straně máme opět mnohé činitele, již oběh krevní podporují, z těch pak tělocvik soustavný věru není mezi posledními.

Pokud vlastního oběhu krevního se týče musíme ovšem míti na zřeteli hlavně činnost srdce, pružnost tepenných stěn a ssavost vlásečnic, náležitě činnosti bránice a tak zvané osmosy, vedle, a tot' důležitě, téměř magnetické přitažlivosti, jež nalezá se ve veškeré tkani, jež potřebuje látek výživných, látek jež nalezají se ovšem, jakž několikrát již na místech těchto jsme si pověděli, v čisté, zdravé krvi.

Není ani třeba veliké znalosti tělovědy a různých výkonů těch kterých ústrojí, abychom ihned na prvý pohled nevěděli, jak snadno lze oběhu krevnímu překážeti a tak srdci ubližovati v jeho činnosti a jakost krve porušovati. Pouhý mechanický tlak, pouhé stlačení zevnitř aneb uvnitř těla může jen mnohou chorobu nám způsobiti.

Ačkoliv hned v první chvíli jakost krve zůstává nezměněna pod vlivem mechanického tlaku nějakého, tolik jest jisto, že za některých okolností sama státi se může kompressí, tlakem a překážkou v oběhu. Ohromná bolest, jež provází náhlý zánětlivý rheumatis, dnu, gout a různé druhy neuralgie má svůj vznik v tlaku malých vlásečnic, v značné citlivosti nervů a tlaku na ně jako hojnosti kyseliny močové a jiných nečistot, jimiž v takových a podobných případech krev oplývá. A dost možné, že takovéto látky nečisté a jedovatiny v krvi se vyskytující zavinují rovněž samy o sobě jiný tlak, jenž pak vede k chorobám druhů nejrozličnějších.

Ačkoliv nefysiologicky upravený oděv náš často se stává příčinou zevnějšího tlaku, komprese, jsou tu i jiné, neméně důležité příčiny, jež tak rádi přehlédneme a jejich vlivy a účinky pak připisujeme na vrub něčeho zcela jiného. Jedním z význačnějších a častých zjevů v příčinách stlačení, tlaku a

komprese, nemluvě o těch ani způsobených oděvem aneb některými jeho částmi, jest svalová kontrakce, svalové smrštění, způsobené v některých případech pouhým zvykem na určitou polohu, někdy značným a stále se opakujícím vysílením mysle a jindy pouhým zchlazením. Spojitost svalstva, jeho činnosti a chorob s činností mysle jest v tom ohledu jen zcela zřejmou a důležitost výeviku obou jen pochopitelná.

Bedlivý pozorovatel najde takováto smrštění svalová skoro ve všech druzích nemocí. Pokud nás se týče jen zřídka kdy nenašli jsme jich v zápalu plíc, zápalu pohrudnice, rheuma, zánětu nervů, neuralgii, chorobách pánevních, zácpě a různých chorobách jater a žaludku. At' si již tato příbuznost tohoto smrštění, abychom tak děli, vězí ve vlastní příčině choroby, aneb je výsledkem onemocnění, jakž mnozí tvrdí, tolik jest jisto a zůstane, že choroba ani ta, ani ona nezmizí dokud takovéto smrštění svalů celých skupin aneb svalů ojedinelých trvá.

A vlivy tlaku čili komprese jsou tak mnohé a dalekosáhlé, jako povaha jejich spočívající na přílišnosti vlastního tlaku různá, že jen zbývá tu i považení kde a v které části těla tlak se nalezá. Takovýto tlak, ano i někdy překrevní, musíme mít vždy na zřeteli v tom kterém ústrojí, at' již se zove tak či onak, když oběh krevní není v něm správný, buď krve je moc aneb málo, dobré aneb špatné a stav projevuje se bolestmi neuralgickými, aneb vznětlivostí nervů vůbec. Vzhledem na značné rozvětvení tepen, žil a žilek kudy krev probíhá nelze hned místo kde bolest se jeví spojovati s místem kde vlastní jest tlak. To bylo by chybou, protože v chorobách tlakem zaviněných i jiné podružné choroby se jeví a příznaky různé vyskytují. Léčiti však pouze tyto příznaky a vlastní příčinu choroby nechati nevyšetřenu, nebylo by rozpoznáním a také vyléčením sotva by nadešlo. Má-li někdo kašel jest příznak pouhý a tu příčina se musí hledati, vzít jen nějakou patentku na zastavení kašle bylo by nemoudré, jako léčiti ledviny protože moč pálí. Musí lékař nalézt proč pálí a kde, aby podal léku potřebného a vykonal pro vás práci poctivou, lepší všelikého humbukáře, jemuž noviny k humbuku jeho sloupee za tolik a tolik dolarů propůjčují a drze lid svůj balamutit nechají.

Vlivy tlaku neobmezují se na ty pouze, jež vznikají, když se oběhu krve překáží, aneb když něco vadí v oběhu št'áv výživných a št'áv posilujících, jež k nervům jdou. Hustá krev nedobrá, at' již kdekoli se vyskytuje, aneb jakkoli se takou stala, záhy se ruší, rozkládá a takto k většímu jen poškození a otravě těla veškerého přispívá a vedle jiných poruch vážného dosahu i druhu menšího tkani ubližuje. Tak vznikají choroby různé.

Tlak také překáží činnosti svalové a způsobuje odumírání tkane, seslabení, kdekoli se vyskytuje. A vliv tento jeví se v poměru s tím, jak veliký byl tento tlak. Prsten jinak dosti volný na prstu spů-

sobí vlastní váhou v tkani rýhu časem dosti znatelnou.

Analogicky rozumujeme každý z nás, bez jakékoliv zkušenosti bolestné, tolik vědět máme na kolik síla naše vlastní se podlamuje, na kolik ubírá se užitečnosti jednotlivým svalům na krku, v zádech a v podbřiší, když je stlačujeme a jiné vedle toho, dle rozkazu a libůstek pitomé mody, šaty své podle jejího vkusu si zřizujeme. Mechanické stlačení svalů břišních, bočních a zad má velice zhoubné vlivy na tělo, tak jako jakékoliv stahování prsou a p. Nejen že způsobem tím svaly se seslabují v částech těla nanejvýš důležitých, ale dýchání se omezuje a pohyby bránice na pochodu svém zdržuje. Tak tělo celé trpí a ústrojí v podbřiší jako dýchadla sama onemocnění mohou, aneb seslabeny jsouce spíše nemocem všelikým vysazeny bývají.

Protože pak příčiny tlaku po většině jsou rázu mechanického, a protože povstale choroby vždy odstraněním příčin se vyléčí, stačí odstraniti překážky čili vlastní příčiny komprese a tak i jejich vliv. Uvolníme všude na těle kde zbytečný jest tlak i vykonáme tak ne všelijakou břečkou, již meducína se nadává, ale opět cestou mechanickou, masaží, vibrací a jinými pomůckami, jakž lékař svědomitý předepíše, když byl vlastní příčinu choroby tlakem způsobené vynašel. A tu prosím se zcela nedivte, když vedle zařízení náležité životosprávy a šetření pravidel hygieny předepíše vám i potřebný tělocvik, tělocvik soustavný, jenž působil by na látky výživné a mocnějším prouděním lepší krve zajistil by tělu vašemu více síly a tak i větší možnost uzdravení. Povídali jsme si již, že všude kde je tělo zaměstnáno častěji a vydatněji, že tam přichází potravy více, tato příslušným pochodem proměňuje se v tkani, jednak staré obnovuje, jindy nové tvoří. A jestli těchto tkani přibývá dotčený ústroj sílí a sval tím spíše.

Kde lepšího může tedy býti léku, jedná-li se o sevrknutý, vysušený a smrštěný sval vůbec? Když pak takovýto stav svalů zabrání oběhu krve k různým jednotlivým ústrojím těla, jimž se krve čili posily odnímá, kdož může se diviti, že onemocnění se dostavuje. Jestli chabý sval takový cvičíme stává se nejen tužším a objemnějším i v jakosti své lepší, ale i v práci vytrvalejším a co hlavního napomáhá spíše odvádění škodlivin z těla. Jet' přece zcela přirozeno, že každý způsob léčby, který napomahal by zvýšiti činnost dýchadel a koloběhu krve, musí prospěti všude kde nějaký přímý, aneb nepřímý tlak se děje. Dále musíme prospěti, když vyšleme tam kde krve bylo málo krve více a častěji, pečujeme o pohyb krve rychlejší. Čím pak běh ten jest rychlejší, tím i rychlejší děje se výměna látek to jest dodávání potravin a odvádění škodlivin v těle. Lék, který vše to dokáže posílí nejen nervy, ale i mnohým chorobám zabrání čili jim předejde — a ten sluje tělocvik. Ale jako není léku, který vy-

hojil by vše šmahem a jako předejití nemoce lepším jest vlastního léčení, tak jest i s tělocvikem. Na vše se nehodí a každý stejné cviky také konati nemůže, ale tam kde svalová jeví se ochablost, kde tkani slábne není lepšího léku nad tělocvik, aby dalším následkům zabránil a odstranil příčinu komprese toho kterého ústrojí na jisté skupině svalů závislého.

A máme tu snad opět začítí šněrovačkou, tou kletou kompressí mody záhubné? Máme znovu a znovu vypočítávati její oběť, zmrzačení, pokřivení těla a stlačení ústrojí jako jater a p.? Máme povídati o překážce tu bránici v jejím pohybu při dýchání a špatném okysličení krve v plicích jako v následek? Nač to a proč, když my sami vedle žen našich a dívek chybujeme v uspořádání šatu svého, jednajíce prostě proti zákonům fyziologie. Ano, není šněrovačka kompressí tou jedinou!

Mužové i ženy jsou sami toho vinni, že nosí částě oděvu u krku tak těsné, že mozek ten ubohý stále v smutném jest stavu chronického překrvení a což ta obuv, ta těsná, ušněrovaná a stažená obuv na vysokém podpadku, jež sotva oběh krve v nohou dovolí — stav, který začasté vyžádá si notné bolení hlavý, různé katary, choroby krku, prsou a tak zvané nastuzeniny. O těsném šatu, přilehajícímu až ňěda také musíme se zmíniti a tu stahují se muži i ženy, ba i ubohé sotva z plen se dostavší dítky. A pak se divíme proč dítě stále pláče, proč svaly naše v zádech pobolívají, proč tak snadno onemocníme a podobně. Při tom všem jest tolik přímého tlaku na kůži, že tato ani nemůže vykonávati správně přidělený ji úkol eliminační a pravidlování tepla tělesného, což opět má v následek choulostivost těla a různé neduhy orgánů zaživacích.

Vedle toho máte ženy i muži těžké klobouky na hlavách rozměrů až hanebných, jež když nekazí zrak, tož jistě tíhou svou svaly lebeční rozbolaví. Všelike vázanky a pryžcové pásky na rukou a jiné podobné tretky leckde najdete, jako najdete podvazky utahované, že do svalů přímo řezou. Ku podivu podvazky přec nemají jinak žádného přímého vlivu na tvar těla, ale utahují se jen což. Ty různé šle a kombinované šle, jež na šněrovačky se zavěsí, aby držely punčochy a pod. nestojí také za nic, neboť působují zbytečný tlak na různých důležitých místech a překáží oběhu krve, ne sice zrovna v nohou, ale daleko důležitějších orgánech v pánvi. Jaký div, že pak tu jest překrvení namnoze a chabost orgánů vůbec, ano i stlačení někdy toho druhu, že škodí zvláště budoucím matkám, zakrňují vše co v cestě. Kdo může se diviti, že tolik potom následuje chorob nervových, hysterie a jiných nemocí druhu vážného z malých příčin povstalých. Dnes, kdy zdravověda všude žádá o pravé pochopení a spolupůsobení všech lidí rozumných ještě takovýto a podobné přechmaty se dějou a my úmyslně těla svá poškozujeme, stahujeme, divíme se divochům v Africe, že si strkají krou-

žek do nosu, co zatím sami dosud nedovedeme oceniti ten pravý poklad náš — zdraví své . . .

VODNÍ HRY.

Netřeba snad ani opakovati ještě známou pravdu, že anglicky mluvící mládež jest nejhravější mládeží na celém světě. V Americe na příklad nalezlo by se málo mladíků, kteří by nevěnovali se v prázdných chvílích nějaké hře (nejoblíbenější z těchto ovšem jest "pálená" čili base-ball). A není-li dosti místa pro hru samu, baví se aspoň házením a chytáním. Hraje se v okolí škol, hraje se ve veřejných sadech, hraje se na prázdných pozemcích, hraje se často i v špinavých uličkách a jdeme-li v hodině polední — ve chvíli "odpočinku" kolem některé továrny, spatříme dělníky, sotva že poněkud hlad ukojí, chápatí se míče a palestry a hledati osvěžení v "base-ballu".

Avšak to všechno mládeži americké nepostačuje — ačkoliv v tak zvané "base-ballové" sezóně hraje se míč stále s neochabujícím zápalem, jakmile "sezona" jest ukončena, ohlíží se náš dorost po něčem neobvyklém. A tu někomu napadlo, přenést některé z oblíbených her na vodu.

Před nějakým časem uvedena byla v život hra zvaná "water-polo". Jest to hra, v níž jedna četa snaží se dopravit míč ke goalu. Míč nesmí býti příliš tvrdý, tak aby mohl ho hráč jednou rukou držeti a druhou plovati; druhá četa ovšem snaží se první míč odejmouti a dopravit ho ke "goalu" protějšimu (jako při kopané). Že zápas o míč, spojený s plaváním, jest evičením vydatným, netřeba ani podotýkati.

S tím však Amerika nebyla spokojena. Bylo by možno hráti ve vodě národní hru "base-ball"? A sotva že otázka ta byla pronesena, již na ni nalezena byla odpověď. Jak ale upravit mety, čili stánky? Ani s tím si vynalezavý duch americký dlouho hlavu nalámal. Na kotvě řetězem upevněné "buoye" problém ten dobře rozluštily. Při hře této není však užíváno palestry. Hraje se dutým míčem, nepříliš velikým a odráží se pěsti. Po odpálení míče musí se ovšem k metě plovati a "ti dole" musí opustiti své "buoye" a plovati za míčem. Míč, jak švrehu poznamenáno, není příliš veliký a naplní se vzduchem pouze tak, aby mohl býti jednou rukou dobře zadržén; (kde není tak zvaných plovoucích "buoyí", lze použití dlouhých tyčí, ve dně zabodnutých).

A když base-ball, proč ne basket-ball? Pravidla se změnila pouze tak, aby vyhovovala "vodnímu hřišti" a Amerika má dnes o jednu vydatnou hru více.

Foot-ball jsme ve vodě posud neviděli, ačkoliv "water-polo" živě na foot-ball připomíná. Klade-ní překážek jedni druhým strkání, zápas o míč — to živě diváku připomíná náš universitní foot-ball.

Před časem, zmínili jsme se o tom, že by bylo zajímavé, kdyby američtí sokolové při některé své návštěvě staré vlasti provedli pořad nejoblíbenějších amerických her — a některá z těchto "vodních her" by byla tamním bratřím zajisté zajímavou novinkou.

CVIČEBNÍ KROJ SOKOLEK.

Nyní, když veřejná evičení naše neobejdou se více bez sokolek, ba možno říci, kdy sokolky činí naše veřejné vystoupení zajímavějším, poutavějším, bylo by na čase pojednati též o stejném kroji evičebním. Dojem pěkného evičení často rušen jest nestejností kroje — a nutíme-li sokoly, aby při veřejném evičení vystupovali v obleku stejném, mohli bychom toho docíliti též i u sokolek.

Veřejná evičení župním evičením v Clevelandu budou pro tento rok skončena a zimní sezónu mohli bychom věnovati rozpravě o zlepšení kroje sokolek.

Nám se nynější kroj příliš nezamlouvá. Jest sice pohodlný a praktický pro evičební hodiny, ale při evičení veřejném se nepěkně vyjímá. Většina sokolek krásí si modrý kroj temně červenými ozdobami, a tyto dvě barvy oku příliš nelahodí. Jiné zase mají okrasy bílé a to v takovém množství, že působí poněkud křiklavě. I střih obleku přáli bychom si pozměněný. Bylo by k přání, aby některé sokolky navštívily časem různé ústavy (jmenovitě university) americké a tam vybraly si vzorky kroje. Pokud nás se týče, viděli jsme nejvкусnější kroj evičební v normální škole v Chicagu, který slouží za vzor četným školám tělocvičným na západě.

Na místě "bloomers" nosí dívky tak zvanou "divided skirt", kolem boků těsně přiléhající a ke kolenům splývající v četných řasnatých záhybech, takže činí dojem krátké ženské sukně. Kroj zhotoven jest z temně-modré (některý rok černé), s bílými manžetami a širokými bílými límei (sailors-collar). Krk jest úplně volný — jedinou ozdobou pak jest bílá vázanka. Viděli jsme mnoho dívčích družstev, ale žádné se nám v evičebním kroji tak nelíbilo, jako družstvo normální školy chicagské.

Nevyzýváme sokolky, aby právě tento kroj si zavedly, neboť vkus se velice různí, podáváme jen malou ukázkou kroje, o němž si sokolky mohou pokrovati — nějakým návrhem kroj zlepšiti, neb jiný navrhnouti — ale jen at' budoucně objeví se na evičišti všechny stejné — at' sjedou se třebas se všech končin Ameriky.

"Lidé poetiví jsou sobě rovni, at' jest povolání jejich životní jakékoliv, poetivá snaha a láska k lidu tvoří společné pojítko. Tot' nový, pevný základ zdravé společnosti. Nynější společnost o něj valně nedbá: strpí se stejným klidem na veřejnosti nepoetivce, šplhářka, žonglera, kreaturu, jako člověka čestného, jen když umí se zakrýt poetivostí nebo vlastenectvím, nebo třeba jen krojem národním." Tyrš.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části těl. pověsčné

A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispívky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla z číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a vice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

VYTRŽENÉ LISTY ZE ZÁPISKŮ.

Z pozůstalosti br. Antonína Štraucha, žurnalisty
a básníka českého.

V červenci 1866.

"Ažta, jak se líbí hosti etnému, tito moji poddaní?"

"Dnes, kdy lány země české zbroceny jsou čerstvou krví synů našich a v bahně rybníka tam u nás za městem mnohé tělo vojína zapomenuto z krvavých dnů doby poslední, sedím opět jednou doma u sestry a stírám slzu do oka se mimoděk vedravší, do toho oka, jež práci pro ten ubohý náš lid již zemdlelo. Tma rozprostírá se před zrakem mým, oči se kalí, tak že sotva pár těchto píšu řádků. Nemám pracovat, varuje Dr. Šír. A druhá slza skanula, a zas tak náhle, že jsem sotva tušil. Ta první patřila vojínu, jenž padl již před deseti lety, padl z těch nevelikých řad našich písmáků, jichž los ubohý padl na nás a padne na jiné. Slza pro našeho Karla Borovského. Tedy již deset let tomu, co odešel a jaké změny staly se s tím jeho lidem, jemuž byl zasvětil Karel náš celý život svůj, s tím lidem otročeným a na jatky hnaným do války prý bratří. A hle, lidu našemu druhá platí slza má z oka na

polo slepého, jež také ve službách písmáka pro lid trpělo, chtělo trpět! A kolik bylo nás, jak pronásledovala ta vláda právě, za kterouž cedili naši synové vřelou krev, dali životy své a ten lid všechno, co měl na statech, i na všem, co svým zval? Včera plazil se lev náš před orlem a dnes má již piklhaubnu! Ó, těch zdupaných polí, té bědy válečné a strastí, těch mrzáků českých a sirotek ubohých. A vše pro toho, jenž prý našim jest králem, pro tu vládu, jež pro nás měla důtky hierarchie, pěst' despoty, vládu, jež znásilňovala nás, brala nám jazyk náš a krmila vůdce prodajné, lidi naše ohobných hřbetů a černou havět' všelikou, na zkázu naši. Ta vláda, jež zničila nám našeho Karla a s ním pronásleduje do dnes každé to péro české jí nepohodlné, pro tu se ti lidi naši rvali, pro tu zabíjeli se navzájem a vlastenci naši mnozí ještě radostí si mnuli ruce, když již potoky krev česká na české půdě tekla, "jak ty Prušáky ubijeme čepicema." Ubili nás a nabili nám a my tu trpěli nejvíce. Znovu kláněli a plazili jsme se před absolutismem a znovu slíbili taňat kaštany za vládu, jež dovolila nám obětovat miliony na její účet. A také nás jsou miliony, co na tom, že padlo tolik synů našich? Kdo vzpomene jich dnes a kdo statečného Karla? Ó, divil bys se, Borovský, divil, vida jak vzrostla u nás bezcharakternost, jak klesli jsme my potomci Husitů, jak opanovala banalita, konvence a lež a to se štítem Tvým, můj drahý, se štítem Tvého ducha a Tvými čistými slovy, jichž dnes každá strana na vlastní prospěch využítkovati se snaží, jak může. Bídnota a ubohost bratrova, prodajnost lidí Tvých a nestatečnost i opuštěnost svých více bolí. Národní vůdcové píšou statečně, zatím co germanismus se šíří a ubohost toho našeho Podkrkonosí jest veliká pod vlivy klerikalismu, jimž i učitelstvo podléhá. Sešněrovali nás řády, zákony a paragrafy, dali mnohým z našich pozlacený límeček a portupé a ti naši tam v Praze, jako zapomněli Tebe, drahý mučeníku náš, tak i zapomněli mne ubohého, jenž usouzen a zklamaný snad nemá daleko tam, kde již Ty dlíš. A nemám pracovat! Nečinnost horšíť smrti. Co jednu a bahna v té naší společnosti, jež pro mne nemá ani té kůrky suché. A jako hynuli synové naši za utiskovatele naše, nevědouce proč a zač, tak hyneme my v bídě, vědomé lži, podlízavosti a nėsbornosti, druhu to české nemoci, jež snad nikde jinde nemá rovné sobě. Práce své již jen zřídka píšu sám, oči mi neslouží a poesie jen v utrápené duši ještě bouří, o kéž bych mohl psát Tobě rovných epigramů, vždyť dnes jich teprve by bylo třeba, dnes, kdy pod vládou neupřímnosti, lži a klamu nechají se umíratí písmáci hladem a každý se jim vyhýbá, jako Tobě, Karle, po návratu z Brixenu. I já nesu ještě stopy ústrků a pronásledování, ale což to proti Tvým zkušenostem, vzore náš, mučedníku český, toho lidu, jenž v těchto dnech samým zápalem a nadšením

v boj za utiskovatele Tvého, za nepřítele svého největšího, cedil krev. Tragická ironie osudu, tragická protože ukazuje se, jak lid snadno zapomíná knuty, jak snadno zapomíná těch, kdož jinak jej učili, pomáhající v boji politického žurnalistu českého proti lečjakému carismu, reakci a katolickému klerikalismu, k němuž se připojil nyní i klerikalismus protestantský. Ó, jak vyzněly by dnes po desíti letech Tvoje „Epištoly“, co bys ještě ze středu svých vlastních lidí musel přidat do „Křtu sv. Vladimíra“, jak radoval bys se z našich poslanců, již poslancují pouze hubou někde za humny a z našich lidí šorfsiců, veteránů a celých davů jiných kmánů. A tak zbyla nám jen ještě ta rudá košile sokolská, to brko sokolí a ta jeho perut' volná, do níž já ubohý sokol ze zajetí uniklý tak mnoho si slibuji. Či byly by napsány marně Tvé epištoly i v tom případě? Nechci ani pomysleti si a jen tak žal svůj svěřuji papíru“....

ZDRAVÍ NADE VŠE.

Profesor John Mason, z Amherstovy koleje, na slovo vzatý pedagog, měl v chicagské universitě přednášku „o budoucnosti nynější společnosti a mezi jiným pravil:

„Člověk může dnes dosti dobře žít bez mozku — ale nikdo nemůže existovati bez orgánů zažívacích. Člověk, jehož zažívací systém jest porušen, člověk dyspeptický, nemá vůbec žádné naděje, nemá citu, nemá energie, nemá víry v budoucnost. Zdraví člověka jest nade vše. O zdraví měli bychom u dítek pečovati nejvíce — máme-li zdraví, to ostatní přijde samo sebou. Mluvíme-li o člověku dobrého srdce, mluvíme o člověku kypícím zdravím. Lidé nějakou chorobou trpící bývají mrzutí a proto také nesnášenliví, zlí . . .“

Jest to jen potvrzení toho, co my v orgánu stále lidu našemu hlásáme, že jedině zdraví jest podkladem št'astného života. Můžeme býti vysoce vzdělanými, můžeme býti bohatými, nejsme při tom všem št'astnými, postrádáme-li zdraví. Jen zdravý člověk pohlíží budoucnosti směle vstříe, jen zdravý člověk jest s to v tom nejčernějším mraku postřehnouti stříbrné záhyby — a to zdraví, tu sílu, tu veselou náladu šířiti máme v lidu my. Tot' jeden z našich hlavních cílů. — Jest to účel krásný a proto měl by v naší organaisaci státi vždy v popředí všech cílů a účelů ostatních!

AMERICKÁ SVOBODA A NAŠI OPRAVÁŘI.

Ještě nesetkali jsme se s jediným tak zvaným reformatorem společnosti lidské, před nímž by svoboda americká nalezla milosti. Každý až posud po krátkém pobytu zde měl pro svobodu americkou jen slova posměchu, slova opovržení. Svoboda ameri-

cká dle názorů jejich jest pouhou „lži-svobodou“ — svobodný lid americký prý úpí v horším otroctví, nežli lid v nejdespotičtějším státu Evropy. Oetne-li se některý z těch radikálnějších v nemilých stycích s úřady, tu teprv nemá pro tu vychvalovanou americkou svobodu nic než výsměch. Jaká prý jest to svoboda, kde člověk nesmí své náhledy svobodně pronésti?

Nemáme v úmyslu s radikálními živly těmi pouštět se do sporu — každý ví, že jako nic na světě, tak ani svoboda v zemi této není dokonalou. Aspoň ne tak dokonalou, jakou by si mnozí idealisté přáli.

Zmiňujeme se ale o tom stálém odsuzování zdejší svobody pouze proto, abychom poukázati mohli na to, v jakém odporu bývají často slova těchto lidí s jejich skutky.

Volají, že svoboda americká není žádnou svobodou, poněvač zde člověk nesmí pronésti svoje názory, nesmí svobodně hlásati své zásady — a jak chovají se často oni vůči těm, kdož odváží se míti jiné náhledy, jiné zásady a kteří mají tolik odvahy, že veřejně projeví svůj nesouhlas se zásadami jejich?

Vrhají se na své odpůrce s bezpříkladnou bezohledností, na místě aby protivné náhledy rozumnými důvody vyvraceli, snaží se činiti soupeře své směšnými, činí pokusy představit je veřejnosti jako darebáky, nepoctivce, aniž by pro své tvrzení měli jediného důvodu, ba nejednou činěny byly pokusy zničití odpůrce nejenom mravně, ale i hmotně a to proto jen, že nevěřil v to, co oni hlásali a že neostýchal se to, co věřil, veřejně projeviti.

Oni nařikají, že člověk zde nemůže hlásati zásady, aniž by nebyl soudně pronásledován — a sami v pronásledování svých odpůrců jsou bezohlednějšími, bezcitnějšími, nežli soudní orgány.

Věříme, že mnohé ve svobodné zemi této ještě musí býti změněno, nežli budeme moči mluvit o svobodě ideální — ale kdyby zavládnouti měla „svoboda“ taková, jak jí rozumějí oni reformatoři, kteří tak dovedou kaceřovati, pronásledovati, na pranýř stavěti ty, kdož náhodou věří v jiné cesty, mají a hájí jiné zásady — záhy ten lid, jenž valí se tak mocnými proudy pod hvězdnatou vlajku, hledal by útočiště pod — vlajkou ruského cara. Č.

HAVLÍČKŮV „SLOVAN.“

Rok 1851.—Čís. 7.

Republiky Amerikánské.

(Dokončení.)

Již z jednotlivých znamenitých událostí viděti jest hned, že zde povstal o svou svobodu lid dospělý a vzdělaný, rozumějící tomu, o čem se zasazuje: tak na př. když anglická vláda, aby pokárala Boston, chtěla učiniti jiné bližší malé město hlavním městem té krajiny a sídlem vlády, nepřijalo to ono město, nýbrž prohlásilo se, že s Bostonem zcela stejného jest smýšlení, všichni obyvatelé těchto krajů umínili si žádné anglické zboží nekupovati a žádný obchod s An-

glickem nevěsti, a na ten den, kdežto měl být od anglické vlády zavřen z trestu přístav bostonský, ustanovili si v celé zemi den postní a smutkový. Již na prvním sjezdě, kdežto se ve Filadelfii r. 1774 vyslancové 12 krajů k poradě sešli, vyslovili se velmi mužně o svých právech, začínajíc takto: že oni všichni mají právo na život, svobodu osoby a jmění a že nikdy žádné mocnosti nezadali právo bez jejich přivolení na něm jim sáhat atd. A ve svém veřejném přípisu k národu anglickému vyjádřili se mezi jiným takto: "Můžete si vymyslet nějakou příčinu, pro kterou by angličtí občané, kteří 3000 angl. mil. od královského paláce bydlí, méně svobody a práva mít měli, než ti, které prostora desetkrát menší dělí od vladaře? Rozum s mrzutostí a opovržením hledí na takové rozdíly a svobodní mužové nikdy neuznají, že by jich bylo zapotřebí. — Jestli byste ale měli úmysl, nechat své ministry hrát s právy lidskými, kdyby vás ani hlas spravedlnosti, ani předpisy zákonů, ani základy ústavy, ani cit lidskosti nezdržely od krveprolití v tak nespravedlivé věci: pak vás ubezpečujeme, že se nikdy nesnížíme za pacholky jakéhokoli ministerstva a jakéhokoli národa v celém světě.

Z počátku ani nemysleli na odtržení od Anglicka, nýbrž chtěli si jen brannou mocí pojistiti ta samá práva, kterých již ode dávna všichni angličtí občané v Evropě užívali, a teprve později se ujala hlavně působením spisů T. Paine myšlenka založiti zcela samostatnou republiku, což dne 4. července 1776 veřejně prohlášeno jest. Toto prohlášení, ve kterém vyčítají králi anglickému množství nespravedlivých libovolností, které jim učinil, ku př. že u nich v pokoji a bez povolení jejich sněmu držel vojsko, že chtěl vojsko učiniti neodvislé od civilní moci, ano nad ně postaviti, že jim v mnohých pádech vyloučil soudy porotní, že učinil soudy od své vůle odvislé, že se dopustil skutků nehodných hlavy vzdělaného národa atd., končí se takto: My zástupcové lidu Spojených Států Sev. Amerikánských, shromáždění v generálním kongresu, a odvolávajíc se k nejvyššímu soudci světa strany poctivosti svých úmyslů, prohlašujeme tuto slavně ve jménu a moci dobrého lidu těchto krajů, že jsou tyto kolonie svobodné a neodvislé země a že mají k tomu mít právo. A k provedení tohoto vyjádření zaručujeme se vespolek s pevnou důvěrou na ochranu boží svými životy, svým jménem a statkem a svou nezrušitelnou etí. —

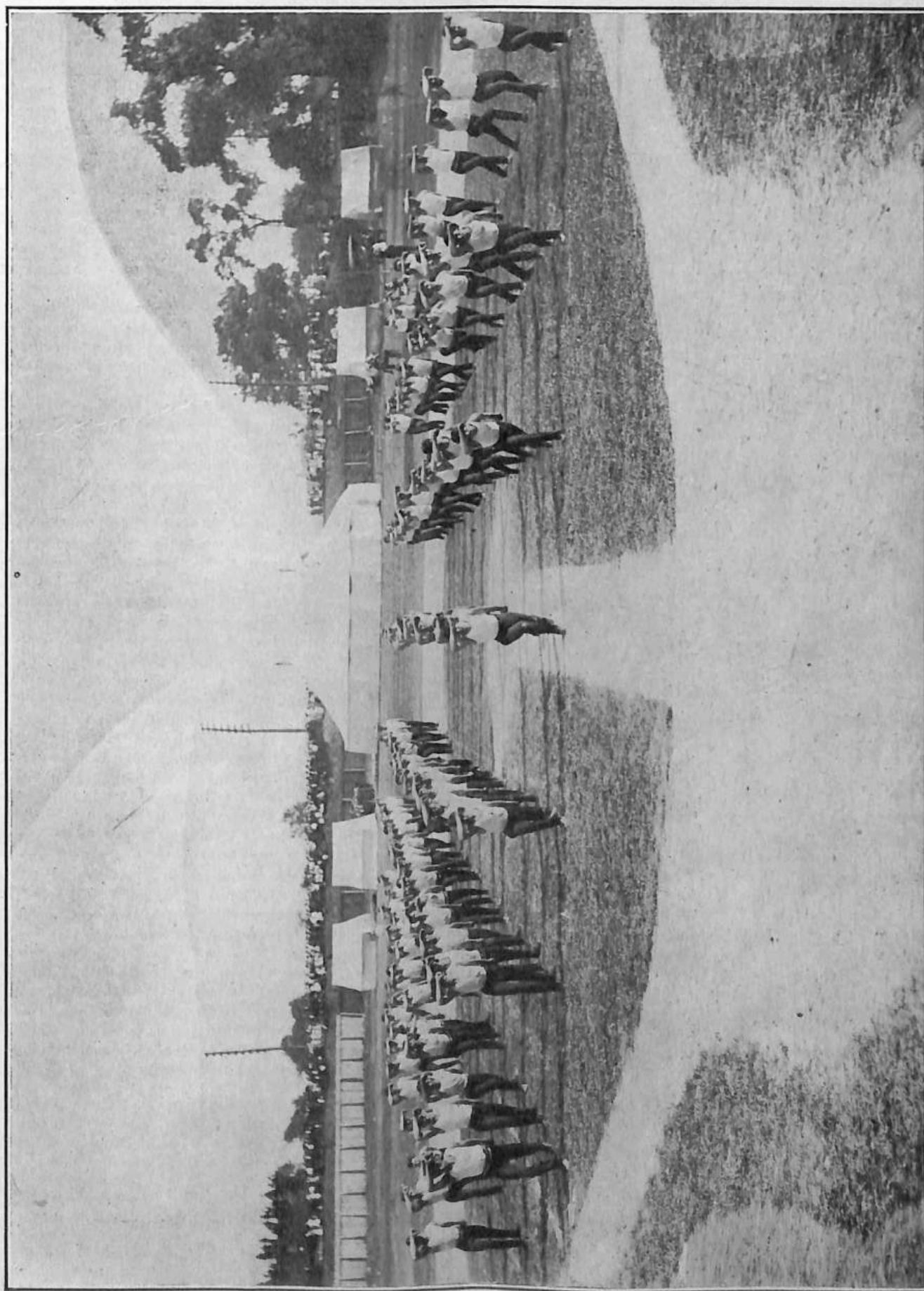
Boj s anglickou vládou totiž s vojskem nejvíce najatým netrval příliš dlouho a již roku 1782 uznalo Anglicko tuto republiku samo za samostatnou a vzdalo se zcela všeliké své moci nad nimi, neboť, ačkoli toho času obyvatelstvo těchto zemí bylo jen asi 3 miliony duší na počet, přece nemohla anglická vláda při jejich svornosti a odhodlanosti postaviti proti nim tak mocné vojsko, aby je podmanilo. Mnohem více ale ukázali obyvatelé těchto zemí svou občanskou dospělost svorností a vzájemnou ústupností při vyjednávání o budoucí své ústavě, neboť by byli jistě jsouce mezi sebou nesvorní, velmi snadně zase pozbyli dobyté svobody a samostatnosti. Nejšťastnější myšlenka jejich byla, že zavedli ústavu federální, která každé zvláštní krajině ponechala samosprávu v domácích záležitostech, čímž se nejlépe docíliti dá svoboda a svornost v zemích velikých s rozmanitými obyčejí a s rozdílným dřívě řízením. Může se říci, že tato republika Spojených Států sev. amerických od této doby svého osvobození až do nynějška se radovala ze stálého štěstí, pokoje a pořádku a že také národ tento užívá nejvíce svobody. Neduhy politické, na které nyní stůně skoro celá pevnina Evropy, ani neznají. Nejlepším důkazem toho štěstí jest nesmírné a posud ve světě nevidané vzrůstání moci, množení se obyvatelstva a květu průmyslu a bohatství v těchto zemích. Od r. 1780 až do r. 1840, tedy za 60 let, vzrostlo obyvatelstvo z 3 mil. až na 17 mi-

lionů! a nyní nebude již daleko mít do 30 milionů! Ze všech končin Evropy hrnou se tam noví osadníci. Tyto země dávají zároveň proti všem farizejským řečím evropských našich reakcionářů na sobě nejlepší důkaz, že: neobmezená svoboda se výborně shoduje s pořádkem a zákonitostí. Největší revolucionáři, socialisté i komunisté sbíhají se tam z celé Evropy, zcela svobodně tam vydávají a rozšiřují své spisy; všeliké možné víry a sekty jsou tam mezi sebou smíchané; a přece proto tam jmění jednotlivců, pokoj a pořádek mnohem jistější jsou než u nás, ačkoli tam není skoro žádné vojsko, žádné pasy a žádná vševědoucí policie! Takový jest obraz rozumně provedené revoluce u národa vzdělaného a zachovalého.

Všechno naopak proti tomu vidíme v republikách amerikánských, povstalých ze španělských kolonií. Tak jak byla španělská vláda doma, tak a ještě hůře řádila ve svých koloniích. Svatá inkvizice, která pásala po každém, kdo by projevil rozumnější smýšlení, to bylo celé dobrodiní, které spůsobilo Španělsko svým osadám v Americe. Hojnost klášterů naplněných množství zahálčejících mnichů a jeptíšek nasazovalo se v zemích, nad kterými španělští guvernérové co pašata neobmezeně vládli. Nevzdělanost, lenost, nemravnost a pověra byly hlavní vlastnosti obyvatelstva, žádný průmysl, žádné vzdělávání půdy neužívalo se v těchto krásných a úrodných zemích, a neužívalo se jich skoro jinak, leč za pastviště a stád polodivokého dobytka a za bane drahých kovů. Nesčíslné množství zlata a stříbra odvezlo se odtud do Španělska a přece při tom schudly a na mizinu přišly i Španělsko i tyto kolonie, a stříbro a zlato odstěhovalo se poznenáhla do zemí pilných a průmyslných, které za to opatřovaly líným Španělům všeliké zboží a pohodlí života. Španělové užívali ve svých koloniích rozličných nadpráví před jinými obyvateli, jako šlecht, což též bylo velikou příčinou zkázy a potom také revoluce.

Ačkoli tyto země měly tisíckrát více příčin k nespokojenosti a k revoluci, než anglické kolonie v Severní Americe, nepovstaly přece toho času jako tyto, nýbrž mnohem později, a sice v dobách Napoleonských a po Napoleonu, kdežto ve Španělech samých nastaly nepořádky. Všechny tyto kolonie svrhly se sebe brzy vládu španělskou a stalo se z nich více republik, jejichžto jména jsme svrchu uvedli. Tot' ovšem nebylo nic těžkého, neb snad za těch časů nebylo slabší a ničemnější vlády nad španělskou, která neměla dokonce prostředků přinutiti moci zbraně své neposlušné kolonie k poslušnosti. Ale není snad smutnějšího, mrzutějšího a ošklivějšího pohledu na světě jako na tyto jejich revoluce a po těch revolucích na ty jejich republiky. Kdyby nám dovolovala obmezenost místa, stálo by věru za to trochu obšírněji vypravovati zde historii některé z těchto republik od r. 1815 až do nynějška! Všude jen samé osobní pračky, nikomu se nejedná o pravou svobodu a moudré zřízení státu, z kterého by užitek měla všeobecnost, každý jen sám pro sebe hledí se zmocniti vlády, a jedna strana se pere s druhou ne o zásady, nýbrž o panování. Kolik vůdců, tolik bažitelů po vladařství, a každý skoro zvolený přednost republiky hledí zavést zase starou libovládu, vyhání sněmy, láká na svou stranu vojsko atd. Všechny tyto země, vyjme snad jedinou republiku Chilskou, skoro již nazmar přišly, a možná-li to, vede se jim nyní ještě hůře v republice, než pod španělskou libovládou. Žádný pokrok ani v obchodu, ani v průmyslu, ani ve vzdělání země, ani v umění, ani v osvětě, všude nejistota jmění a osobní bezpečnosti, samé spiknutí, samá loupež, takže v některých zemích zrovna veřejně bandy loupežnické obírají pokojné občany, bandy to povstale z vojska od rozličných stran dřívě užívané.

Jakožto významnou stránku povahy těchto krajů a tohoto lidu uvedeme jenom to, že když ku př. kněz Hidalgo

Prostná Župy Střední o veřejném na Lawndale hřišti v Chicagu, Ill.

Fot. sok. J. F. Malý.

y Costilla r. 1810 v Mexikánsku způsobil št'astné povstání proti španělské vládě ve jménu utištěných Kreolů a Indiánů, a již armádu 80.000 pohromadě měl, na žádost vlády jej arcibiskup exkomunikoval a inkvisice za kačife prohlásila, načež veliké množství jej opustilo a ostatní k němu již přidati se nechtěli.

Ejhle! tedy dva nestejně obrazy revolucí a republik! Obrazy tyto plné ponaučení pro myslícího a poctivého občana, jenž přeje srdečně svému národu a své zemi svobodu a právo. Důkaz to nevyvratný, že pouhá revoluce ještě nepotřebuje k dosažení právní vlády a svobody, důkaz to, že jen u národa vzdělaného a zachovalého pevně se ujmouti může pravá svoboda, měl si pak ona jméno a formu konstituční monarchie nebo republiky; že ale národ nevzdělaný, zkažený, pověřený, líný neschopen jest svobody a nebude jí také užívat, byť by si dělal revoluci za revoluci, a že takový národ v republice tak dobře libovládě podroben jest jako v absolutismu.

Končícе toto své pojednání, musíme ještě upozorniti na jednu okolnost velmi důležitou, též na to, že v Sev. Americkém Soustátí panuje hlavně protestantské náboženství (ovšem s úplnou svobodou víry, neboť se tam vládá nikoho neptá, co věří, zanechávajíc to úplně jeho svědomí a bohu), kdežto v republikách ze španělských kolonií povstalých skoro všichni obyvatelé jsou katolíci a katolická víra též státní a panující církví. Vůbec se nemůže uvarovati nestranný pozorovatel toho povšimnutí, že vůbec mezi protestanty panuje více vzdělanosti, pilnosti a také občanské svobody, než mezi katolíky — a to platí jak ve velkém tak i v malém. Jaké jsou toho přirozené příčiny, dalo by se snadno ukázati.

O ÚKOLECH SOKOLSTVA.

Z proslovu pořadatele t. l. o veřejném Župě Střední v Chicagu, 17. června t. r.

„Lidé český! V dávných dobách pohlíželo se k člověku silnému, chrabrému, přímému a statečnému s úctou a ve středověku jen rytíři náležel turnaj a různá cvičení tělesná, co za tím nižší třídy lidu jen k službám se nají-maly. U nás však dnes jest jináče, ba co dím právě naopak, neboť jest ruka to mozná, jež třímá dnes praporem sokolským, jsou třídy naše dělnictva pokrokového, jež hrdě hlásí se k heslům našich zakladatelů: „Rovnost, volnost a bratrství!“ Tak není jen v nové vlasti naší, není tak jen u naší, ale všech tří jednot sokolských ve Spojených Státech a co hlavního i tam v té vlasti naší staré, kde dnes v těžkých dobách Sokolstvo utužené a zkázněné stojí na přední stráž. Ano, ono pokračuje, postupuje proti nepříteli a jej šiky svými poráží, poráží jej zbraní nekravou, ale zbraní mohutnější pušky a meče, poráží jej živým a slovem psaným všech těch lidí soustavnou prací v tělocvičně vyškolených, utužených a posilněných.

Sokolstvo uznávajíc, že jen lid zdravý a silný může žít tak, aby vzdorovat dovedl nátlaku a útisku každému, pustilo se v zápas v tom bytí svého národa, v zápas šlechtitný a poctivý. Věro svému poslání přistoupilo k rozřešení otázky české tím, že ve výchově mládeže shledává svůj cíl dnes nejkrasší. Výchovu tu pak provádí tělocvikem soustavným, protože věří, že dokud není tělo dosti silným, ani myslí vývin nemůže být zdatný. A tu mládež, když získalo pro své školy tělocvičné, dovede ji již udržeti mezi námi, dovede ji vštípití sebevědomí, sílu a všecky ty snahy za právo lidu bez rozdílu a co hlavního dovede z ní vychovati povahy přímé, nepodajné a nad vše nízké povznesené. Úkoly našich ve vlasti staré jsou tedy veliké a veliké činy již následovaly práci sokolskou a my zde dnes předstupujeme

před Vás, draží krajané, abychom podali průkazu, pokud i my se činili.

Bylť tělocvik, jakž řečeno již v dobách dávných pouze výsadou tak zv. lepších tříd, panstva a boháčů. A hle, tu přichází naše Sokolstvo a činí přístupným soustavné cvičení a pěstování těla každému i tomu nejhudšímu, aby rovnocennost lidí všech dokázalo, aby dokázalo rovnocennost ženy i muže. A kdyby bylo nevykonáno na záchranu lidu svého zde i ve vlasti staré to Sokolstvo ničeho více, kdyby nebylo pobízelo ku stálému ruchu a činnosti, již to stačí a jest dojista velikou zásluhou, jakou nikdo upříti mu nemůže a dnes na cvičišti zde toho jasný podán důkaz, že mimo pevného svalu je tu i uzdravení našich s myslí jarou, zkázněností a ten náš vlastní ráz nepopíratelný, jenž na každém tom čele boree, cvičenky aneb dorostu se jeví, ráz který dokazuje, že my Sokolové „děláme, pěstujeme a připravujeme ocel z českého tvarohu —“. U nás není bázně, není strachu, nesmí býti ramenářství, lže a klamu, ale pravdy, jež i v řadách vlastních někdy zabolí, ale za to tím lepšího přinese ovoce celku, na jehož povznesení všichni usilujeme.

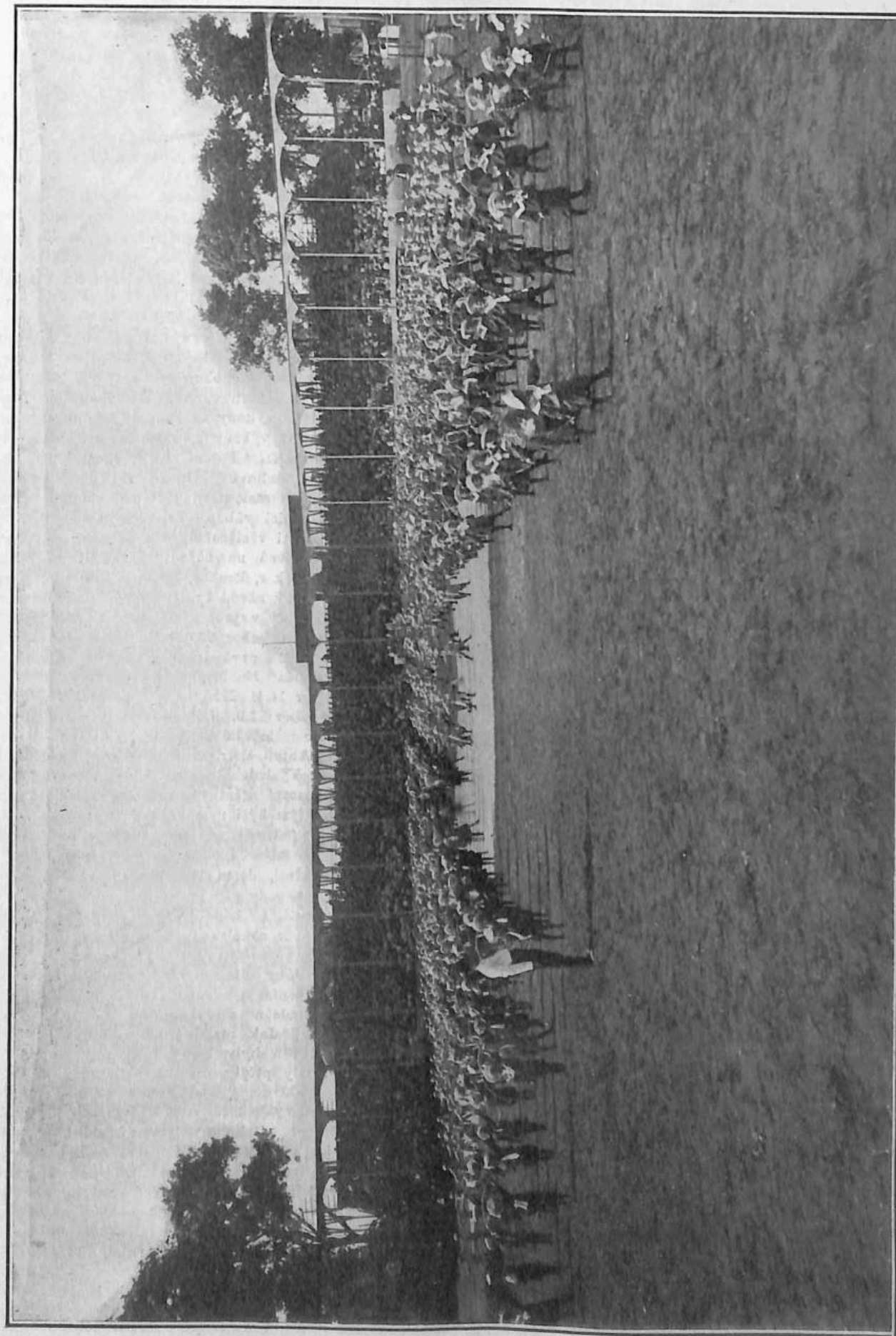
Naši bratři spolu s bratry svými od druhých jednot, ženy a dívky naše a dorost náš v družném zápolu Střední Župy změřili již síly své a tu nezbývá, nežli aby i Vám tu shromážděným v tak hojném počtu příznivcům svým, ukázali co dovedou, ukázali seč vše naše jest výchovná. Však, než přistoupí k práci, dovolte, abych ještě zmínil se o jiné práci, jež čeká hlavně Sokolstvo chicagské. Jest myšlenka to zbudování velikého jednoho domu sokolského — moderní cvičirny, myšlenka tak skvostná, jako výsledek její pro záchranu dorostu našeho musel by býti rozměrů dalekosáhlých. Dnes již vše je v proudu, dnes již poznenáhlu, ale za to tím jistěji přikročilo se k přípravným pracem, jichž účastní se již mnohé sbory bez rozdílu kroje a smýšlení a v téže chvíli co jedná se o veliký Svaz veškerého Sokolstva v Americe, usilujeme i o vyslání družstev k Olympiádám českým do Prahy, slibme si na místech těchto, že skvostnou myšlenku Sokolstva chicagského hodláme ze všech sil podporovati, že jednoduše znovu promluví to české Chicago: „I will“.

A kdyby nepodařilo se nám již docela nic jiného, kdybychom již potom neměli žádných jiných úspěchů zde u Vás v Chicagu a v práci tělocvičné i v jiných osadách, kde sbory naše jsou, již tento veliký pomník, tento výsledek práce opravdové a upřímné byl by za těch několik desítek let ruchu našeho sokolského pomníkem nejskvělejším a to toho druhu, že v srdečních mladistvých zanechal by stopy, stopy, jež tak snadno vyhladiti nelze. Ten dorost s vděčností by vzpomínal těch starších činovníků svých, z jichž pevnosti svalů a utužení mysle i další utužení následovalo by v těch našich, kdož po nás přijdou. Čím pak zdravější budeme my i těla naše, tím lepšími budeme vzory svému dorostu a v potomstvu svém silněm nejlepší zanecháme odkaz. Zdraví největší poklad jest člověka, budeme-li cvičiti, prospívající sobě prospějeme i těm celkům našim, uzdravíme celou naši společnost a v prvních stojící řadách výchovou tělesnou i mysle vzděláváním, spíše dojdeme mety naší společné. Každý z nás jedním článkem budiž pevného řetězu řad zkázněných, nikoliv řetězu otrockého, ale dobrovolného šiku silných lidí, silných povah, již nelekajíc se překážek žádných a protiventství, jdou stále v před a dál — tož k práci a s čelem vztýčeným!“

PRVNÍ SLET SOKOLŮ SLOVENSKÝCH.

Když došla mě zvěst o pořádání sletu sokolů slovenských, byl jsem věru dychtiv je a práci jejich spatřiti jako vše, co se věci sokolské dotýká. A hle, naskytla se mně příležitost, neb byl jsem poslán do Allegheny, Pa., Župou

Cvičení žactva o veřejném na Lawndale hřišti v Chicagu, Ill., dne 17. června.

Fot. sok. J. F. Malý.

v záležitosti jednoty T. J. S. Říp, jakož i pověřen Župou též tuto zastupovati na prvním sletu sokolů slovenských, jenž se v blízkém městě McRees Port odbyval. Slet tento zároveň spojený s jejich prvními závody, odbyval se na den čtvrtého července v den oslavy americké neovislosti, na památném místě Mc Rees-Rocks, bývalé pevnosti, kde prapor neovislosti vítězně vlál v dobách dávných až po dny naše.

Z Clevelandu se účastnilo celkem as dvacet pět návštěvníků, hostů i bratří, za což díky jim. Vyjeli jsme v úterý třetího července rychlíkem dráhy Pennsylvanské, který jak se říká s větrem závodil, takže skoro nežli jsme se jak se patří usadili, již jsme byli na místě. Ubytovavše se v hotelu Croatia, kteréhož jest majitelem úslužný a milý br. Pavlinák, odebrali jsme se záhy na lůžko, abychom co nejdříve ráno mohli nastoupiti cestu na místo závodní, které jest asi deset mil od Pittsburgu vzdálené. A že jsme nezaspali, vlastně že nám ani nedal pospat, jest zásluhou Dr. Hřibala od Sokola Cleveland, jenž prý zásadně chodí pozdě spat a brzo vstává, což jeho spoludruh, takto br. Všetěčka, stále dosvědčoval. Moje maličkost však s naším Hořicou byli jsme rádi, že jsme byli brzy vzhůru, neboť vlastní závody byly ohlášeny na devátou hodinu a my měli před sebou ještě hodný kus cesty.

Když dostali jsme se na místo, byli jsme všichni mile překvapeni. Právě bratři Slováci nastupovali do jednotlivých skupin, aby se uspořádal průvod, jakž měl se druhý den v Pittsburgu pořádati za účelem manifestace věci sokolské. „Co to?“ pravím, „vždyt jsou to naši hoši s naším stejnkrojem!“ Užívajíť slovenští sokolové až na malinké odchylky stejnkroj jako jest naši Nár. Jed. Sokolské. Tak vida, rozumuji si, naši sokolové se hádají, jak se mají obleknouti, a tito naši pobratimové si vybrali co naši čeští sokolové, totiž někteří, zavrhuji. Promluvíme si o tom přistě! Avšak dále mezi naše bratry Slováky! Po několika pochodech s rozličnými kapelami a pořadovým přičiněním toho tam prý někde nahoře, jenž snad že přece ty jeho sokolíky v lásece má, pěkně sprešlo, a my z té jeho široké kroupenky řádně pokropeni byli, takže se zdálo již, že budeme nuceni jíti domů. Abychom se zase my příliš nerozhněvali, vyskočilo slunéčko, jež jak nás tak naše přátele usušilo. Netrvalo dlouho a již trubka náčelníkova volala závodníky k seřazení se. Byl jsem již dříve dopisem br. Vlka žádán za Výkonný výbor sletu, abych zaujal místo soudce při těchto prvních závodech bratří slovenských a tak s br. Waisem od T. J. S. Říp vzal jsem na se soudní vzezření a zaujal své místo. Jelikož byly jejich první závody, nebylo tu žádného přesného pořadu a řádu vůbec, a proto museli jsme se soudruhům Waisem co nejrychleji pravidla si sestavit. Ovšem nám starým veteránům netrvalo dlouho a brzy jsme se domluvili, tak že vše byla záhy v proudu. Všechno nám krásně šlo, jak se říká, jako na kolovrátku. Mělit' ceny pro vystoupení celých jednot, pak čet a konečně jednotlivců. Jenže měli jsme tu také jednoho německého pana učitele, jak se říká profesora, jenž zná tolik, že si nechá hodně platit, a naučil se, i rýpáním že získati se dá autorita. To však u takých kozáků, jako Vašek Waisů a moje maličkost nejde, obzvlášť, když jsme měli všechnu moc sami v rukou, a tak byl onen pán i s jeho kamerou, již stále na řetízku nosil, uklizen, neboť v závodě jeho jednoty i čtyři byl slabým a v závodě jednotlivců ukázali hoši chicagští, že jsou zápasníky, že by se mohli na nejlepších závodistických stkvíti.

Byl vsakutku pravý svátek to Sokolstva slovenského a my přítomní Čechové spolu s mnohými Slovinci a Chorváty, ba i několika Poláky radovali se s nimi, jako na důkaz, co vše při společné práci synů a bratří matky Slávy zejména v zemi této volně vykonati by se dalo na

vlastní všech nás prospěch i těch tam doma za mořem. Slet zahájil starosta br. Milan Ballay i představil hlavního správce br. Karla Reháka, starostu jejich V. V. Celkem evičilo pořadová a prostrná něco přes 300 sokolů. Na začátek a slet první počet dojista slušný na nejvyš. Sbory byly tu: 54. a 87. z Pittsburgu, 82. z McKees Rocks, 69. z Natrony, 64. z Etna, 62. z Ambridge, 62. z Charleroi, 46. z McKeesport, 45. z Monessen, 42. z Allegheny, 28. z Duquesne, 39. z Chicaga, Ill., 16. z Braddocku a 63. z Federal. Číslování toto pro nás ovšem nezvyklé.

Pořad odpolední začal prostnými 28. sboru z Duquesne, osm evičenců, již evičili opravdu ladně tři oddíly na čtyři rázy, jak oni říkají a hojně shromážděné obecenstvo, Slovač veškerá, se z nich jen radovala, dávajíc pochvalou na jevo. Totéž platilo i o každém dalším čísle. Četu chicagskou vedl br. Michal Poláček. Bylo tu 13 boreů, již provedli pět oddílů prostných a dva poslední skupinové. Výevik zvláště těchto hochů jest zjevný. Družstvo 28. sboru nastoupilo pak k náradí. Byly tu tři výkony na hrazdě, na koni na šíř, na bradlech a skupiny na týchž. Na dvě čety rozdělení borei 39. sboru evičili pět výkonů na hrazdě, potom prvá četa tři výkony na koni na šíř, druhá četa na bradlech, dva školní výkony a jeden volný, vedle tří výkonů též na koni na šíř. Potom evičili členové 42., 54. a 87. sboru prostrná vedením br. Millana Gettinga. Evičili pěkně a také jen uznání zaslouží, jako téměř všichni evičitelové Slováci, začátečníci vůbec. Ve všem konání jejich značila se snaha prospěti věci sokolské a poznání naší soustavy. Závodů jednotlivců na náradí účastnili se Poláček, Polakovič, Petr, Teker, Drahoš, Brčík a Pindiak. Tím závod skončil, jako první závod bratří Slováků a výsledek byl následující: Nejlepší v prostných sbor 39. z Chicaga měl 43.3 bodů, potom 28. sbor 23.5 bodů a spojené sbory 12.6 bodů. — Na hrazdě první družstvo 24.6 bodů, druhé 18.7, 28. sbor 12.7 bodů. Na bradlech 1. družstvo 22.4, 2. družstvo 17.5, 28. sbor 14.4. Kůň na šíř: 1. družstvo 20.7, 2. družstvo 16.4, 28. sbor 13.2. Celkem mělo družstvo první 67.7 bodů, 2. družstvo mělo 52.6 a 28. sbor 40.3 bodů. Z jednotlivců prvním byl Anton Petr, druhým Michal Poláček a třetím Jan Pindiak. Výsledek byl jen dobrý, třeba že musíme vzít v úvahu vlastní začátky a celkový materiál, který ovšem ještě vyspělým býti nemůže, tak aby různé menší zjevy nebyly. Pokud nás se týče, můžeme na bratry Slováky být jen hrdí a těšiti se tomu, že v slápejších Sokolstva snaží se kráčet, doma nemohouce, aspoň v této jejich vlastní nové.

Dlužno podotknouti, že náš br. Hořica od Sok. Čech, jenž se zápal pro vše sokolskou vždy pracuje, byl ukazovatelem na tomto prvním sletu slovenských sokolů v Americe. Když byly rozdány vítězům ceny, nové naskytlo se nám zde opět překvapení. Se slzami v očích přicházeli vítězové a děkovali soudcům a výkonnému výboru za významání a odměnu! Jak rozdílné od našich některých závodů. Po rozdělení cen byly četny telegramy a dopisy, mezi nimiž se našly přípisy našeho pořadatele br. Dr. Rudiše-Jičínského, pak dopisy od Střední Župy, Sokola Čech a jiné. Potom vystoupili rozliční řečníci, mezi nimiž i moje maličkost za Župu Sévero-východní. A zde bych byl přál si jen, aby veškeré Sokolstvo česko-americké bylo přítomno a poslechlo ony nadšené a láskou k jejich rodné zemi oplývající řeči. Nebyli to řečníci ze řemesla nějaké, kterým slova, jež plynou z úst, srdcem nepohnou. Zde jakoby veškerá slova šamo srdce přivádělo na jazyk a nebyly pouze řeči vlastenecké, plné frází, ale též řeči lidskosti, týkající se utiskování lidu veškerého. Kdy u nás zavládne tento duch, bez nějž nemůže býti opravdové myšlenky sokolské. V tom i jiném ohledu od Slováků učiti se můžeme. Po řečích byl podán návrh, aby se zapěla

“Hej Slováci” a tu veškerý lid, mužii, ženy, mládež, ba i děti slovenské v jednom sboru vysílali svoji touhu tam dál v ty drahé Tatry a vyzývali hrom i peklo, že jim nic jazyk jejich neodejme. A zde se přiznávám, že podobný okamžik jsem nezažil v životě a z hloubi duše jsem si přál, aby to byl tak náš český lid...

Josef Štíbr.

UVAŽUJME!

Již hlučí to a šumí na všech stranách! V. slet všesokolský v Praze!

Zimniční ruch zavál ve všech tělocvičných jednotách, vrátilo se dávné nadšení, jež vyvolává kvapem blízkost se slet a vznítilo jarou náladu v hnízdech sokolských.

Srdce prudčeji buší a vznícené mysli vzletají k stověžaté Praze, kdež sletne se celá rodina sokolů k bohatýrskému závodění. Hoj! jak vášnivý a uchvacující obraz, plný skvělých barev a mohutných rysů roste před zraky a vyvolává vábné představy velkých okamžiků, v jakých jsme se kochali v nezapomenutelných chvílích předešlých sletů našich.

Již počítáme měsíce a dny, jež dělí nás od V. sletu.

Sokolové američtí, jsme si vědomi všichni, že heslo V. slet, má být i naším heslem?

Ano, víme mnozí, ale dosud nezavlád onen ruch, jakého třeba mezi námi.

Věřím, že mnohých bratří duch se chvěje, že touha spatřit naše bratry ve staré vlasti jest vzpomínkou takřka každodenní.

Vím, jak mnozí a mnozí uvažují, jak nejdříve rozřešiti a uskutečniti výpravu naši — avšak mnohé stále vadí — abychom srazili se v obrovský tlum pod vlajicemi prapory českých barev, zas jednou kráčeli v čestných řadách v nekonečném proudu středem hlučících davů památnými místy královské Prahy.

A bratři naši ve staré vlasti plně zasluhují v tak těžkých dobách i nás po boku jejich, vím dobře, že příjezdem amerického Sokolstva zápal by vzplanul taký, že posílnění v jich práci bylo by na dlouhá léta největším uzdravením těch pilných, obětavých bratří, kterým není dovoleno dýchat tak, jak by si přáli.

Ano, musím napsati, že také s námi počítají, že srdce jejich se již teď chvějí, aby mohli přivinouti na svá prsa bratry odloučené a v dalších krajích volných usazené.

Když odjížděl jsem k Vám, američtí Sokolové, což teprve krátkou dobou jest, četl jsem v denních listech o možné výpravě Vaší a těžko vylíčiti ty krásné okamžiky bratří, a radost těch, již jsme zprávičku četli.

Mnohým zalesklo se v očích při vzpomínce, že ani my scházeti nebudeme.

Ano, nebudeme a doufám, že pozadu nezůstanem.

Již dnes dobře víme, že mimo čet sokolských českých, zastoupeny budou polské, chorvatské, slovinské, bulharské, ruské a srbské jednoty, ano, že bráti budou účast i gymnasté francouzští, belgičtí, italští, švédští a dánští a není pochybnosti, že i anglická asociace závodníky ohlásí.

Těž již dnes vědomi jsme si, že z naší nové vlasti připravují se z New Yorku, družstvo závodní, že Župy Fugner Tyrš a slovácké družstvo a Župa Střední že nezůstane pozadu, jakž vidno z ohlášené schůze, která za tím účelem se svolává.

A nyní se chvěje mé péro při psaní dalších slov. —

Národní Jednota Sokolská jako celek nebude zastoupena! — O této věci než píšu jen následující uvažujte, uvažujte a zas uvažujte!

A jediné přání mám, aby ještě dnes uvážení vyznělo

ve výsledek taký, aby třímán byl i prapor N. J. S. s výpravou naší v Praze.

V Sokolstvu našem síly vyspělosti tolik, že nemožno mluvit o bezvýsledné výpravě ani slova, ale přípravy jako sůl potřeba a to také, s kterou by se musilo ihned započítí.

Zajisté mnozí řeknou, však ta nešťastná finanční stránka. —

Bratři! Když posledně jste byli v Čechách, stály naše finance na tom samém stupni, jako dnes, míním finance celku?

A pak námitka jiných, škoda peněz, za ně mohlo by se ve sdružení mnohé učiniti.

Bratři, nebude i toto kus práce záslužné, nevrátí se každý s vědomostí a hlavně s nadšením, kterého u nás není, jak by mělo býti, že z účastníků budeme mítí idealisty, kterých rozhodně v řadách našich zapotřebí.

Nuže! V posledních chvílích ještě se dá mnohé dohonit, jen přiložme rukou k dílu jako celek a všichni přičiňme se o plný zdar výpravy N. J. S.!

Nechat' žádný spor, nešvar, žádný neladný zjev, žádná slabost' neporuší důstojný průběh.

Především vy molodci, na nichž jest prokázati vyspělost' a otužilost junáckou, připravte se k vystoupení svému s přísnou svědomitostí a mladistvým nadšením, jež Vás tak nevýslovně zdobí a krásí, každý pohyb a krok odpovídejte rozmyslné síle, smyslu ladnému a přesnosti nejdokonalější.

K Vám necht' přidruží se i ostatní k veřejnému vystoupení, staří “vysloužilí” pracovníci a příznivci věci naší. I od nich očekáváme důstojného, čestného vystupování. Ne křoj dělá Sokola, ale celý zjev a charakter! Nechat' nezřeme ve slavnostní této výpravě schátralých zjevů, nemužných postav, líných a nedbale se klátících Sokolů, celé vzezření, čistý a úhledný křoj, rázný krok, seevičený pohyb nasvědčující statnosti a dokonalosti na evišišti nabyté.

A proto zřetel bráti na výběr!

Oddejme se s celou duší a myslí nadcházejícímu podniku stran uskutečnění výpravy, jenž nechat' předčí činy předešlé a dodá věci naší nového lesku a uznání.

Na svá místa, bratři, poslední napněte síly k uskutečnění shora uvedeného a necht' zavzní heslo, které se ponese přes oceán:

Na shledanou v zlaté Praze!

Boh. Trefný..

CVIČENÍ PROSTNÁ PRO V. SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE 28. A 29. ČERVNA 1907.

Základní postavení: Stoj spatný, připazít (ruce v pěst').

Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Každý oddíl Skrát.

Ruch dle hudby.

I.

1. a) Stoj skřížný v pravo v před, vzpažit zevnitř (upažením);
- b) výponem celý obrát v l. ve stoj spatný, oblouky dolů upažit;
- c), d) výdrž.
2. a) Výpad v pravo stranou — paže ohnout upažmo (pěsti nad rameny);
- b) půlobrat v levo ve klek v pravo — skrčit zapažmo a ihned trčít v před;
- c), d) výdrž.
3. a) Vztyk a výpad v pr. v před — skrčit zapažmo;
- b) půlobrat v l. na patách ve stoj úkročný v pr. — trčít vzhůru (oči sledují pěsti);
- c), d) výdrž.
4. a) Předpažit (pr. obloukem zevnitř, levá nejkratší cestou, půlobrat v levo, zanožit v pravo);

- b) přinožit v pravo — upažit;
- c) připazit;
- d) výdrž.

Poloha ruky ve všech dobách patrna jest z obrázků. (Viz pražský "Sokol", číslo 6., červen 1906.)

Přechod paží z doby 1 a) do 1 b) děje se oblouky dolů t. j. upažením, připážením a současně s obratem novým upažením, přechod pravé paže z doby 3 b) do 4 a) děje se obloukem zevnitř t. j. upažením, připážením a současně s půlobratem v l. předpažením.

II.

1. a) Přednožit v pr. dovnitř — předpažit na levo;
- b) výpaul v pr. stranou — vzpažit v pr. (obloukem dolů) skřít zapažmo dovnitř v l. (založit předloktí na kříži);
- c), d) výdrž.
2. a) Půlobr. v levo, přednožit v pr. (až do vodorovné polohy), předpažit (pr. obloukem zevnitř, levou mrštěním dolů);
- b) podpor dřepmo zánožmo v pr. (ruce ve stejné čáře se špičkou, levá noha stojí na špičce, kříž prohnutý);
- c), d) výdrž.
3. a) Vztyk — stoj předkročný v pr. — vzpažit;
- b) předpažit pr. obloukem zevnitř, levá nejkratší cestou — půlobratem v levo ve stoj úkročný v pravo;
- c) předklon (výdrž předpažmo);
- d) výdrž.
4. a) Vzprím — upažit;
- b) půlobr. v l. do stoje zánožného v pr. — vzpažit (pravou obloukem dolů);
- c) přinožit v pravo — upažením připazit;
- d) výdrž.

Přechod pr. paže z polohy 1 a) do 1 b) děje se opět obloukem dolů t. j. do připázení, upažení a vzpažení, přechod z 1 b) do 2 a), ze 3 a) do 3 b) a ze 4 a) do 4 b) opět obloukem zevnitř popsáním u oddílu I.

III.

1. a) Únik pravou vzad — předpažit vzhůru;
- b) náponem levé nohy a půlobratem v pravo úhyb v pravo — upažit (pr. hořenním obloukem);
- c), d) výdrž.
2. a) Půlobr. v l. ve stoj zánožný v pravo — zapažit;
- b) přednožit v pravo — vzpažit;
- c) celý obrat v levo na levé špičce, podpor dřepmo zánožmo v pravo (viz II.);
- d) výdrž.
3. a) Vztyk na l. noze (výdrž v předklonu), zanožit v pravo — vzpažit (paže, trup a pravá noha v jediné přímce);
- b) vzpřím, výpad v pravo v před — vzpažit zevnitř;
- c) půlobr. v l. ve stoj úkročný v pravo — skřít zapažmo dovnitř (složit na kříži, předloktí na sobě);
- d) výdrž.
4. a) Stoj skřížný v pravo v před — trčít stranou;
- b) celý obrat v l. ve výpon — výdrž upažmo;
- c) stoj spatný — připazit;
- d) výdrž.

Přechod pr. paže z polohy 1. a) do 1. b) děje se horem, t. j. vzpažením.

IV.

1. a) Střeh v levo v před,
- b) rub pravou na zad s celým obratem v pravo, Viz rohování.
- c) kop spodní levou,
- d) návrat na střeh.
2. a) Rub levou na zad s celým obratem v l. do předhybu v l. (paže zadrží se však v poloze "předpažit" ve výši tváře) a současně náprah na rub vnější pravou;
- b) rub vnější pravou (paže zastaví v předpažení vzhůru) s výpadem v pr. v před a současně náprah na sot vřehní l.;

- c) únik v pr. v zad — trčít v l. v před vzhůru, zapažit v pr.;
- d) výdrž.

3. a) Náponem l. nohy a půlobratem v pr. úhyb v pr. stranou a ihned podpor klečmo únožmo v l. pravou, upažit v l. (obličej hledí v l.);
- b) ohnout levou upažmo (v pravém úhlu, dlaň otevřena);
- c) výdrž;
- d) půlobr. v pr. do podporu dřepmo zánož. v l. (viz II. oddíl).
4. a) Předpažit;
- b) půlobr. v l. — unozit v pravo — upažit (l. obloukem dolů);
- c) připazit — přinožit;
- d) výdrž.

Na střeh v l. v před otočíme se na pr. patě a vykročíme ihned l. nohou ku předu na střeh; vše na jednu dobu, tedy ne jako v rohování (na dvě).

Přechod l. paže z polohy 4. a) do 4. b) děje se obloukem dolů, t. j. do připázení a současně s 1/2 obr. v l. do upažení.

V.

1. a) Krok levou v před — skřít zapažmo;
- b) krok pravou v před — trčít stranou;
- c) stojem předkročným v l. a půlobr. v pr. stoj úkroč. v levo — skřít zapažmo;
- d) trčít vzhůru (oči sledují pěsti).
2. a) Kruhy na levo vzpažit;
- b) oblouky na levo skřít zapažmo levou dovnitř (ruka na kříž), upažit v pr. — úhyb v levo;
- c) vzpažit l. mrštěním dolů pr. obloukem dolů — náponem l. nohy stoj rozkročný;
- d) oblouky na pravo skřít zapažmo pravou dovnitř (ruka na kříž), upažit v l. — úhyb v pravo.
3. a) Půlobrat v pr., předkrokem v levo klek v pravo — vzpažit (l. dol. obloukem, pr. mrštěním dolů, oči sledují pěst');)
- b) výdrž;
- c) vztyk a zanožit v pravo — obloukem na před náprah na rub vnější pravou, předpažit l.;
- d) výdrž;
4. a) Výpad v pr. v před — rub vnější pr. do předpažení vzhůru levá obloukem dolů rovně, předpaží vzhůru;
- b) půlobr. v l. unozit v l. — upažit (l. obloukem dolů);
- c) přinožit v levo — připazit;
- d) výdrž.

Přechod paží z polohy 1 d) do 2 a) děje se kruhy na levo; z polohy 2 a) do 2 b) oblouky v levo; přechod ze 2 b) do 2 c) oblouky dolů a ze 2 c) do 2 d) oblouky na pr. Při přechodu 3 a) do 3 c) opíše pr. paže zároveň se vztykem oblouk napřed, tedy jde napřed do předpaž. připaz. zapaž. a pak teprve do náprahu. Cesta l. paže do 4 a) jest táž jako pr. v době předešlé, počne však dříve než pohyb paže pr. aby obě v poloze konečné stejně se ocitly. Cesta l. paže do 4 b) je táž, jako ve IV. oddílu v době 4 b).

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídky domácí.

— Také bratři Poláci zdají se zajímati o Svaz Sokolstva amerického i praví, že Sokolstvo v Americe má za sebou hezkou řadu let práce, abychem si uvědomiti mohlo na vzajem, že styky zejména po stránce technické všem by posloužiti mohly bez rozdílu. Dnes pak, kdy i u bratří Poláků jeví se snahy trochu volnější, kdo ví co by se ještě státi nemohlo. Jen počkejte až my se rozkýváme, pak uvidíte moc, anebo trochu méně.

— V poslední době i po menších osadách vyskytuje se zboží krvavé a prodává se po sešitech a po domech na splát-

ku. Naši měli by upozorňovati a lid varovati před takovými a podobnými romány, k nimž i "svaté" a jiné obrazy sli- bují se, vedle čtiva na zimu. Aby pak toto jedem prosáklé zboží náležitě šlo na odbyt, používají různí kramáři na ví- deňský výrobek hlavně kolportáže a agenti jejich pracují za vysokou odměnu. Pozor na tu chamrad'.

— Školní běh na tělocvičném semeništi v Milwaukee započíná 5. září t. r. a podrobnosti sdělí správce G. Wittich, 558 Broadway, Milwaukee, Wis. Na ústavě tom vychová- vají se turnerům cvičitelové a učitelové tělocviku na školy veřejné. Vedle němčiny i angličina vyučovací jest jazykem.

— Také bratři naši slovenští v New Yorku oslavili dne 4. července desíletí své jednotty a sice závody a den před tím banketem a pak i výletem. Hlavním řečníkem byl sta

výsledky co nejlepší, tak jako slibujeme si co nejvíce od státních závodů, jež v South Omaze odbývati se mají. Upí- ratí závodům našim a sletům významu bylo by pošetilé, pro- tože právě zde síla naše zjevití se může, právě zde učíme borce v samostatném konání, jež vreholiti má i v konání samostatném v celém jejich žití a sborů jejich, jakož i mů- žeme lidu svému ukázati, pokud vlastní výchovy dorostu jsme se činili. A v tom jest mnoho. Kéž i v práci nastávající se tak ukáže, abychom tím spíše lid svůj na vše naší upou- tali a získali příznivců co nejvíce. A půjdou-li ty veškeré vrstvy lidu s námi, kdož mohl by se opovážiti a chtít zdolat co po leta jsme stavěli? Proto voláme k činovníkům našim, vzhůru čela a k práci!

— Návěstní list, jakž rozšiřován byl v Chicagu před

Cvičenci T. J. Sokol v New Bedford, Mass., při prvním veřejném cvičení 30. května 1906.

N. Dont.	W. Němec.	J. Janák.	Ad. Bureš.	J. Reul.	V. Kussí.	E. Tuma.	L. Heuberger.
	J. Blechinger.	J. Vobecký.		V. Materna, náč.		K. Vobecký.	
		Ant. Vobecký.	Ad. Válečka.	Al. Kuthan.			

rosta našeho V. V. br. F. Martyny, jenž vysvětlil náš cíl i úkoly společné. Účastenství bylo značné a našich bylo tu dost, jako na důkaz, že všichni bratři jsme a všichni k jedné neseme se metě. Za Slováky mluvil hlavní předseda jejich Národního spolku br. Ambrose, br. Wolf a jiní. Za sokolky byla tu sestra M. Šimeková. Závody o cenu odbý- valy se na náradí a sice mezi sbory číslo 1. a 5. z New Yorku a sborem 17. z Perth Amboy, N. J. v Jahelkově parku. Sbor pátý dostal všechny tři vypsané ceny. Bratři Slováci cvičí s našimi a jakž známo i v St. Louis byli s námi. Z výsledku práce jejich jen se těšíme.

— V Župě Severovýchodní odbývati se bude dne 26. t. m. slet a sice v Clevelandu, O. Přípravy jsou tak dalece v proudu, že znovu dokázati se má zdatnost řad našich a my po výsledcích v Župě Střední těšíme se i tu na práce

závody Župy Střední, kreslil nadějný hoch náš br. Jos. Svo- boda. Viděli jsme práci jeho a tu dlužno konstatovati, že bratr pojal myšlenku opravdu pěkně a provedl, že všeobecně se práce jeho líbila. Zdá se nám skoro, že v kruzích našich již i k pracem rázu uměleckého se můžeme směle odvážit. Jen více nás a více podobného přičinění.

— Doporučujeme sborům našim, jestli okrášlití chtějí si Sokolný a místnosti sborové vůbec, aby psaly si pro sochu našeho mučedníka brixenského Karla Havlíčka Borovského. Jest socha sádrová, miniatura pomníku kutnohorského. Vý- ška dvě stopy a pět palců. Cena \$5. Zasílá Jan Janák, 508 W. 25th St., Chicago, Ill.

— Není ta naše literatura tělocvičná a časopisectvo naše tak hojné, aby hned ta či ona mezera nebyla až příliš zna- telnou. Týká se hlavně listu, který již po delší dobu na

stolku naší výměny schází. Jest to "Borec", jenž od té doby co bratr Košar vyšel z pořadatelsví pokulhával víc a více až došlo ku změně v pořadatelsví opět nové. V župní schůzi zvolen byl br. F. Martinek, jenž z toho co zbylo na rychle sestavil číslo dvojité, které opravdu vypadá jen jako na rychle sehnané. Opravy a úpravy látky vůbec není a číslo dvojité hubenější jest, nežli to mnohé číslo Košarovo jednoduché. Škoda tím větší čím častěji v pořadatelsví se "handluje", trpí tím nejen směr listu, ale i celek sám.

— Můžeme s potěšením oznámiti, že otázka Svazu nikterak nezaspala, ba naopak, že činovníci naši pracují. Župa Fugner-Tyrš již rovněž se rozhodla a sice na Svaz úplný, sloučení to dle návrhu br. Košara. Usnesení její jest jednomyslné v tom ohledu, kdežto v ostatních bodech má se agitovati pro návrh menšiny. D. A. S. již také rozhodli se pro Svaz, leč po stránce technické, jakž minule jsme sdělili a tu zbývá již jen rozhodnutí naší N. J. S. na které čeká se opravdu s dychtivostí. Že jsme my v tomto ohledu poslední není zrovna pěkné. Slováci otázku Svazu odložili a to z toho ohledu, že prý mezi námi neviděli dost nadšení, zaujatí se o věc vlastní. Br. Košar a br. Čermák se již dohodli na svolání schůze poradního výboru, kde rozhodne se o sjezdu určitě již, jak a kdy i kde se pořádání má. Navrhuje se, pokud víme místo měsíce srpna měsíc září a sice na neděli, dne 2. září, protože v pondělí 3. září připadá "dělnický den" a tak měli by delegáti volno již v sobotu, neděli a v pondělí od práce a zaměstnání svého. A když potom již ku Svazu dojde, zdalíž nebylo by opravdu pěkným počátkem, kdyby Svaz zasáhl také do společného vystoupení v Praze o pátém sletu všesokolském?

— "Borci, kteří jen před závody se mezi námi zablesknou a o závodech k vůli té ceně a jinak vážné práci se vyhýbají nejsou sokolové v našem smyslu slova," jakž dobře píše nám bratr upřímný, "alebrž jsou to pouzí těloeviční sportsmeni." V tom ohledu jest i u nás třeba nápravy, jako smutně se vyjímá ta lehkovážnost ve volbě soudců. A tu znovu dovoláváme se slov činovníka výše zmíněného, jenž praví mezi jiným: "Jaký dojem to budí na upřímného závodníka, když soudcové někteří jsou v rozporu s názvoslovím, nemají jasné představy o výkonu daném i volném a pak posuzují často jen dle známosti. Rovněž nesprávným jest, když na jednom nářadí se soudcové střídají. Všichni borci bez rozdílu mají býti souzeni na každém nářadí jedinou skupinou soudců." — Tak se nám zdá, že jsme všechny tyto věci slyšeli na našem sjezdu v Omaze a od té doby zase stálý sbor soudcovský zrušivše nařikáme znovu.

— Uctění památky mučedníka brixenského Karla Havlíčka Borovského stalo se způsobem nanejvýš vhodným zejména v T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol. Na vzdor panujícímu jména v T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol. Na vzdor panujícímu vedru sešla se společnost vybraná a pořad byl pěkný. Účinkovalo mandolínové tercetto sestra Průchová, a bratři Průcha a Kirchner, jakož i pěvecký sbor "Hlahol". Br. K. F. Kirchner četl Havlíčkovi epigramy a br. J. J. Hájek přednesl "Křest sv. Vladimíra", co zatím my promluvili o Havlíčkovi. Hlavní ozdobou pořadu však byla tři skvostná čísla na piano českého virtuosa a skladatele Fr. Mokrejše, jehož vlastní skladba "Kde domov můj" s variacemi pravou byla perlou a důkazem úžasné techniky a pochopení.

— Mezi tím co leckde u nás ještě marně usilujeme o zavedení tělocviku soustavného na školy veřejné, oznamuje "Rand Daily Mail" v Johannesburgu v Jižní Africe, jakž br. Janda nám sděluje a výstřížkem dokládá, že na tamních školách tělocvik zaveden a učitelové zjednaní budou pro každý odbor.

— Slavnost vztyčení sokolského praporu v Bruno, Neb., se vydařila, ač v sousedním Brainard byla slavnost jiná. Z Abie přišli se bratři na hochy v Bruno podívat, také byli tu členové Západní Jednoty, Dřevaři z Linwood, bratři z

Prague, Schuyler a okolí, jen z Brainard nikoliv. Činnost našich v Bruno vedením br. Blatného jest opravdu záslužná již proto, že se ze sborů druhých, menších na Západě jen zřídka kdy čeho dozvídáme, záslužnější již i proto, že hoši evičí, žactvo též a pamatuje se mimo to i těch, kdož tolik trpěli v San Francisku.

— Sotva že T. J. S. Milwaukee, Wis., vstoupila v kruh celku našeho N. J. S. již poskytla nám příležitost, abychom mohli se o činnosti její zmíniti pochvalně. Tak čteme, že sbor u příležitosti výletu svého do Schlitzova parku, jehož účastnily se v tahu i mnohé jiné spolky a příznivci věci sokolské, uspořádal i veřejné. "Slavie" pak píše o tom mezi jiným: "V rozkošném parku rozvinul se brzy život čilý a veselý. Žáci evičili a sice 1. společná prostná s činkami a praporemi — žáci a žačky do 14 roků; 2. kroužení kůželu, žačky do 14 roků; 3. skok do výšky — žáci do 14 roků; 4. společné hry žáků a žaček do 10 let. Cvičení řízeno bylo evičiteli sok. J. Záhoříkem a Kostlanem a po evičení podělení všichni evičenci krásnými dárky."

— Při přednášce o Havlíčkovi ve sboru T. J. Tyrš Cedar Rapids vybralo se na dobrovolných příspěvcích na pomník Havlíkův v Chicagu \$15, jež byly ihned na místo svého určení odeslány.

— Br. Chládek ze Scio, Oore, sděluje nám, "že tamní sbor sokolský konečně probudil se z nečinnosti své a pořádal vhodnou oslavu 4. července spolu se širším obecnstvem, jakož i mnohými našinci z Lesingtonu. Cvičili na bradlech a celkový výsledek byl jen dobrý. Začátek učiněn a nyní jen setrvati v činnosti opravdové." — Ze zprávy té se jen těšíme, jakož radili bychom bratřím, aby přidali se k naší N. J. S., jež v práci jejich bude jim vždy nápomocna.

— Pokud víme, téměř ve všech sborech našich, jež honositi se mohou evičiteli a učiteli dobrými, vzpomělo se, jako každoročně, 8. srpna výročí úmrtí velikého bohatýra našeho Tyrše a jeho památky před šikem.

— U nás, zdá se, že všechny ty trýzny, oslavy a přednášky těší se návštěvě lidu jen tehdy, zejména té tak zvukné "elity", když ponechá se vůle "patentovaným vlastencům". Pořádají to sokolové, uspořádají odpůrci jejich na truc něč jiného a tak jest všude a ve všech osadách a na konec se ještě sokolové za ten trošek dobré vůle notně strhají. Pěkné poměry, jen co jest pravda!

— Někteří lidé si opravdu myslí, že jen Sokolstvo musí konat práci národní samo pouze a proto i různé pořádání přednášky, trýzny a oslavy mužů českých a slavných, kdežto spolky jejich druhé, jakoby podobných a jiných povinností byly zbaveny — až na tu podporu a p. Sokolstvo svůj úřel koná svědomitě a poctivě i nemusely by se mu tak leckde házet klacky pod nohy.

— V minulém čísle vzpoměl br. Kafka desíletí položení základního kamene k Sokolně new yorské. Povázíme-li, že téměř současně stavěly se tam dvě veliké budovy Sokolna a Národní budova, dovedeme si vysvětliti tu ohromnou obětavost a námahu lidu českého, jenž snahami dobrými veden postavil si dva stánky. Na podzim bude jubileum otevření obou budov a to za poměrů mnohem příznivějších, nežli před desíti lety, kdy různé panovaře spory, jichž dnes není.

— O veřejném evičení T. J. S. Komenský v Patterson, N. Y., čteme v "New Yorských Listech", jak následuje: T. J. Sokol Komenský v Patterson, N. Y., jedna z nejmladších jednot Národní Jednoty Sokolské, po dobu svého trvání, pořádala každým rokem ukázkou své vyspělosti a práce sokolské. Také letos dne 3. července o 8. hod. večer v budově Štálově pořádáno veřejné evičení žáků, žaček a členů. Děvčata, vedená náč. A. Vyskočilem, provedla evičení prostná s kůžely a praporei při hudbě, dále evičení na bradlech a koni na šíř. Žáci s evičitelem J. Krasenským evičení prostná. Členové evičení prostná a na nářadí. Na zda-

filých výkonech jejich viděti bylo, že členstvo ono nezahlá, ale pilně cvičí. Pozvání členové evičtelského sboru newyorského bři. J. Pavlík, V. Hampl, A. Jahoda, H. Sekyra, Fr. Slavětinský a J. Gregor evičili na koni, hrazdě a bradlech; dále podali ukázkou šermu a zápasu. — Městečko Patterson leží v překrásném údolí, obklopeno jsouc vrchy, porostlými lesy. Obyvatelstvo, většinou Češi, žijí se doutníkářstvím, jestit' tam velká tabáková továrna. Každá rodina bydlí ve svém domku se zahrádkou. Všude viděti jest blahobyt a spokojenost. Osada chlubit se může též českou svobodomyšlnou školou. Newyorští hosté zdrželi se ještě druhý den dopoledne v průvodu br. Fr. Uhra prohlídkou farem a okolí, odpoledne pak oddali se nenucené zábavě v kroužku boдрých bratří pattersonských. Večer, rozloučivše se, nastoupili zpáteční cestu vlakem do New Yorku.

— V sobotu, dne 4. srpna uspořádal sbor Newark D. A. S. a sokolky veřejné cvičení v Kempers parku. Cvičení zdařilo se a také někteří z našich byli se tu podívat.

— Jak velice důležité jsou technické přednášky nejen pro sbor evičtelský, ale i pro evičtelské členstvo vůbec, přesvědčili jsme se u nás, od té doby co br. Trefný hochům našim přednášel. Pravda dělo se jen ob čas, ale těšíme se, že bude v zimě opět.

— Br. Jos. Štěrba v South Omaze, činovník nad jiné pilný a pracovník upřímný ve všech věcech našich, jest zvolen župním náčelníkem Župy Západní. Volba ta padá na váhu povážíme-li, že blíží se závody státní v South Omaze, jež odbývají se letos na pozemku vedle tělocvičny dotyčného sboru místního a sice od 1. září do 3. září t. r.

— Jest jen chvalitebné, když u příležitosti výletů sokolských ukážeme lidu také zdatnost hochů našich, dorostu našeho a sokolek. Tím se věci naši jen prospívá a lid nás poznává z té pravé stránky. Bratři v Ord, Neb., zaevčili si na výletě na hrazdě zejména i na druhém nářadí. A třeba se mnohý těžší výkon zcela nepoved, tož prý drželi se jen což. Vítězná četa sboru místního zaevčila si minule také na výletě sboru i byla uvítána hojnou účastí lidu, jenž věci naši přeje. V prvním sboru eviči br. A. Bartůnek a u nás br. Trefný. Také všude kde naši letos "campují" eviči se denně ve volné přírodě a co hlavního také denně plave, aneb učí se plavat.

— V Racine, Wis., evičitelem v Y. M. C. A. jest br. Jos. Stehlík, jenž snad činí se, aby i jiným dokázal vlivy a úspěšnost tělocvičny.

— Slovenská jednota sokolská přijala Tyršovu tělocvičnou soustavu a dotyční činovníci již dali se do práce, aby přeložili si vše co třeba. Asi v listopadu vydají si bratři Slováci vlastní svůj Sborník, jenž pak pravidelně vycházeti bude.

— Turnéři přijali na sjezdu svém usnesení, jež uvádíme doslovně a to z toho ohledu, že i sbory naše a jednota celá asi téhož jest mínění v otázce tak důležité, jako jest práce dětská: "Jedním z nejjednodušších výrůstků vykořisťovacího systému kapitalistů je dětská práce. Pozdravili jsme se zadosťučiněním, že konečně po dlouhé a rázné agitaci vydán státem zákon zakazující zaměstnávat děti pod 16 let v uhloholech a děti pod 14 let k rozbíjení uhlí. Tento zákon jest jednou z největších vymožeností pokroku, ačkoli zákon ten připadá samozřejmým každému člověku obdařenému duchem pravé svobody a humanity. Tím více pak odsuzujeme rozhodnutí soudu "Luzerne Co." a rozhodnutí vrchního pennsylvanského soudu, dle něhož onen ochranný zákon o dětské práci nazván nekonstitučním, kterážto prohlášení není než bídným hanobením ducha konstituce. Projevujeme nad tím své hluboké politování, že zástupcové spravedlnosti snížili se tolik, že se stali otroky kapitálu."

— Sjezd 22. Severoamerického Bundu turnerů odbyval se ve dnech 8. až do 11. července t. r. v Newarku, N. J., a

ženská otázka zůstala znovu při starém. Uřední orgán jest opět týdeník "Amerikanische Turnzeitung", jemuž přidělení budou nyní techničtí spolupracovníci. Různé práce jejich budou se honorovati. Uvádíme prostě proto, že turnerským činovníkům honorář se obyčejně nevyčítá.

— Ze slavnosti jubilejní bratří našich Slováků v New Yorku čtli jsme mezi jiným v "Hlasu Lidu", následující dvě pozoruhodné poznámky, jež k vůli zajímavosti na jedné a povzbuzení na straně druhé uvádíme doslovně: "V přestávce sehrála hudba několik hudebních čísel a první z nich byla — div se světe! — mad'arská skladba od Keller Bélla "Hungarian Lustpiel", jež nadšení přítomných sokolků slovenských podivně zformovala. Nikdo nechtěl věřit svým uším a nemohl si tuto část programu srovnat v mysli s pozdějšími nadšenými řečmi, které povzbuzovaly mladé sokoly k tomu, aby se snažili vysvoboditi svoje bratry z područí Mad'arů. Živý obraz byl dobře sestaven a pěkně působil. Jedině světlo mělo být lepší. Při banketě bylo promluveno několik řečí, jež byly živě aplaudovány. V jedné z řečí bylo připomenuto, aby slovenští sokolové neopoměli se s účastníky všesokolského sletu v Praze. O předmětu tom se po banketě všeobecně hovořilo a zpravodaj náš poznal, že Slovenský Sokol se již dávno odhodlal k vyslání družiny do Cech. Ba dokonce vyskytli se jednotlivci, kteří se zavázali složit po \$50, aby myšlénka se uskutečnila. A ti, kteří se tak zaručili, jsou prosti dělníci. Je možná mezi námi taková obět' pro dobro sokolské myšlénky? Nemá nám být příkladem? — Slovenští sokolci zasluhují právem uznání."

— Br. Vaněk, jednatel Východní Župy sděluje nám, že státní závody tento rok se v Baltimore, Md., odbývají nebudou a jak prý to vyhlíží asi sotva kde se odbývají budou vůbec.

— Potěšili jsme se věru z podrobné zprávy o příjmu a vydání u příležitosti slavnosti vztyčení praporu T. J. Sokol Žižka v Bruno, Neb., ze dne 10. června, že polovina čistého výtěžku \$25.49 věnována byla bratrskému sboru v nešťastném městě San Francisku. Bratři v Bruno zaslouží si do jista jen uznání a čin jejich jen hojně měl být následován všude.

Dorost.

— Plzeňský Sokol a T. J. S. Praha v Chicagu postarali se letos o tu svou drobotinu opět. První "campovali" v Michigan a druží v Rivergrove u Willow Springs. Jako obyčejně bylo jen mílo v táborech podobných prodlíti a mládeži připravená radost v té krásné přírodě jen dobré přinese ovoce, již proto že ani tu se tělocvičny nezapomíná, různých her, plování atd. Plzeňáky měl na starosti br. Hall a malá Pražátka br. Beránek.

— Při každém reji a při každé hře máme mít na zřeteli zásady ladnosti a krásy, jakož i udržení se v mezích kázně povinné.

— Kdyby řádky tyto četl opravdu dorost náš, kdyby v listě našem se byl za poslední dvě leta pořadatelství našeho probíral, aneb kdyby ti starší byli mu předčítali a pověděli, mnohé již se mohlo docílit a vzdělavatelná činnost trochu pokročiti, takto ale mluvíme a píšeme a mnohý ten návrh dobrý sotva napsán byl již v zapomnutí upadá.

— Po letních prázdninách v těch kterých sborech, mělo by žactvo naše obého pohlaví agitovati a mezi svými spolužáky na školách veřejných se přičiňovati, aby co nejvíce bylo jich při zahájení nového období v tělocvičně sokolské. Vydati nějaký ten cent na provolání k rodičům, rozesílání poštou, aneb po českých rodinách vůbec, nemusel by žádný sbor váhati, zejména když i dorost sám použil by za prostředek agitační.

Sokolky.

— Několikrát jsme již byli tázáni, jaký úbor pro evičtí sokolky jest nejlepší. Jedině takový úbor vyhoví docela,

který tvarem svým i s tvarem těla souhlasí a při pohybu nejméně překáží. "Bloomers" aneb suknice rozdělenou tedy odporučiti lze každé evičence, nějaký zbytečný stud není v tělocvičně na místě vůbec.

— V měsíci září sestry milé má jednati se na sjezdu o Svaz veškerého Sokolstva amerického. Nevíme jestli sestry druhých jednot budou tu mít delegátky, ale připomínáme za v čas aspoň sestrám naším. Mohly by se přesvědčiti samy a u věc zasáhnouti, podle práva a povinností svých. To týká se hlavně sborů sokolek, jež k N. J. S. náleží, kdezto jiné do té doby mají ještě čas se přihlásiti.

— Měli jsme takovou radost z toho, že u nás sestry jsou sokolkami a dost a nikoliv nějakým tím "dámským" odborem, a hle, název ten se znovu vyskytl a sice ve sboru T. J. S. Tábora v Chicagu. Upozorňujeme za v čas na tento rozhodně nedemokratický název a nesokolský nanejvýš. U nás dam není a nemůže být a pak i název sokolky sluší zrovna tak dobře starší ženě české, jako dívce české. Mimo to se ani nikterak nesrovnává s volnými zařízeními země této, kde kastovnictví nemělo by být a u nás teprve. Nesmíme míti za zlé nám, zdali upozorňujeme za v čas, kdy přípravné se kroky dějou, později název zakofenivši se sotva by se vymítal.

— Sbor sokolek v Newarku D. A. S. honosí se v době poslední zvláště velikou návštěvou tělocvičny. Tak i jinde mělo by být. V Hoboken o výletu sokolek 26. t. m. provedou sestry prostná. Vystupováním veřejným sokolek mnohý zastaralý předsudek lidu se láme a toho lámání musí být hodně, aby vydalo.

— Sestry naše v New Yorku poslaly nám \$5 na pomník Havlíčkův. Sláva jim!

— Který že jest to sbor sokolek, jenž nemá dopisovatelku do listu našeho? Kdybychom začali od A až k Z, museli bychom říci, že až asi tak na dvě, tři čestné výminky, sestry jakoby ani česky psát neměly, aneb nechtěly. Nás v pořadatelstvu se rozhodně báti nemusíte, my již upravíme, jen pište, pište hojně a často pište ze všech sborů.

Věci české a slovanské.

— Uctění památky Karla Havlíčka Borovského v Čechách i na Moravě a Slezsku bylo všeobecné a všude kde jednoty sokolské jsou zvláště pěkné, památky muže celého a neohroženého jen hodné. "Věstník Sokolský" vyzdoben jest na první stránce podobou Havlíčkovou, na druhé obrazem pomníku v Kutné Hoře a v obsahu má mnohé poučení o tomto mučedníku našem. Také druhé listy sokolské psaly hojně o Havlíčkovi u příležitosti 50. výročí jeho úmrtí.

*** DOPISY.

Johannesburg, Jižní Afrika, dne 1. července 1906.

V naději, že snad bude mnohé sokoly zajímatí dopis z protější strany zeměkoule, odhodlal jsem se napsati pro milé čtenářstvo tohoto listu též pár řádků, neboť kdykoliv sem tento milý "Sokol" náš záletí, což bývá pravidelně každý měsíc, vždy mně přinese, mimo jeho poučného a zajímavého obsahu též mnoho milých upomínek na mé minulé sokolské časy v Cedar Rapids, Iowa. Až jest to již hezky dávno, přece se mně to zdá jako by bylo pouze včera. Bylo za času návštěvy sokola Karla Štulíka co evičitele, a asi ten čas kdy se dva sokolské sbory sloučily v jeden, totiž: "Jednota Tyrš" a druhý "Cedar Rapids Sokol."

Je mně líto, že se vám též nemohu pochlubit s naším sokolským sborem v Johannesburgu, poněvadž zde — žádného nestává, ba ani zde nemáme dostatečného materiálu na zbudování jednoty, ale přeci jsou zde aspoň — dva sokolové. O tom druhém se nebudu právě rozepisovati, poněvadž nevím, zdali by ho těšilo zatím to výsluní veřejnosti. Ale tělocvik se zde pěstuje přece, ač ne mezi Čechy, poněvadž jest nás zde

pouze malá hrstka, asi deset všech dohromady, a to většinou již v pokročilejším věku. Někteří sem zabloudili z Ameriky, ale většina přímo z Čech přijela.

Tělocvik a tělocvičné hry všeho druhu jsou zde velmi oblíbené, ale jsou většinou rázu britického, následkem velkého počtu Britů zde usazených, ač Boerové neostanou pozadu, ba jsou jak procentem tak vyspělostí a tělesného výkonu spíše nad Brity, uvážíme-li v jaké menšině stojí v počtu obyvatelstva proti jiné národnosti v Johannesburgu a okolí. A což navštívíme-li ryze boerskou osadu na venkově, právě kdy oni pořádají své tělocvičné závody a hry. Byl jsem přítomen mnoha podobných závodů jak v Transvaalu, tak i v Kapské Kolonii, v osadách čistě boerských, a nikdy nezapomenu jak s tělem i duší veškeré obyvatelstvo bralo podílu na podobných závodech, jak diváci tak i závodci, zvláště boerští sedláci se vždy sjedou z mnoha mil, a poněvadž zdejší obyvatelstvo si potrpí na hodně svátků, a poněvadž podobné závody se vždy pořádají na den podobného svátku, tak veškeré obyvatelstvo se vždy dostaví v plném

Václav Janda.

počtu. Měl jsem též to potěšení býti přítomen jako soudec v některých závodech jistých oddílů, a tudíž jsem měl dobrou příležitost se seznámiti osobně s mnoha účastníky. Až podobné závody i tělocvičné hry jsou většinou rázu anglického, jsou přece prosty atletů ze řemesla, též žádné otevřené sázky na závodisti se nedovolují, ani peněžní ceny se nesmí dávat, na to jest zde veliká přísnost, ba je jejich druhé náboženství, a kdo by se dopustil jakékoliv šalby v tomto směru, tak se mu to tak hned neodpustí, tak jako by se byl dopustil nějakého jiného velkého hříchu. Co se svátků týče, jak už jsem se zmínil, těch zde máme mnoho, ale všechny se použijí k vyrazení obyvatelstva a pořádání závodů, ani vánoce nevyjímaje, a kostel jest při tom vedlejší věcí. V neděli se ale žádné závody pořádati nesmí, ta je Boerům svatou. Za to ale vždy v sobotu odpoledne se žádná práce nekoná, vyjímaje zlatodoly, a i zde se koná jen ta nejpotřebnější práce, tak že sotva jedna pětina obyčejného mužstva je zaměstnána a tu většina obecního se vždy účastní tělocvičných her, neb závodů nějakých.

Jihoafričtí Boerové ovšem na svých farmách nepracují tak jako farmeři ve Spojených Státech, neboť pozemků se

velmi málo obdělává, a všechnu těžší práci musí vykonati černoši, tak že mladí Boerové vždy mají dosti energie nazbyt na tělocvičná cvičení, ba na několika farmách při návštěvách hlavně na loveckých výletech a podobně, jsem našel i pěkně upravené závodní kruhy aneb hřiště na jízdu koly, tak aby se mladíci doma mohli cvičit, mají-li do městečka daleko, kdežto jiní opět stráví asi dva týdny ve městě před závody tak, aby se mohli cvičit. Jejich rodiče též všemožně podobná cvičení a závody podporují, a vyjde-li jejich syn jako vítěz, tak naň jsou nevýslovně hrdí. Asi 80 mil odtud v malé boerské vesnici Potchefstroom jsem se seznámil s mladým Boerem, pravý to moderní Golliáš, byl šest stop, pět a půl palce vysoký (bez bot) vážil dvě stě dvacet (220) liber, jsa souměrně vyvinutý, a byl pouze 24 roky star a závodil na kole. Byl jsem představen jeho otcí, muž pouze prostřední velikosti, a když jsem mu gratuloval jak krásného a statečného má syna, tak se spokojeně usmál a pravil v lánané angličtině "Well, I do my best."

Vynikající atleti jsou zde velmi oblíbeni a v tom ohledu se mohou dojista rovnat i magnátům zlatých dolů druhu všelikého.

Největší tělocviční a zábavní klub v Jižní Africe jest "Wanderers Club", avšak obávám se, že s popisem o práci a činnosti tohoto klubu bych můj dopis již dosti dlouhý příliš prodloužil, tak to zatím odložím na dobu pozdější.

S úctou a pozdravem, zvláště na sokoly a staré známé v Cedar Rapids, jsem Váš

Václav Janda.

Baltimore, dne 19. července.

Minulý měsíc dovolil jsem si popřáti letních prázdnin, k radosti mé i mých čtenářů. Mohl bych sice si ty prázdniny poněkud prodloužit, poněvač svět se točí stejně, at' již píšu či nic, však smysl pro povinnost' nedá, abych aspoň některé důležitější události z činnosti naší nezaznamenal. Předně jsem nucen žádati br. vrchního pořadatele, aby popřál místa několika slovům, které povinen jsem br. Voskovi za jeho laskavou pozornost', věnovanou mému dopisu v květnovém čísle t. l. Žel, že stat' br. Vosky se dostala do mých rukou poněkud pozdě a tudíž i moje vysvětlení jest poněkud zpožděné. Milerád chci si uvědomiti rozdíl mezi Těl. Jed. Sokol a Děl. Amer. Sokolem, žel však, br. Voska ten rozdíl ve své přednášce nerozebral a nedal tak rozdíl ten jasně poznati. Možná, že jsem člověkem rozumu poněkud omezeného, neboť tento kompliment nevysekl mně br. Voska první, ale dávno před ním lidé stejného s ním politického přesvědčení. Jest to ostatně nejlepší cesta k odbytí člověka, který nechce vše, co se mu podává, přijmout, jako sv. evangelium. Sok. Voska doznává sám, že aspoň částečně zásady naše jsou zásadami Děl. Amer. Sokola. Ve své přednášce, mluvě o zásadách Děl. Amer. Sok., zmínil se opravdu jen o těch, které jsou s našimi totožné a pak pravil, že politiku ve svých sborech pěstovati budou. A tu zajisté měl jsem právo tázati se, nač zakládáti sbor nový, nač těm několika jednotlivcům jest třeba namáhati se od těch nejkrutějších počátků, když stává zde sbor starý, mající moderní tělocvičnu zařízenou a s kterým mohli by se v zásadách dobře srovnati? Vždyť ku sboru našemu přináležejí velký počet stoupenců sociálního učení a zajisté nemohou říci, že by jejich politickému smýšlení činilo se nějaké násilí, naopak, museli by doznati, že i na jejich přání u nás jest brán ohled jak náleží. Necht' sok. Voska omlouvá založení nového sboru jakkoliv, pravdou zůstane, že zakládání nových sborů tam, kde toho potřeba nekáže, jest a bude zbytečným tříštěním sil. Kdyby Sok Jed. Blesk nechtěla se svého času dostati s podruží vypočítavých jednotlivců, snad by do dnes jiných sborů sokolských u nás nestávalo. A že by jich stávat nemuselo, opakují opět. Br. Voska není úplně kompetentním, aby

pronášel úsudky o poměrech v městě, v němž nebydlí. Většina té hniloby naší existuje jen v myslích lidí, kteří s velkými reformačními plány ve svých hlavách přišli sem před několika měsíci z krajů evropských a tu, když nenacházejí vše dle svých přání, prohlašují hned celý náš život i práci, jak v minulosti, tak v přítomnosti konanou, za něco, co jest hodno jejich opovržení. My jsme přesvědčeni, že těch třicet a několik roků zde nebylo úplně promarněno, ba mohli bychom poukázati na dosti trpké boje, jež bylo nám podniknouti pro povznesení vlastní i lidu našeho a i na úspěšné výsledky snažení svého. Že by zásady a program Nár. Jed. Sokolské znemožňovaly větší rozmach činnosti naší, osvětové, prostě nevěřím. Vždyť snad Nár. Jed. Sokolská může se vykázáti muži, kteří i při tom úzkém a těsně ohraničeném programu našem přispěli mnoho ku rozkvětu nejen osvojenosti, ale i lepšího nazírání na politické i hospodářské otázky naší doby. Žádný otazník není s to bráti volný směr náš jako celku v pochybnost a každý ví, že marně by se snažil strhnouti nás směrem opačným. Jsout' mezi námi jednotlivci, s jejichž svobodomyšlností to ovšem smutně vypadá, však tací nikdy v ničem nerozhodují. Jest se této přítěže těžko zbaviti a žádné usnesení sjezdu, byť i tak přísné jako v Elisabeth, není s to nás jich sprostiti. Poukázal jsem na tyto bezcharakterní zjevy před časem a to nejen mezi námi, ale i v řadách scialních. A že pravdu měl jsem, ujistil mně i nynější starosta Děl. Amer. Sok. Usnesení sjezdová mohou míti dobré následky v budoucnu, však jedním rázem, obratem ruky takřka, nemožno nápravu učiniti, když již sdružení delší čas existují. Na konec ujišťuji sok. Vosku, že vlastnictví tělocvičny hraje opravdu úlohu a sice velkou úlohu v činnosti Sokolstva v každém směru. Kdybyste tomu nevěřili sami, sotva byste brali na se tolik starosti a věnovali tolik peněz na postavení své tělocvičny v New Yorku. Činnost' kterékoli jednoty sokolské nevyniká v síni cizí, byť sebe přátelštější, jako ve vlastní. Na tom přestávám.

Nemuselo ani toho být, kdyby, snad následkem mého věku, nebyl člověk ještě tak naivním, že, slyše to stále deklamování o práci ruku v ruce, domníval jsem se, že by snad Čechové mohli pracovati ku prospěchu nás všech v sboru jediném, v kterémž zajisté popřáno bylo by sluchu náhledům všem a ty opravdu dobré, k dobru našemu směřující, snadno snesly by kritické úvahy všech členů.

Dne 30. července pořádány byly ve velkém městském parku závody v běhu a skocích, tak zvané "Athletic games". Účastenství bylo veliké, sešlo se tu mnoho vybraných závodníků, zastupujících celkem 23 různé spolky a ústavy. Byli tu i atleti ze sídelního města Washingtonu, z university a jiných škol. Jest zřejmo, že všichni poslali své nejlepší závodníky. Náš sbor zastoupen byl třemi závodníky a sice: Vác. Primusem, Gust. Novákem a Edw. Novákem. Sokolové v této velké konkurenci drželi se statečně, vzdor tomu, že pěstují tělocvik všecken, kdežto závodníci druzí byli po většině sporti, vynikající pouze v některém oboru atletiky. Sokolík Edw. Novák odnesl ze závodů cenu ve skoku dalekém.

Náš velký výroční výlet nám letos prorok povětrnosti značně pokazil. Sotva že průvod ze Sokolovny vyšel, počalo pršet a dešť' věrně se nás držel po celý den. Nehledě ani na škodu hmotnou, mrzelo nás ponejvíce proto, že veřejné vystoupení žáků a žaček, jakož i sokolek a sokolů bylo tím úplně překaženo. Br. náčelník nacvičil hezká prostná, která dochází stále větší oblíbenosti. Hoši hráli na místě výletním "basket ball", však i tato hra deštěm brzo přerušena. Těšíme se však, že ještě tohoto léta budeme moci cvičení předvésti na druhém výletě.

Doufal jsem, že budu moci ukončiti dopis tento zprávou o velké a zdařilé oslavě Havlíčkově, o slavnosti dů-

• stejné, bez hluku a tirád však za účastenství všeho lidu českého a zatím musím jen spokojiti se oznámením, že oslava odložena na dobu pozdější, pro panující zde vedra. Omluva pohodlná, připouštím, i dosti místná, však přec nic než omluva. Nejsem přítelem toho odkládání práce na zítřek, když může býti vykonána dnes. A zvláště co se oslav týká; nač odkládati oslavu na datum, na které dotyčná oslava nepřípadá? Ostatně naše vážené publikum není tak choulostivé. Neděli co neděli trmácí se dosti lidu po piknikách, tak snad by také vydrželi dvě hodinky v prostorné a vzdušné síni. Takto mohou ještě viniti z pohodlnosti nás.

V minulém čísle "Sok. Amer." zahlédl jsem, tuším, v redakčních úvahách, několik vět, jež upoutaly moji pozornost. Týkaly se onoho stesku, že prý mladí nemají se k tomu, aby ujali se práce po starých, na tom našem roli sokolském. Prý proto, že jim staří nechťi ustoupit. Kdyby náhodou tyto řádky někdo četl a zároveň znal takového, dosud neuznaného muže, nechť jej laskavě pošle k nám. My mu toho naložíme, že za rok uteče. U nás vane trochu jiný vzduch. Máme mezi sebou mužů, ne snad starých, naopak v nejkrásnějším věku mužném a ti by rádi se vzdávali všeho, pod předstírkou, že se již napracovali dost a dost. Byť člověk sebe více práce vykonal pro své bližní i na prospěch věci naší sokolské, nemá se nikdy pro tuto jedinou příčinu té další práce vzdalovati, když jeho poměry i zdraví tomu dovolují. Ovšem, v některých případech tyto omluvy jsou plně platícími. Známe muže, kteří v pravdě si trochu toho odpočinku zaslouží.

Však právě ti běrou rádi všechnu práci na se, protože vidí, že není vlastně ve většině případů náhrady. U nás spíše slyšeti občas povzdech, že málo vychovalo se těch mladých mužů, schopných ty staré zastati. Povzdech ten slyšeti i od mužů zkušených, tak že nějaká pravda v tom býti musí a jest. Máme zde velkou sílu mladých mužů, však práce se nechápou žádně. V něčem muselo býti pochybeno, na někom musí vina toho spočívat.

Nechť každý o tom přemýšlí sám, já upřímně se přiznám, nemám té odvahy pustiti se do rozboru celé té věci. Příliv přistěhovalectva se sice i u nás zvýšil, ale jest to vše nějak nanicovaté. Tu a tam přijde některý ten vyšší člověk, slovy výmluvnými nám vypravuje, jak bysme koukali, jak Čechách jest to "fajňácký" a jak on byl pašák a kdesi cosi. My máme radost, že k nám přišel muž inteligentní, který nám pomůže, po případě i trochu živější ruch vnese v ten život náš a vítáme jej s otevřenou náručí. A zatím on se k nám mnohdy ani nedá a dá-li, předsvědčíme se skoro vždy k svému žalu, že to s tím jeho "kabrňáctvím" nebylo tak zlé. Toto jest ovšem jen naše zkušenost' a jinde asi není o mnoho lépe.

S bratrským pozdravem

Karel Matoušek.

Westfield, Mass., 21. července.

Čítám rád dopisy v našem milém Sokolu Americkém, v nichž se zreadlí činnost toho kterého sboru a myslím, že vždy v dopise takém je to hlavní u nás, pravda, at' již je psán příznivě neb ne.

Co se týče sboru našeho, je sice početně slab, ale přec v posledním čase se náš dorost vzpružil, že čítá nyní evičenců 14, žáků 18 a žáčků 16, kteří pravidelně evičí dvakrát týdně, vedením příčinlivých evičitelů Kar. Řehoře a Vác. A. Kyliše.

Sbor vlastní prostornou tělocvičnu, jež je vzdušná a veškerým náčiním potřebným opatřená.

Před krátkou dobou ještě náčiní bylo doplněno, neboť jsme odkoupili část' tohoto od německého "Turn-Vereinu", který sešel smrtí "souchotin a nesváru".

Za to ale naši junáci mají nyní vše ku evičení nutné.

Protož hoši mějte naše heslo na starosti a to: Stále v před!

Milerád čítávám zároveň redakční úvahy, hlavně však ty, z nichž dýše cit všeslovanský.

My zde ve Westfield činíme tak již i skutkem, neboť před dvěma roky zde byl založen Slovenský Sokol čís. 72, který v naší Sokolovně odbývá svoje schůze, jakož i evičení dvakrát týdně, zároveň vedením evičitele Kar. Řehoře a naše jednota jim propůjčila zdarma místnost i veškeré náčiní k tělocvičce.

Junáci ti se tuží znamenitě a před časem se k nim přidalo také několik Čechů, evičí nyní společně a jde jim to výborně a celku jen prospívá tato shoda vzájemná.

Mimo to pospolitě toto jednání nese i mravní ovoce, neboť když Slovenský Sokol čís. 2 v Bridgeport, Conn. na 4. července t. r. slavil destileté trvání jejich jednoty, spojené s veřejným evičením, sezval veškeré slovanské jednoty v New England a tak sjely se tu následující sbory: Sbor čís. 2., Bridgeport; čís. 7., Port Chester; 19 Derby, 50 New Britain, 72 Westfield, Mass., 85 Ansonia, dále Děl. Amer. Sokol a Polský Sokol, oba sídlím v Bridgeport.

K slavnosti té tamní Sokol najmul jeden z největších parků, zvaný Avon Park, as 4 míle za městem.

Průvod se hnul přesně v 10 hod. ze Sokolovny s kapelou v ele. Tahu tohoto se účastnilo na 300 sokolů za nimi následovalo mnoho kočárů a jeden krásný automobil, v němž jel mayor města Bridgeport a několik jemu podřízených úředníků.

Sotva se průvod dostal do parku po malém odpočinku, již přikročilo se k závodům na náčiní a sice: na bradlech, na hrazdě a kůň na šíř. Skok do dálky a do výše odpadl a proč? Pomlčím!

Závodily čtyry sbory a sice: Slovenský čís. 2., čís. 72, Westfield, Mass., Děl. Amer. Sokol a Polský Sokol. Veškerá evičení sledována byla bedlivě a sám mayor města, kmet to již v pokročilém stáří, dával často svoje uspokojení na jevo, hlavně byl překapen výevikem čtyry z Westfield, v které byli čtyři Češi, vyjma evičitele Kar. Řehoře.

Ti provedli napotom cičení tyčemi, jež veškeré obecenstvo pilně sledující, bouří pochvaly odměňovalo.

Mayor na to nechal si zmíněné čtyry čtyry představit a promluvil pak delší řeč ku všem evičícím a je pochválil. Zároveň projevil svůj obdiv nad tak pěknou zábavou lidovou, pořádanou Slováky a vybědl je, aby pracovali vždy ku pokroku svému a města Bridgeport. Za svoji upřímnou řeč byl odměněn krásnou kyticí, již mu slovanské děvušky podaly.

Ceny byly čtyry a to skvostné poháry, jež byly následovně rozděleny: D. A. Sokol I., čís. 72 Westfield II., čís. 2., Bridgeport III. a Polský Sokol IV.

Napotom se rozproudila volná zábava a ač počasí nebylo vábivé, účastnilo se tu celkem as 1500 osob a to: Slováků, Čechů, Rusínů, Srbů, Chorvatů, Poláků, Rusů atd., tak že to byla zábava v pravdě všeslovanská, tak že jsem si vzpomněl na chicagský všeslovanský sokolský den. O jak milo bylo mezi těmi Slovany pobýti, kde jsme si navzájem pravice tiskli a jeden na druhého pohlížel jako na upřímného bratra.

Jaký byl to krásný pocit býti tu svědkem tak velkého sbratření všech slovanských kmenů! Kéž by se tak mohlo státi po celém světě, kde hlaholí jazyk slovanský těch různých větví jedné matky Slávy.

Na zdar!

Václav Kyliš.

Cleveland, O., 24. července.

Bratři Sokolové, zajisté již krátká doba, blížíť se ku dni 26. srpna, kdy naše Župa Severovýchodní odbýváti bude svůj slet v Rausově parku v Clevelandu. Sletu účastní se tři jednoty clevelandské, dvě z Detroit, 1 sbor z Lorain

a 1 z Allegheny, Pa. Župní výbor usnesl se na tak pozdní době z té přeciny, aby se daly evičeneům prázdniny dříve a pak aby mohli dříve začít a času měli dosti evičení svá se naučit, některé sbory dokončily svoje prázdniny v měsíci červenci, avšak nás s or Sokol Cech začne o něco později. Prvé evičení začne totiž v měsíci srpnu, což je již dosti krátká doba a evičitel bude mít kus namáhavé práce evičení stanovená naučiti. Před prázdninami byla těloevična naše slušně navštěvována, i doufáme, jak první evičení započne, že sokolové napnou zase síly a pracovatí budou na dále tak, abychom mohli zas co jeden mohutný celek při našem sletu vystoupiti a ukázati, že jsme praví sokolové. Katastrofa, jež postihla San Francisco, i u nás vyvolala pomocnou akci. Br. starosta J. Petráš dal návrh, aby se nějakou částkou přispělo postiženým bratrům a ihned povolena byla sborem částka \$25. Peníze byly poslány sboru sokolskému v San Francisco, který obratem projevil nám svůj dík.

V poslední schůzi, 12. července, byl jsem zvolen účetníkem na místo sokola Váchy, kterému není možno teď úřad ten vykonávati. Jsem ještě mladý člen a úřad ten zdráhal jsem se přijmouti, protože však každý člen má úřad přijmouti, učinil jsem tak i já a doufám, že povinnosti, na mně vložené, budu moci k uspokojení členů vykonávati.

Dne 4. července byl jsem přítomen s naším náčelníkem br. J. Stíbrem a několika jinými členy Sokola z Clevelandu na prvním Slovenském sletu v památku desetiletého trvání jednoty slovenské. Nebudu se mnoho o tom rozepisovati, poněvadž náčelník J. Štíbr na jiném místě přináší podrobnější zprávy. Nadšeně přivítání byli jsme do středu našich bratrů Slováků a též i my podali jsme jim ruky pomoci. Cvičením jejich byli jsme skutečně překvapeni, všecko šlo krásně hladce, jak prostná evičení, tak na rozličných nářadích a též při závodech. Při závodech co soudcové přáli si bratři slovenští, aby byli náčelník Sokola Čech z Clevelandu a náčelník Sokola Říp z Allegheny, kteří také správně boree dle zásluhy soudili. Po ukončení závodů a evičení rozdány byly ceny vítězům a pak proneseny řeči některých bratrů, jež zajisté utkví v srdci každého Slovana. Na konec zazpívána byla píseň "Hej Slováci", která mohutnou tou silou slovenského lidu rozléhala se na místě slavnostním jako bouře mořská. Zde uvádím slova, jež s nadšením pronesl br. Frank Polakovič od Těl. Slovenské Jednoty č. 39 v Chicagu. Pravil: Veletčená společnost, bratři a sestry v národu. Zajisté velikou radost' pocítil každý nad zdarem dnešním, vida práci Sokolstva našeho a jeho celého celku, který povzbuzuje a uslechťuje naši národnost'. I vzlétl jarní duch a osvěžil povědomost Sokolstva našeho, aby žila s ním i dobrá vůle národa. A letěl ten Sokol okolo Tater před čtyřiceti lety, ale nemohl rozproštíť křídla svoje před úderem našich nepřátel, až vysoká Tatra pohlédla vstříe v dále a vidoue rovnost národů a útulek pronásledovaných, poslala nás sem pod křídla orla svobodné Kolumbie, abychom si otužovali svoje síly, se povznášeli a svá pouta uvolnili. Taková práce trvala mnoho let — ba pomoci bořit hrady, které stály před pokrokem slovenského Sokolstva. Dnes slovenké Sokolstvo vstoupilo v pomezi všeho slovanského Sokolstva a s ním se raduje i cítí rány vniklé do srdce Sokolstva našeho, jež utvořilo zásadu rovnosti a to opravdové rovnosti, která povznáší pokrok národní práce, a která nás peji v mocnou větev lásky bratrské. V tom pak stojí spása národa našeho! A jestliže národ náš se chce zachrániti a utvořiti pevnou budoucnost, musí svoji mladou generaci dobře vychovat a zabránit všemu odrodilství. K tomu je zapotřebí dobrého vychování Sokolstva a tak jistota je napřed zajištěna proti všemu zlému. Jen podívejme se, jak naši bratři Češi, kteří

museli Sokolstvo chrániti, ochránili je a lid svůj od hrozného germanisování. Tož stupejme k metě a vychovejme mládež naši v národní mysli, zdravého těla a rozvíjme pevnou sílu a vytrvalost v tělocviku, který šlechtí tělo a mysl již dle starého pořekadla, že v zdravém těle zdravý duch. Pohledněte na naše boree, kteří krásně svalnatí, mají pravou ozdobu těla. A pohlédni, národe, jak syn tvůj zdravý kráčí za účelem, který si vytkl na prospěch tvůj. On boří, láme, skáče přes mnohé hradby a zápolí, co proti němu v překážky se staví. Protož vstup k metě jeho, jdi s ním a cítíš s ním dobré i zlé a křivdu, již jej chce nepřítel vnést do záhuby, napravuj s ním! Vstup, bratře můj k prameni dávajícímu zdraví, k vytrvalému tělocviku, aby si tvoje tělo zdokonalil a až přijde vhodná chvíle, abys i vstoupil na cestu vítězstva. Tož jdi mládeži do šiků sokolských a vyplň mezeru, která na tebe volá, bud' vytrvalý, jak naši velící mužové Tyrš a Fuegner učili, vytrvalost je jistota a neustupuj nikdy před našimi nepřáteli, ale zatni pěst' svoji a vynes rovný rozsudek, dávaje kde třeba: Oko za oko, a zub za zub! Tot' cesta naše a jestliže se ti postaví někdo v cestu věci výchovné, ten je zrádcem krve slovenské a nepřitelem celého Sokolstva! Na zdar!

Václav Hořica.

New York, 26. července.

V minulém čísle "Sok. Am." zmínil se nás dopisovatel br. Kafka o evičitelském kursu, který právě zde odbýváme. Mezi jiným podotýká — oběti jednot malých nebudou tak velké — za to však získati mohou na svých evičitelích. Co se týče těch obětí, jest jen nějaký cent cestovného, až na malé výjimky jednot vzdálenějších, a žel že ještě ani obět' tu některé jednoty nepřinesly aneb snad neměly bratři, kteří by kurs navštěvovati chtěli, aneb jest pro ně vzdělání odborné věci vedlejší? Župní výbor učinil vše možné, aby jednoty malé do výdajů nepřivedl. Platí posluchačům stravu, o nocleh se též postrá, tak již nevíme, co bychom ještě mohli více dělati. Cestovné ovšem platiti nemůžeme, to by bylo příliš mnoho na nás. Dále píše bratr náš, že za to mohou získati na svých evičitelích. Ano, bratři, jest příležitost, která se vám nenaskytne třeba za dlouhý čas, neboť' myslíme, že bude asi těžko získati zase tak dobré přednášeče, jako nyní máme a ty, které jsme získali pro kurs nynější, již asi chut' přela pracovatí a trávit čas tam, kde práce jejich není sledována a oceněna. Až na malé procento navštěvují přednášky jen bratři new-yorští a těch jest také tuze málo na tak velkou jednotu. Jednoty menší, které mají jen po případě jednoho schopného evičitele, nedbají toho, aby si evičitele vychovávaly pro doby příští, až onen se práce vzdá neb nebude již schopen dále pracovatí. Snaží se vždy jen na takového činovníka všechnu práci uvaliti a ti mladší, kteří mají hleděti mu býti nápomoce, hledějí si zábav a vyrazení. Od jednoty "Svornost", která má tak blízko, nenavštívil přednášku ještě žádný a pak někdy slyšíme stesky, že prý nedáme žádnému příležitost, jak již jednou jsme slyšeli. Jednota "Newark" se vymlouvá (však jenom po straně, na dopis náš neuznali za dobré odepsati, když jim bylo vysvětlení ohledně přednášek zasláno), že jsou tuze zaměstnání, že již chtějí začít se stavbou Sokolovny. Snad, až budou mít Sokolovnu, ta již jim to ostatní přinese sama. Proto mohli přece ze svého středu některé mladší třeba bratry vybrati a do přednášek vyslati. Aneb jsou již bratři newarští dosti vyškoleni? Jed. "Fuegner" by mohla mít též více posluchačů na jejich počet členů. Jed. "Philadelphia" vzdor tomu, žeť vzdálena a má dosti velké vydání na jejich poměry, vyzývá posluchače jednoho a pravidelně. Onen bratr jest jeden z těch nejpilnějších a nejpozdornějších posluchačů a hledí, aby jednotě své vyn...

hradil, co na jeho cesty vynaloží. Doslechli jsme, že prý někteří spolubratři se vyjádřili, že prý jezdí jenom jako na výlet. Také sokolové! Žel, že takových a podobných se najde mezi námi dosti. Jen pracuj pilně a ten, co stojí opodál, tě již "posoudí". Župní výbor, když rozhodl se pořádati kurs, myslil, že poskytne jednotám velkou výhodu a sobě též, poněvadž by potom nebylo třeba tak častého vysílání župních evičitelů, jež jest spojeno s dosti velkými výdaji, zejména když poměry finanční nejsou zrovna tak skvělé. Pokus se stal a my uznáváme, že jest tak naší povinností! Chápavý evičenec může za krátký čas pochopiti více, nežli pochopí od evičitele, který navštíví jednotu jednou týdně a navštěvoval ji celý rok. Zde slyší přednášeti čtyři přednášeče a každý přednáší o těloeviku jiném, což jedinému evičiteli trvá dle přee, nežli tolik s evičencem probere a posluchač, který jest jen trochu pilný, může jednotě své prokázati jen dobré služby. Za Východní Župu. Na zdar! Vinc. Vaněk, jednatel.

V Chicagu, 28. července.

Třeba že borei naši Sokol "Chicago" při posledních závodech Župy Střední přebornických cen nezískali, proč sami zajisté vědí, anebo lépe měli by vědět, či o tom přemýšlet, mohou býti jiným příkladem a to pro svoji v pravdě sokolskou obětavost a nezištnost, zřeknuvše se jim přináležící náhrady. Milerád toto zaznamenávám, jako si přeji, aby nebylo zapomenuto a mimo toho velkého bubnu (!) i jiné nutnosti ochotně byly těloevičně povolovány, aby ti tak mnozí sokolové přestali již jednou považovati škol těloevičnou za nákladné a nutné zlo při tom jméně "Sokol". Boreům našim vzdán budiž dík! — S koncem evičebního roku rozloučil se s námi i náš dosavadní, dlouholetý evičitel br. J. Jiroušek, vysloviv se zcela opravdově, že o místo evičitelské se již ucházeti nebude. Činnost br. Jirouška jako evičitele jest dostatečně známá, že zbytečně bych se šířejí o tom rozepisoval a snad kritisoval. Ztrácíme v něm evičitele skutečně svědomitého a pilného, což každé veřejné evičení, kdy se žactvem, sokolky a sokoly o činnosti v těloevičně veřejnosti úcty skládal, opět a opět dokazovalo. Výsledek činnosti té jeví se v těch řadách žactva, jež evičirnu naši navštěvuje. Úkolem jeho nástupce a našim budiž: řady ty pokud možno ještě rozmnožiti a nejen to, ale i do srdéček těch dětí lásku a úctu k vlasti jich rodičů a řeči mateřské vštípití a dospělejší o prospěšnosti těloeviku a cílech a snahách Sokolstva počínati, tak abychom je Sokolstvu a těloevičnu naši zachovali, aby až dospějí, do řad sokolek a sokolů vstoupili — zda-li o to se nepříčiníme, zda-li toho nedovedeme, pak marnou byla dosavadní všecka ta práce a snažení naše. Čekanců evičitelství máme několik a jest si jen přát, by výbor při volbě měl "šťastnou ruku", jakož i by pak, ať kdokoli zvolen bude, od evičenců a evičenek v pravdě bratrsky, sokolsky a bez předsudků byl přijat. Vzhledem k tomu, že bratři a sestry na jednoho evičitele jsou zvyklí a zvláště mnozí že pod jediným evičitelem dospěli, nutno tak připomenouti. — Třeba oficiálně oznámeny v těloevičně naší nejsou "prázdniny", mnozí bratři na ty pravidelné evičební hodiny, užitečně ztrávené a příjemné večery zvykli, že ani doma nevydrží. Br. J. Vondra s jeho dobrovolnickou četou pilně evičí; umíní si o příštích závodech "zbitovat" i ty "Rapičáky". Uvidíme! Výtku, jež v časopise nám učiněna, do jisté míry zasluhujeme. Skutečně měli jsme čtyři družstva přihlášená, ale po odeslání zprávy někteří z bratrů všelijak se vymlouvajíce — ten na možnost ztráty práce, onen na bolavý palec a j., jednoduše odřekli, tak že ohlášená čtyři družstva na necelá tři se sevrkla. Jednání těch oněch sokolů náčelník br. J. Krizan ve sborové schůzi náležitě odsoudil. Chci zmíniti se o jed-

nom zjevu, jenž zařazen může býti mezi ony "zjevy, jež měly by zmizeti" z řad našich. Tohle shánění závodníků před závody! Z našeho družstva, jež závodilo v I. oddělení, ku př. jen dva borei evičí pravidelně. Ukazujeme veřejnosti a sobě, jakými byehom býti mohli a jakými nejsme? Oč to lepším, nežli ono najímání boreů, o kterém br. A. Hejda v jednom dopise se zminil a "kterouž pochybenou výchovu každý měl by uznati"? A přece zjev ten rychle by vymizel a snadno by se mu předešlo, kdyby všichni pilně těloevičnu, t. j. evičení navštěvovali, abychom vždy s dobrým svědomím mohli říci: "Hle! takovými skutečně jsme! Že by tak mnohým času se nedostávalo, nevěřím — spíše dobré vůle. — Výlet, který jsme dne 7. června do Alton parku v Lemont, Ill., pořádali, díky dobré práci výboru, vydařil se, až na to chladno, které s večerem na nás přikvapilo, a mnoha reptání na pozdní návrat vlaku. Tomu zmatku při vlaku (večer) měl výbor předejít, aby nikdo neměl příčinu říci: "na sokolský výlet již nepůjdu." Zisk, pro který vlastně výlety se pořádají, bude dle všeho značný, až podrobnou zprávu nám výbor, protože za 5 (pět) neděl po našem odbýval chvalně známý klub "Zobák" svůj "piknik", dosud nepodal. Jeden výlet měli jsme společný (sokolský), jindy zase "vyhlítky" si bratři mladší — též starší — mimo "Sokol" v klubech sdružení, sokolky ohlašují "vyletět" si 28. t. m., ochotníci naši mají projektovaný výlet na začátek srpna, takže pomalu snad budeme dosti "vyhlitáni a nalítáni", abychom zřetel obrátili k činnosti vážné, důležitější, k sebevzdělávání členstva svého a lidu našeho, třeba po příkladu Plzeňského Sokola zábavními večírky neb přednáškami, kterýžto obor u sboru našeho jest tak zanedbáván. Více než dva roky tomu, kdž pořádali jsme přednášku poslední! A přece dle stanov jest povinností každého sokolského sboru pořádati alespoň tři do roka. Dobře by snad bylo na příští blížící se zimní období zvoliti stálý přednáškový výbor pořádající; jsem přesvědčen, že stálý výbor lépe a lehčeji pracuje. Snad najdou se mezi námi, as 240 členy, dva neb tři, kteří uvolí se konat záslužnou tu práci a i tací, kteří ku zdatu silou svou by přispěli již pro tu sokolskou myšlenku naši. Nezdá se tryzny Husovy, již Stráž Osvojených pořádala a k níž do síně naší dostavilo se as 50 lidí a mezi těmi necelý půl tuctu sokolů, jenom nás pobízej a z chatrného pořadu na příště ponaučení si vezměme. Chtějte, bratři! Pořádejte zábavní večírky anebo přednášky či rozhovory, zvolte takový výbor, nevymlouvejte se, že brzy ještě, aby pak se na to zase nezapomnělo; chtějte, sokolové, pracujte dle těch zásad sokolských a to sladké vědomí vykonané povinnosti budiž vám dostatečnou odměnou. Kdo chtěl bys více? — Na zdar!

Ant. Peroutka.

Racine, Wis., 29. července.

Těl. Jed. Sokol Mladočech dle svého usnesení v řádné schůzi dne 27. července odbývané, se vrací po několikaletém odloučení k matce své, k ústřednímu tělesu, k vel. L. mu Svazu Nár. Jed. Sokolské. S pýchou a hrdostí píše řádky tyto, avšak také mnohá trpkost má nitro proehvívá, nedbaje urážlivých napadání a posměšků mnohých, předpojatých nevědomců, neznajících a nič nevědomců o snahách a cílech Sokolstva, lidí, kteří chtějí se zvátí členy jednoty sokolské pouze z obchodní a peněžní stránky, jimž pravá sokolská zásada a idea jsou neznámé a o níž se ani poučiti nedají a nechtějí, jinak by mnohý takový nedouk-businessář nemohl říci: "Co za to budeme míti jaké výhody, když budeme patřiti k Nár. Jed. Sok.? Ztratíme nemocenskou a úmrtní podporu a za to nám dají kus hadru, papíru!" Tak hrubé, drzé a urážlivé vyjádření člena sokol. muže v letech pokročilého, svým rozumem se vypínajícího,

pravím tak hrubé vyjádření se o orgánu "Sokolu Americkém", jehož každé slovo jest psáno od srdce k srdci, tak opravdovou láskou k Sokolstvu a jeho přátelům Inoucí a plynoucí jako nejčistší láska upřímné matky k dítěti svému, vyjádření takové a podobné o listu N. J. S., který dospěl takové výše dokonalosti, jest a musí ostatní pro každého opovržení hodnou. Nerad píšu, avšak třeba znáti! Pokud pak se týká nemocenské podpory a úmrtního příspěvku, to jsou záležitosti rázu místního, s nimiž celek Nár. Jed. Sok. co činiti nemá, aniž sboru, když si toho v místě přeje, zavedení nebrání a nezakazuje. Takové a podobné vyjádření bylo jen hozeno buď z neznalosti aneb v úmyslu snad na odstranění mnohého člena a na poražení návrhu k znovu přistoupení do svazu N. J. S. Avšak marné namáhání, marné mudřecké výklady a hlavou kroucení, členstvo až na tři dalo svého plného souhlasu k znovu přistoupení do ústředního tělesa N. J. S. — Naše několikaletá odloučenost — o níž se mi jest nutno zmíniti — nebyla v začátcích svých zaviněna sborem, nýbrž snad opomenutím jednotlivce, zastávajícího úřední funkce ve spojení s Výkonnou mocí N. J. S., jíž byl povinen zprávy a povinný poplatek odváděti. Nebýti tehdy té liknavosti, pohodlnosti a nedbalosti — ovšem ne ve zlém úmyslu — ta několikaletá odloučenost, ta černá mezera by mezi velkou N. J. S. a T. J. S. Mladočech nikdy nestávala. K chybě se ovšem nerad kdo přiznává, nemá to však býti, chybím-li, mám svou chybu uznati a pokud možno hledět ji napravit, ale ne po poukázání na ni, na nesprávnost, zlomyslně rodinnými záležitostmi, jichž ani z daleka nezná a ničeho o těch záležitostech vědom si není, na svého spolubratra spkola útočiti, jest to nedůstojné každého člověka a sokola obzvláště. Takové nákazy, šířící se jako morovina, podezřívání, osočování, ze zadu napadání, šířené at' již kýmkoliv, musíme se my sokolové uvarovati a vzdalovati. Každému rodinný kruh má býti posvátný a ne druh druhu jej hrubým, cit urážejícím, sokola nedůstojným způsobem ztrpčovati. Ctižádostivec, sobež a vůbec sokolů z byznisu nedbejme, a bratry, o nichž víme, že po celou dobu svého členství nezištně, věrně a snaživě ve prospěch a dobra sboru plnili na se vzaté povinnosti své, neodkopávejte! Sokol, který se vám vtírá z ohledů sobeckých, který si z nás a veřejnosti posměšky tropí, který našim boreům se odváží říci: "Zalezte někde a nevylizejte na světlo, vždyť nemáte ani jména!", není nikdy upřímným a dobrým bratrem nebude. Onomu bratru, jenž tuto urážku vrhl našim sokolíkům v tvář, dovolím si připomenouti: "Zapomněl's, že jsme měli a museli míti jméno, když jsme se účastnili a cenou počtění byli na sokolských závodech v St. Louis. Zapomněl's, či nevíš o tom, že jsme při sletu a závodech Sokolské Župy Fugner-Tyrš v Chicagu dne 2. a 3. července pořádaných, naší cenou dobyli druhé ceny a náš náčelník Karel Macák ceny první. Zapomněl's, že jsme měli a museli míti jména, když k oslavě letošního 4. července památky 130letého prohlášení neodvislosti, slavnostní komitét na pořádání velkolepého průvodu městem, T. J. S. Mladočech věnoval zvláštní pozornost a při tom průvodu naše jednota byla vyznamenána lepší cenou, nežli gymnasté američtí a konečně ani to nevíš, že jméno snaživé T. J. S. Mladočech mezi všemi racinskými českými sbory zaujímá u veřejnosti nejvýšeší místo? Myslím, že snad uvedeně postací a že cnen bratr pochopí, že podobné jednání proti kázni vůbec sokola jest nedůstojné a ponížující. Ostatně, nyní když budeme v jednotě a pod ochranou matky své, ledačemu se předejde a mnohé napravití dá. Budoucnosti naší pod ochranou N. J. S. přeji z upřímného srdce mnohý zdar!

Em. Dvořáček.

New York, 30. července.

Když došlo nás pozvání od Slovenského Sokola, abychom se účastnili významné jejich slavnosti desítiletého trvání mocného slovenského sokolského sdružení usneseno bylo v jednotě naší přání bratří Slováků vyhověti, veškeré členy naše zvláště obsílou upozorniti, aby jeden každý konal svou povinnost a dostavil se do skvostného jich průvodu, tak abychom částečně odměnili se jim za velké přátelství a pozornost nám věnovanou. A když 4. července nastal čas, aby jednota naše nastoupila a zaujala čestné místo první v průvodu, tu s bolestným srdcem shledal jsem, že plné tři čety z pěti set sokolů našich se dostavily. Děst' ovšem byl na spadnutí, leč to nemělo žádného z našich odstrašiti, zvláště když ulice přeplněné hemžily se bratry našimi, kteří nás s útrpností přehlíželi, jak "málo" nás jde. A kdyby byli ti všichni, co nás přehlíželi, s námi v kroji v řadách našich se nacházeli, jakou čest a radost našim pokrevním bratrům mohli jsme připravit! Jak hrdí byli by na své přátele Čechy, sokoly! Pltíváme často heslem "Slovan všude bratry má", jen když na nás žádný nekouká a nikdo pak nechce vykonati bratrskou, malou službu. — Přelběžná zkouška pro vybrání jedné čety, kterou chce jednota naše na vlastní své vydání poslati na V. všesokolský slet do zlaté matičky Prahy, odbývána byla 22. července. Každý evičící člen mohl se zkoušky této účastniti a ti, kteří zkoušku prošli, musí se podrobiti ještě více zkouškám, tak aby ti, kteří za nejlepší uznáni byli, mohli jednout naši čestně zastupovati jak na evičišti, tak i ve vzorném chování. Možno, že většina z nich byli zde zrozeni, neb od mladosti vychováni a proto, tím více žádati budeme od nich, aby ve vlasti české, kterou neznají, vždy a ve všem slušně nás zastupovali. — Na velíké vlastence Husa, Tyla a Havlíčka ve schůzi naší zapomenuto nebylo. Vzdána jim čest a nebylo by rozhodně na škodu, aby i na ostatní vynikající vlastence u nás aspoň nikdy zapomenuto nebylo. Jako spolek národní měli bychom si více všímáti těch našich vůdců, kteří i život svůj položili pro vlast, pro jediný náš drahý skvost, českou řeč, a pro národ český ve vlasti i v cizině roztroušený. Vždyť zabolí nás, stihne-li Čechy nějaká pohroma a zase radujeme se z každého úspěchu jak v otázce národní, tak i politické, již bratři naši se domohou. Sledujme a čtème díla našich českých spisovatelů, sledujme práce českých umělců na poli uměleckém, ve vědě, sledujme ty houževnaté zápasy Čechů s vládou a uvidíme, že národ český druzí se čestně po bok národům nejvzdělanějším. — Naš sbor dramatický připravuje ke konci září vlasteneckou hru "Karel Havlíček Borovský", na což předem bratry upozorňuji. Pěvecký sbor činí přípravy na operetu "Modrovous" a tak počne opět ruch i práce pro neevičící členy. Na zdar!

Michal Kafka.

Cleveland, O., 31. července.

V posledním čase se u nás Sokola Čech zase začíná vyvinovati činnost, obzvláště co veřejného života se týče. Tak na příklad v poslední schůzi sboru byly vzaty důležité otázky na přetřes, a doufám, že bude z toho následovati pouze dobro pro náš český živel. Předně byl dán návrh, aby se dopsalo Slovanskému sdružení, aby nám podalo zprávu o své činnosti. Sokol Čech s mnoha jinými českými sbory přistoupil do sdružení onoho a slušnou částkou peněžní jako druhé sbory přispěl do kolébky onoho novorozeněte, avšak toto již starší děcko nenechává o sobě ani slyšet, proto se obrátil sbor na vychovatele, aby nám podal o něm zprávu, neboť schůze se neodbyvají a žádný neví o práci jejich, aniž činnosti v době poslední. Druhá věc přišla na uvážení vyučování cizího jazyka na zdejších školách. Vyučuje se na veřejných školách zdějších již po

mnoho roků jako řádnému předmětu němčině. Nyní jeden zdejší anglický velký časopis vyvolal otázku, zda-li jest to správné neb ne. Sokol Čech zvolil výbor, který v té věci má se domluvit s výborem velkořádu Č. S. B. P. J. a mají pracovat, aby se všichni Čechové zajímali o tuto otázku, neboť jest zvláště pro nás Čechy důležitá. My již po tolik desetiletí si vydržujeme společně naše české školy a páni Němci se nechají o to starati jiného a náklad na jejich jazyka vyučování jest rozvržen na všechny poplatníky. Myslím, zda-li mají to právo Němci, že má totéž právo každá jiná národnost. Dle mého náhledu mělo by ve veřejné škole zdejší vyučováno býti pouze jazyku zdejšímu co řádnému předmětu, avšak zda-li se tam vyučuje jazyku jako na příklad německému, máme my Čechové a s námi i jiné národnosti totéž právo. Na počet nás as 60 tisíc Čechů v tomto městě by se nám mělo státi také po právu. Naším heslem: "Buď to němčina ze škol anebo čeština do škol." Naše české spolky si s velkým nákladem vydrží české školy pro své děti a musí ještě páni Němci připlácet na vyučování jejich jazyka; jest to správné, jest to spravedlivé, necháme si to líbit? Zajisté že nikoliv. "Stejně povinnosti, stejná práva," praví staré, ale dobré přísloví. Jelikož tuto otázku vyvolal tisk anglický, zajisté nebudou moci naši sousedé říci, že snad by u nás bylo z národní nesnášenlivosti. Otázky té si dnes u nás veřejnost celá všimá, což dokazují články i některých Němců, kteří uznávají, že jest zde zem pro nás všechny a že nemají zde být výsady zvláštní, pro žádnou národnost. Páni Němci dostávají již strach a svolávají schůze o překot. Nebud' me i my nečinnými a pojď me v před pro náš vlastní zájem. A když jsme již tak v tom, tedy do třetice všeho dobrého, jak se říká. A zde jest třetí otázka, která se týká mostu v naší české čtvrti, kteroužto otázku vyvolal Sokol Čech, uvedl do proudu a aby se nám nevytýkalo, že snad to nemyslíme dobře, předali jsme celou záležitost ve veřejné schůzi celku a hleděli jsme úředníky a výbory zvoliti, muže, kteří mají vliv, třeba i cizonárodní. Avšak zdá se, že jsme špatně pochodili. Tito lidé, kteří jsme mysleli, jelikož jsou, jak se říká, u věcech takých honění, že věc vezmou jak se patří u huby a oni zatím ji někam zastrčili do šuplíku, až oni ji budou potřebovat — k svému prospěchu! Podruhé neměl by Sokol, co upeče, dávat nikomu schvalovat; myslím, že je nás dosti a lid že jest s námi, což dokazovaly schůze a peněžité příspěvky v této záležitosti a my to vše dáme do jiných rukou, které hledí pouze vlastního prospěchu. Podruhé trochu "moudřeji". Byl též dán návrh, aby výbor Sokola Čech, který měl záležitost tu první v rukou, hleděl zájem oživit a znovu vzkřísiti, jakož i vzít jen do vlastních rukou. Tak jest dobře! Hoj, sokolci, mužně v před, jen vlastní silou, a t. d. Odpusťte, sokolové, že jsem se dnes tak zahloubal do veřejných věcí, avšak myslím, že obzvláště nás sokolů jest povinnost, abychom hájili právo a pravdu. Na zdar! Václav Hořica.

St. Louis, Mo., 31. července.

Sok. Halq v Cedar Rapids, dobrý čin, díky za projev snaze jednoty Táboritů. Pokusíš se i u Vás o založení Lože? Nuž!! — Pérem můj starý známý, neochabuj Br. Kafka v N. Y., také ještě činný a stále ten opravdový bratr náš. Necht' má to vědomí, že co koná poskytuje listu N. J. S. a ona i sbor jeho tím získávají čím více dobrých pracovníků. Dopisy Tvé za uplynulých 15 let mně vždy jen těšily a tak a snad právě proto jsme si víc, nežli spolučleny. — Svaz — to přání i u nás zjevně všech i nadějme se, že ku výsledkům kýženým ve sjezdu již dojde. — Vyslání družstva do matky Prahy Župou Střední jakož i Východní, vzrušiti by mělo činnost výboru pověřeného v Chicagu, kdežto

na prostředcích nutno již od nynějška pracovati s rozmyslem. Jak vidím, z kursu při závodech Župy Střední sešlo; vina spočívá — kde? Jak by prospělo N. J. S. vyslati člena do některého učiliště amerického aneb do semináře v Milwaukee ku náležitému výškolení těl. a pak zavázati jej ku práci jen naší? Kdy postavíme sestry naše na stanovisko členů? Dnes poloviční povinnosti, práva kolísavá. — Orgán náš, ať tak bohatý, měl by vydáván býti aspoň 2krát měsíčně.

Hlas jeden jde a to nejen u nás, že list vyrovná se, ba v hlavních rysech mnohým listům jiným za vzor býti může. Tolik zajisté uznati musíme necht' list tento náš jest nej-
skvělejším představitelem organizace naší a důkazem vyspělosti Sokolstva amerického. Opětující se, a tak stará zkušenost: Pro pravdu se lidé nejvíce hněvají, zažil jsem opět sám za min. dopis, zaznamenávám a končím jen bratři dopisovatelé, rozhovořte se o bodech označených. Fr. Široký.

New York, 2. srpna.

Pátý slet Vsesokolský v Praze r. 1907. — Jak již známo, pořádá Č. O. S. příštím rokem v červnu pátý slet Vsesokolský. Vite, co to znamená?! Před dvaceti lety účastnilo se Sokolstvo česko-americké zakázaného druhého sletu a zajisté jsou dosud mnohé radostné upomínky jak u účasníků amerických, tak i ve staré vlasti. Těl. Jed. Sokol v New Yorku, majíc na mysli důležitost i význam sletu toho, usnesla se vyslati ku sletu tomu do vlasti družstvo. Zvolený výbor již práci svou započal. Usneseno výpravu tu pořádati druhou třídou přes Paříž, Švýceary, Kostnici, Tyroly, Vídeň. Důvody k tomu jsou samozřejmé, aby důstojným bylo vystoupení naše před cizinou. Dřívější výpravy přes Německo nebyly nikde povšimnuty, pouze v Čechách se o nich psalo. Návštěva Paříže rovněž jest zajímavou, kdež navážeme jistě bližší styky přátelské s gymnasty francouzskými, jichž zajisté hojný počet V. sletu se účastní. Přes romantické Švýceary ku Kostnici, kdež u Husova kamene vzdán bude hold památce největšího Čecha. Pátého sletu Vsesokolského v Praze účastní se rovněž Italové kromě Francouzů, jichž účast' a zájem na sletech našich stoupá. Celá slovanská rodina bude účastněna, aby viděla práci sokolskou. Letošní výprava sokolská do Záhrubu a na Černou Horu zajisté největší návštěvu získá pro příští rok do Prahy bratři jihoslovanských. Připomenem-li, že prostných evičení účastní se jistě přes osm tisíc boreců, tu zajisté mnohý uzná, že podobný obraz se v Americe nenaskytne a tu chováme pevnou naději, že účast' z Ameriky bude co nejčetnější. Ti, kdož přáli by si se sokoly vyletět, ale pouze druhou třídou, necht' přihlásí se na sletový výbor Těl. Jed. Sokol v New Yorku, 420—24 E. 71. st. — Na zdar!

K. E. Hrbek, Ferda Suchánek, Fr. Hodík,
Jos. Jedlička, výbor.

Příjem a vydání N. J. S. za druhé čtvrtletí od 1. května do 31. července 1906.

P ř í j e m :

Za vstupné a příspěvky od jednot	\$973.08
Sokol Americký	89.21
Závody a slavnosti	5.94
Za těloevičné knihy	5.30
Do fondu pro sjezd	12.10
Na darech pro T. J. S. San Francisco, Cal.	64.00
Za tiskopisy	50
Za Památníky Nár. J. Jed. Sokolské	6.25
Úroky z banků	46.00
	\$1202.38
Hotovost z minul. čtvrtletí	5073.11
Úhrnem	\$6275.49

V y d á n í :

Sokol Americký	\$781.11
Poštovné, dovozné a podobné	23.89
Závody a slavnosti	330.10
Různé	25
Za poštovné a dovoz těl. knih	3.00
Služné vrchnímu náčel., taj., pokl. a jed.	83.75

Úhrnem	\$1222.10
Příjem	\$6275.49
Vydání	1222.10

Hotovost\$5053.39

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

Příjem a vydání N. J. S. za červenec 1906.

P ř í j e m :

Červenec	\$	c
7. Sbor Sokolek Omaha, Neb., za I. a II. 1906	7.40	
7. T. J. S. Fugner L. I. N. Y. za II. 1906	21.00	
7. Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md. za II. 1906 ..	3.35	
7. Sokol Lorain, O., za I. a II. 1906	18.60	
7. Předpl. na S. A. od D. A. S. Newark, N. J.	1.50	
12. Sokol Cleveland, Cleveland, Ohio, za I. 1906 ...	38.60	
12. T. J. S. New Bedford, Mass. za II. 1906	12.70	
12. T. J. S. New Bedford, dar pro San Francisco, Kal.	5.00	
12. T. J. S. Čes. Lev v Brainard, Neb. za II. 1906 ..	6.90	
12. Za oznámku v Sok. Amer.	6.50	
14. Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo., za II. 1906 ..	6.95	
14. T. J. S. Crete, Neb., za II. 1906	18.60	
14. Sbor Sokolek Newark, N. J. za II. 1906	3.80	
14. Za Památník od St. Sykora, N. Y.	1.25	
16. Plzenský Sokol, Chicago, za II. 1906	142.10	
20. S. J. Philadelphia, Pa. za II. 1906	14.90	
20. T. J. S. Jiří s Poděbrad, Clarkson Neb. za I. a II.	18.50	
20. T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y. za II. 1906 ..	4.50	
20. T. J. S. So. Omaha, Neb., za II. 1906	21.20	
20. C. A. S. Manitowoc, Wis. za II. 1906	9.60	
28. Sbor Sokolek Plattsmouth, Neb. za II. 1906	1.80	
28. T. J. S. Praha, Chicago, za II. 1906	45.50	
28. T. J. S. Praha připočteno na výplatu soudců	12.00	
28. T. J. S. Praha New York, N. Y. za II. 1906	156.20	
30. Sbor Sokolek So. Omaha, Neb. za II. 1906	3.70	

\$582.15

Hotovost z minulého měsíce 5144.95

Úhrnem\$5727.10

V y d á n í :

Červenec	\$	c
7. Za pošt. vrchní náčelník br. A. Hallerovi	1.40	
7. Za 9 sok. odz. pro závody Župy Střední Bredovi ..	40.50	
7. Za 23 věnců se stuhami pro závody Župy Stř. ...	25.30	
7. Za 4660 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro červenec		
Národní Tiskárně	220.37	
7. Za 50 archů papíru br. Lierovi	25	
7. Za poštovné za 6 měsíců a cesty pro cuts taj. V. V.	1.52	
7. Za skvostnou vazbu Památníku pro Náprstkovo		
Museum v Praze p. Haislerovi	2.50	
7. Vyplaceno soudcům, počtářům, náčel. atd. při		
závodech Župy Střední v Chicagu	208.80	
19. Vrch. pořad. S. A. za červenec Dr. J. R. Jičínský	30.00	
19. Výpom. pořad. S. A. za červenec Ant. Hallerovi ..	10.00	
19. Výpom. pořad. S. A. za červenec Jos. Čermákovi ..	10.00	
26. Služné vrchnímu náčel. za r. 1905 A. Hallerovi ..	25.00	

26. Za 3 cuts pro červenecové čís. S. A. The		
Knoxville Engraving Co.	17.55	
28. Za ztrátu času soudci F. Vonásek a V. Hauser ..	12.00	
31. Služné taj. V. V. za II. čtvrtletí M. Grabensteinovi	8.75	
31. Služné pokl. V. V. za II. čtvrt. Fr. Lierovi	5.00	
31. Služné jednání V. V. za II. čtvrt. J. Černýmu ..	45.00	
31. Za poštovné, dovoz a pod. jednot za II. čtvrtletí		
t. r. jednat.	9.77	

Úhrnem\$673.71

Příjem\$5727.10

Vydání 673.71

Hotovost\$5053.39

Fond pro příští sjezd v Detroit Mich. 829.52

Fond pro příští běh cvičitelský 42.85

Na darech od Jed. pro T. J. S. San Francisco, 64.00

Základní fond Nár. Jed. Sok. 300.00

Na Germania Savings Banku 1700.00

Na Dry Dock Savings Banku 1700.00

Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sok. (na banku) ..1653.39

\$5053.39

Bratři již v posledním čísle upozornil jsem taj. jednot, by neprodleně zasílaly usnešené sborem dary ve prospěch nouzi trpících br. v San Francisco, Kal., ale dosud zasílaly teprve 5 sborů své dary. Žádáme Vás ještě jednou, byste nemeškali anějakou hřívnou přispěli, tak abyehom mohli příspěvek na patřičné místo zaslat.

Dále prosím o brzké zaslání čtvrtletních zpráv.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

ZE ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Zápis ze dne 23. června.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, nepřítomní a omluvení Fr. Vácha, Gust. Kašpar, Em. Slapák a Fr. Vejner. Zápis jak čten tak přijat. Schůze tato svolána byla k vůli Slovenskému Sletu v okolí Pittsburgu, Pa. Dopis od Sokola Říp přijat a žádosti vyhověno. Sokol Jos. Štíbr tam dojeti má ku výpomoci při čemž jím též cvičitele získá. Tajemník má zaslat blahopřejný dopis Sokolu Říp.

Jos. Štíbr má dát oznámky do obou časopisů, že Župní Slet Župy Sev. Vých. se odbývá 26. srpna v Rausově zahradě. Tajemník má dopsat na všechny svobodnomyslné spolky zde a požádati je zdali se účastní průvodu.

Schůze příští svolána má býti na 8. července, kde v práci pro Slet pokračováno bude.

Fr. Cais, taj.

Zápis ze dne 8. července.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, nepřítomní a omluvení Fr. Vácha, Fr. Cais, Fr. Vejner a Jan Chábek. V záležitosti pro župní slet pokračováno: ku obstarání hudby zvolen A. Pánka, Vác. Štíbr a Gust. Kašpar, tisk vezme si tentýž výbor na starost. Tajemník má požádat místní pěvecké sbory, zda-li ochotny by byly onoho dne vystoupiti. Místní sokolské sbory požádání býti mají, aby každý zvolil sobě 10. členný výbor ku výpomoci při sletu.

Josef Štíbr podává dobrou zprávu o vystoupení slovenského Sokolstva a oznamuje, že zvolen byl tam soudcem a sokol V. Hořica, od sok. Čech ukazovatelem.

Pravidelná schůze má obleslána býti.

Účet za cestu do Allegheny, Jos. Štíbrovi\$5.25

Účet za ztrátu času 3 dní Jos. Štíbrovi 9.00

Vyplaceno\$14.25

Na zdar! Fr. Cais, taj.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis ze dne 16. července.

Náč. V. K. Tríska zahájil schůzi. Nepřítomni: Ryska, Vimr, V. J. Šedivec, O. Sruka a Aug. Tesář, jenž písemně se omluvil. Zápis ze schůze květnové byl čten a přijat. Schůze červnová nekonána, an mnozí zást. dleli v Chicagu při závodech Župy naší. V. V. oznamuje přihlášení T. J. Sokol Milwaukee ku N. J. S. a zařadí tu v Župu Střední; přij. a jednatel zašle dopis nové jednotě, o 124 členech a stanov, jakož i zpěvníčky župní. Dále V. V. zaslal dopis ohledně organizace námi vyvolané v Iowa a vyslání boreů ku sletu 1907 v Čechách. Přijato a jednatel vyřídí. — Sokol Mt. Pleasant zasílá písemný protest vůči jednání výboru pro závody Župy Stř. 1906, protože zadal tisk velkých návštěv pro závody tiskárně neuniové; protest uznán správným jakož i v souhlasu se stanovami N. J. S.; jednatel dopíše na dotčený výbor, aby jednání své objasnil. Přijato. Plzenský Sokol v dopisu žádá V. V. župní, aby znovu přiměl sbory své k akci, pokud vyslání boreů do Čech se týče. Přijato a usneseno, aby jednatel svolal schůzi zástupců všech sborů na 1. srpen do síně Plzenského Sokola. Přijato.

Bratru náč. V. K. Trískovi vzdáno uznání za zprávu ústní o závodech župních jakož i za práci a snahu jeho při závodech těch pro čest a dobro Župy Stř. Náč. předkládá účet za závodní časoměr (stop watch), jenž jemu v držení dán, znějící na \$7.00; povoleno. Jednatel čte účty: za 2 telegramy dle usnesení, 55c. a za mimofádnou práci s výpravou a uspořádání župního zpěvníku spojenou, \$3.00; Express za tvrdá návštěví závodů \$1.00; přijato a povoleno.

Příjem: —

Vydej: \$11.55.

Na zdar!

Frank Široký, jednatel.

X. Čtvrtletní zpráva Župy Střední N. J. S. za II. čtvrtletí '06.

Příjem: Jednatel vrací na zpěvník povolený\$ 1.00
z min. čtvrtletí 1906 196.48

Celkem \$197.48

Vydej: Dubna 16. Cvič. Sok. E. St. L. Fr. Burian, dub. \$5.00

Dubna 16. Cvič. Sok. Mt. Pl., Jos. Janda, dub. 5.00

Dubna 16. šermíř. náčiní odměna E. St. L. 3.00

Května 21. 2,000 zpěvníků Nár. Tisk. Chicago 40.00

Května 21. dovoz a express těchto 1.70

Celkem\$54.70

Příjem\$197.48

Vydej 54.70

jest v pokladně\$142.78

Na zdar!

Franta Široký, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S. ZE DNE 6. SRPNA.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli K. E. Hrbek, J. Pavlík a sestra A. Veselá, kteří byli omluvni. Zápis o minulé schůzi přijat. Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy T. J. S. St. Louis. Účet zaslán za 11 rytin do Sokola Amer. v obnosu \$43.88 přijat a k vyplacení odkázán. Těl. Sbor Sokolek Vlasta ze St. Louis zasílá dopis, v kterém oznamuje, že se usnesl vystoupiti ze svazku N. J. S. Uloženo zapisovateli, by jim dopsal a je požádal, by své usnesení znovuuvážily a na dále zůstaly členy. Zasláné soudecovské listiny ze závodů Župy střední byly výborem na tělocvik prozkoumány a dány do tisku. Br. Liška, který měl k platbu soudečů při závodech Župy střední, zasílá dopis, v kterém oznamuje, že br. dr. Vedeles, K. Hybler a Jos. Voborský, kteří při oněch závodech co soudecové fungovali, plat jim vytknutý nepřijali a práci svoji bezplatně a nezištně a ku všeobecnému uspokojení zastali, pročť usneseno,

by bratrům oněm byl vysloven nejvřelejší dík za jejich ochotu a obětavost. Též br. Šiškovci vzdává V. V. nejvřelejší dík za práci řízení financí při oněch závodech. Bratr J. R. Jičínský, vrchní pořadatel, žádá Výkonný Výbor, by byly zakoupeny 2 knihy Congress Book ze sjezdu svobodomyšlných, odbývaného v St. Louisu. Žádosti má býti vyhověno. Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu Sok. Amer. za měsíc července v obnosu \$201.03 přijat a k vyplacení odkázán. Ústřední výbor Župy západní zasílá dopis, v kterém vyslovuje své dobrozdání stran odbývání kursu v oné Župě, a sice že dle jejich mínění by více prospělo celku, kdyby byl zaslán k župě oné společný evičitel. Výkonný Výbor se uvoluje, když jest to přání Župy západní, evičitele opatřit a usnešeno, by byla dána vyhláška do Sokola Amer. Pan J. F. Malý zasílá účet za rozličné fotografie ze závodů Župy střední v obnosu \$22.20. Účet tento byl odložen až do příští schůze. Usnešeno, povolit částku \$25 Župě východní, což má býti co příspěvek na kurs, který jest odbýván v oné Župě. Finanční výbor podává zprávu, že porovnal a prozkoumal knihy jednatele a pokladníka a obojí vynášel v úplném pořádku. Zpráva z ní následovně:

Přebytek z minulého čtvrtletí.....\$5073.11
Příjem za toto čtvrtletí..... 1202.38

Úhrnem.....\$6275.49

Vydání za toto čtvrtletí.....\$1222.10

Zbývá na hotovosti.....\$5053.39

Následující Jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky:
T. J. S. K. Jonáš, Wilson \$24.90; T. J. S. Budivoj \$25.70;
T. J. S. East St. Louis \$12.70; T. J. S. Chicago \$77.00;
T. J. S. Svornost \$17.20; T. J. S. Lorain \$18.60; T. J. S. Cleveland \$38.60; T. J. S. New Bedford \$12.70, dar do San Franciscu \$5.00; T. J. S. Český Lev \$6.90; T. J. S. Crete \$18.60; Plzenský Sokol \$142.10; T. J. S. Philadelphia \$14.90; T. J. S. Clarkson \$18.50; T. J. S. Patterson \$4.50; T. J. S. So. Omaha \$21.20; T. J. S. Manitowoc \$9.60; T. J. S. Praha \$57.50; T. J. S. New York \$156.20. Sbor Sokolek Blesk \$3.35. Sbor Vlasta \$6.95. Sbor Newark \$6.95. Sbor Platts-mouth \$1.80. Sbor So. Omaha \$3.70. Sbor L. I. City \$2.40. Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zápisník.

TICHÉ VODY.

Román od Bohumila Havlasy.

(Dokončení.)

Však Binelli se otrásl pol jeho dotknutím jako pod galvanickým proudem. "Vy mi to nevěříte? Ó což myslíte, že trvám stále v horečce? Ano, ano, trvám v ní neustále, již po tři dny, děším se sám sebe od té chvíle, co jsem se sám musil přiznati ženě, kterou jsem miloval, že jsem bídník. A teď? Ó bože! Co na mne tak hledíš strýče? A soustrastně! Pryč s tím soucitím! Což nevíš, že já ji zavraždil, tu svěťtici?" Baron překvapen zíral na muže. Binelli se křečovitě zasmál. "Chtěl jsem býti čist, chtěl jsem se zachránit! Jsem potrestán již — k čemu mi čest a život? Zdálo se jí prvního dne, že šla se mnou k oltáři, ta děvča šlechetná, a já ji zavezl do temné dálky, do šira — do hrobu, do hrobu! — Proklet jsem! Strýče, viz zde svého příbuzného! Onť zločinec! Ty trneš, co já zoufám? Dobře! — Padělal jsem směnky. Do týlnu jsem měl pojistit nebo vyplatit 80,000 zl., chtěl-li jsem sebe a své příbuzné zachrániti před zneuctněním. Báť jsem se tebe, neboť mi řekl můj věřitel: on nepomůže a dá vás sám uvězniti co zločince, nebo zaplatí a zabije vás! Báť jsem se, já podlý chlap, a obrátil jsem se na Amatu!" Baron odstupoval od svého příbuzného. Rty jeho se chvěly, tvář jeho zrudla do temna, "A teď mám

těch krvavých osmdesát tisíc!" volal Binelli. "Nuže strýče, vyplat' mne a zab' mne!" Unaven klesl opět na lenošku, s níž povstal, a hleděl před sebe jako by teprva z děsného sna byl procitl.

Baron mlčel několik okamžiků. Pak zvolal: "Jest to vše pravda, Binelli?"

"Zabij mne!"

"Jest to vše pravda, Binelli?" zahřměl teď baron.

"Jest!" — — Přestávka.

Königsberk uchytil se tak za vous, až trhl sebou bolestí. Pohněl pak na setníka, pohlédl do protějších dveří, jimiž bylo viděti na skřín se zbraní.

"Nezabiju tě! Nezastřelím tě!" zvolal na to. "Ty's nehozen smrti, již sešla ona."

"Co se mnou se stane?"

Pohlédl na něj. "Žij! Zítřka tě očekává v Praze to, co nás navždy rozloučí, peníze na ukrytí hanby zločincovy! V zámku mém není už pro tebe místa!"

Baron zazvonil. Vstoupil lokaj. Königsberk nevšímaje si odcházejícího zdrceného setníka rozkázal: "Zavolej ředitele statku!" Na to přecházel prudce po pokoji, než ředitel přišel.

"Račte si přáti, pane barone?" tázal se utrpený hospodář.

"Mohu obdržeti do večera peníze nebo poukázku na 80,000 zlatých?"

Ředitel vyvalil na šlechtice oči tahaje se za dlouhé prsty. "Pane barone!"

"Nedivte se, nelovoluji vám ani divení! Rychle! jest naděje opatřit si je jakýmkoli způsobem?"

"Zde na venkově — —"

"Není! To jsem chtěl slyšeti! S bohem!"

Ulekáný ředitel odcházel tiše. Baron se ohlédl. "Pane Kareši!" zavolal.

"Ráčíte poroučet?"

Baron podal tazateli ruku. "Děkuji vám!" řekl mírně. "Odpusťte mi. Prosím, odešlete sem Bastienna."

Dojatý, nic nepochopující ředitel vyšel. Sluha dlouho již čekal u dveří, baron si ho pořádně nevšiml přecházejce po pokoji. Potom se zastavil u stolu a zdvihl papír, jež tam dříve pohodil. Byl to dopis peněžníka Jak. Grubera. Konečně opět zazvonil.

"Milosti, čekám již čtvrt hodiny na milostivé rozkazy."

Baron pohlížel z okna podávaje jednou rukou lokajovi list. "Bastienne, odevzdej tento list Nathanovi. Pisatel jeho ať mne hned navštíví. Kvap!" Baron se zadíval z okna.

Sluha odkvapil. Po čtvrt hodině uvedl Jak. Grubera, jak zněl dopis tohoto obehodníka. Baron ukázal uříchnému na sedadlo poděkovav za pozdrav; pak nabídnuv mu doutník a sobě také zapáliv pravil: "Pane Grubere kdosi přeje si odkoupiti mé panství, a vy pravíte, že jste jeho jednatelem. Pane Grubere, potřebuji v tomto okamžení peníze, proto mluvím s vámi!"

Peněžník napínal sluch, a oko jeho hrálo barvami.

"Potřebuji ihned osmdesát tisíc," pokračoval baron, "osmdesát tisíc na hotovosti neboť na poukázku v Praze zítřka výplatnou."

Jak. Gruber sklopil oči, pak sebou pohnul a zahučel tiše: "Viděl jsem prchatí Binelliho jako šíleného. Osmdesát tisíc! Zdá se mi, že vím již dost!"

"Nuže, pane Grubere, co mi odpovíte?"

"Milosti — pane barone, můžete je obdržeti."

Baron pustiv ohromný oblak dýmu, jenž zakryl jeho tvář, pravil: "Nuže k věci! Panství D . . . s dvory a pozemky i se vším, jak stojí a leží, cení znalci na 350,000 zlatých. Co mi nabízí váš kupec?"

"Pane barone," klonil se na rozpacích společník firmy Alberti & Gruber, "ráčíte spěchatí na peníze —"

"Na osmdesát tisíc! Prosím, neopakujte, že potřebuji peněz — co nabízíte, neb co mi nabízí váš kupec?"

Jak. Gruber se nízko uklonil. "Dvě stě padesát tisíc."

Baron pohlédl divoce na peněžníka. "Pane!" Gruber ucouvl. Baron vyhlédl z okna. Čelo jeho zvráskovatělo. "Pane," opakoval drsně a temně, "složte mi osmdesát tisíc a vyhotovte smlouvu. Přijímám váš návrh."

Oko peněžníka zářilo, klonil se nesčíslněkrát. Pak nabyv opět své drze hladkosti dovolil si podotknouti hledě opatrně na šlechtice: "Osmělím se je složití směnkami panem de Binellim, vašnostiným příbuzným, podepsanými a již propadlými."

Königsberk sebou trhl. "Tedy vy —!" Utajená bouře pohrála na jeho tváři. "Přijímám!" řekl.

"Ráčíte mi je kvitovati co hotové peníze?" tázal se klořmo Jak. Gruber vytahuje tobolku a z ní osudné směnky.

Baron psal. "Zde! Kolek si přiložte!"

"Děkuji, Milosti." Baron pohlížeje s trpkou přísností na přijaté směnky zvolna je přetrhl. "Kdy smím se osmělit uvéstí naši záležitost do konce, pane barone?"

"Zítřka, pane."

"Ale jistota, Milosti?"

"Pane," zvolal prudce baron, "slovo barona Königsberka jest největší jistotou!"

Společník firmy Alberti & Gruber se klonil kráčeje ku dveřím.

"Sečkejte!" zavolal baron. "Učiňte mi jedině potěšení, pane Grubere," zadržel jej; "odpovězte mi, zdali panství mé podržíte vy či někdo jiný?"

"Milosti, podrží je —"

"Nechci věděti kdo, toliko zdali vy je nepodržíte?"

"Já nikoli, pane barone —"

"Vím dosti; šlo mi jen o to, abych se nemusil stydět říci, komu jsem je prodal." Baron se obrátil k Jak. Gruberovi zády, a když tento kousaje se ve své uražené peněžní nadutosti do rtů odešel, odvrhl Königsberk doutník a zasmušiv se vyšel vážně ze svých komnat. Kráčel ke své choti.

Přistoupil k baronce ve smuteční šat oděné a pohlížejeji zádumčivě na jakýsi obraz a políbil jí mlčky ruku. Stiskla ruku jeho. "Přicházíte za vážnou záležitostí," oslovila jej, "tuším to z vašich rysů, příteli."

"Za důležitější, než se domníváte."

"Sedněte a mluvte, prosím."

Königsberk usednuv vyňal několik papírů. "Jest tu telegram právního zástupce kláštera Břetislavského, kam jsme v noci ještě telegrafovali obsah zůstatného listu své neteře. Vás, milá baronko, bude zajímat jen konec. Čtu: Poněvalž — řku vám to co právník — chce předejiti klášter veřejnému skandálu v nynější pro církev nepřiznivě době, vzdává se všech práv. Však klášter vzdává se svých práv dovoluje si doufati v kavalírství a šlechtetnost pane de Binelliho. Račte mu vyřídití atd. — Tyto dvě věci značí — je na: nezapomeňte na mne, jenž vám vyzrazuji hlavní příčinu ústupu kláštera, a druhá: klášter doufá, že dobrovolně jistou částku mu věnujete. Tuším, že netřeba již šířiti o tom slov?"

"Ne, příteli."

"A teď pokračujme." Baron vzal roztržené papíry a jeden s podpisem ukázal baronce. "Znáte rukopis tento?"

"Myslím, že ne."

"Jest to rukopis Binelliho."

"Možno-li — na směnce?"

"Ano, neboť podpis ten jest padělán — Binellim."

"Barone!" On neodvětil, pohlížel přísně před sebe. Choť jeho přestala na jediném výkřiku a dodala: "Toť tedy tajemství doktorovo! Víte ještě něco?" tázala se pak pohlížejeji na chotě.

“Ó dnes přilíší mnoho i pro boha, neřku-li pro člověka, milá přítelkyně!” odušil se suchým úsměvem.

“Nuže, nebudu vás vytrhovat.” Zavřela oči.

“Falešné směnky hrozily přivést Binelliho do žaláře, a on obávaje se utéci se ke mně utekl se s prosbou k Amatě.” Zachvění baronky bylo zřejmé. “Proto ten odkaz Binelli-mu.” Valga z Königsberku hluboce vzdychla. “Jest to snad nejdůležitější příčina šlechtné dívky, ač ne úplná. Pokračuji, abyste se nemusela tázati. Jak se dostaly tyto směnky lo mých rukou? Jednoduše. Po přiznání se Binelliho, jež k přiznání donutilo zoufalství, pravil jsem sobě: “Ani dvacet čtyři hodiny nesmí lpěti hrozba žaláře na muži, jež neštěstí učinilo členem naší rodiny! Panství D . . . nesmějí ani dvacet čtyři hodiny tížiti peníze náležející zločinci. Byla mi nabízena koupě, a já —”

“Prodal!” zvolal baronka.

“Ano, já svolil, milá přítelkyně. Víím, že vy na místě mém byste byla totéž učinila.” Třesouc se podala mu ruku. Podržel ji.

“A prodal jste?”

“Vizte vrásku na mém čele. Kupec můj byl kramář, jenž liehvaří i dušemi, jenž, aniž bych byl o tom věděl, držel v ruce budoucnost Binelliho. Nabídl mi 250,000 zl., a já povrhnuv nejméně stotisíci jež on při tom vydělá, prodal jsem.”

Pomlčení. — “Prodal jste lacině!” řekla jen baronka neodváživši se dotknouti se útlocitu chotě a říci mu: jednal jste lehkomyšlně s jménem, jež i mně náleží. Po líci jí skanula jediná slza.

“Žel. Osmdesáte tisíc obdržel jsem směnkami, jež zašlu ihned Binellimu, přes šedesáte tisíc lpí dluhů na panství. Zbývá nám as 100,000 čistého jmění.”

“A teď přicházíte ke hlavnímu, příteli?”

“Ano, drahá přítelkyně. Rozvázil jsem náš život —”

“A shledal jste jej —?”

“Neladným.”

“Nuže —?”

Držel stále její ruku. “Pravil jsem sám sobě: Nemáš práva poutati ženu svou ku svému osudu. Den, jenž tvoří přechodní dobu do jiného života pro nás, učin celým. — Nemám práva zadržovati vaše jmění u své marnotratnosti; nemám práva poutati váš život ku svému, ježto vám ničeho neposkytují, čím bych se vám odměnil; nemám již práva na vaše srdce. Ctím vás, doufám, že i vy mne, ač méně to zasluhuji, a to bud' jedinou naší páskou: vzájemná úcta. Prosím za vaše přátelství a slibuji vám i své vždy v čas potřeby. Hle, nepřinesl jsem vám štěstí —”

“Barone, nezapomenu nikdy na dávno minulé léta, kdy jsme byli sobě vším!”

Políbil ruku, již držel ve svých. “Nuže, opravuji se nepřináším vám štěstí. Já zapomněl na krásné dny našeho štěstí, zapomněl jsem na vás, a teď i můj příbuzný se stal osudným pro blahobyt i pro život váš. Tázu se chladně odvolávaje se pouze k rozumu: co vám mohu zaručiti? co vám mohu dáti? Nic, nejvýše ochranu, a k té netřeba, abych vás poutal. Očekávám vaše pokynutí.”

“Doplňím vaši myšlenku: rozejdeme se!”

Mlčeli několik vteřin. Oběma se zdál býti vzduch salonu těsným. Však tento čin byl jen pokračováním mnoha jiných předešlých noci a tohoto dne. Proto přerušil Königsberk mlčení: “Doufám, že mluvím za souhlasu vašeho. Odjedu hned po uzavřené koupě a odvezu s sebou 50,000 zlatých, vám pak bude náležeti stejná suma. Přebýtkem hodlám podělití služebnictvo. Jste spokojena, přítelkyně?”

Pokynula lehee. Byli oba velmi vážni. Baron Königsberk pohlédl vřele v oči své choti a pojmuv pak její ušlechtilou hlavu do rukou přitiskl své rty na vysoké, ubledlé barončino čelo. “Bud' te šťastna!”

“Ó barone!” zvolala toliko. Rozuměl tomuto poukázání na minulost, rozuměl její želání pro budoucnost . . .

Na koridoru se zastavil pohlížeje v stranu, kde ležela mrtvola Amaty, však opět rychle kráčel dolů. V pavilonu vyhledal svou plačící milenkou. Kynul, aby mlčela: chtělať začítí hovor o Amatě. “Bohdano,” pravil vážně, “již hodinu nejsem pánem tohoto panství. Lekáte se? Jsem skoro chud a více ještě, jsem osiřelý, osamělý. Zpomněl jsem na vás a své dítě — chcete s chudým mužem odejít?”

Podala mu obě ruce. Usmál se. “Zajedeme pro naše dítě!” pravil jí.

Na zpáteční cestě uzřel baronku, jejíž oči byly zardělé, hladiti dlouhosrstého rezavého psa. “Jak, Vi . . . jest zde? náš doktor?” zvolal mile překvapen.

“Ne, příteli,” odvětila těžkomyslně baronka utírajíc si opět slzu, “Lusk přiběhl sám na návštěvu, a tuším, že nás vybízí, abysme ji pánovi jeho oplatili. Neří-li pravda, příteli Lusku?” tázala se po způsobu lékaře dáma. Pes upíral moudré oči na oba šlehaje radostně ohonem.

“Učiníme svou povinnost,” odvětil baron, a za čtvrt hodiny jeli do S . . . v kočáře — naposledy společně . . .

* * *

“Jsou to slova přítelkyně mé, již Sylvín miloval, která tuto kladu.

“Navštívil Sylvína několik kolegů z okolí. Vyslechl jejich lékařskou radu a odvětil jim: “Umr!” Nekonejšili jej, byli o tom též přesvědčeni. Nezapomenu nikdy na jeho pohled jednoho dne, kdy přišel otec, jemuž dítěto zemřelo, aby jej požádal za úmrtní list.

“Mám si jej též napsati?” otázal se slabě V . . . , jenž i hlasu byl pozbyl.

Muž onen se rozplakal. Sylvín se mýlil domnívaje se, že pláče pro dítě, plakal nad ním; proto jej konejšil, marně utahuje trpkost. “Vy pláčete pro toto děcko, příteli? Nepláče. Kéž bych já byl tak mlád zemřel! Hle, příteli, cítím každý okamžik přehání a pozvolné odcházení života; do dvou týdnů budu mrtev já, jenž mám ženu a dívky — dívky! Mrtev já, jenž svět miloval, a jemuž žití bylo úkolem.”

Sylvín Vi . . . podlehl skutečně tuberkulose, jejíž záhubnost uspíšily dojmy posledních desíti neděl o roky.

Však někdy přece bylo lze pozorovati na něm jistou důvěru v smrt, jisté těšení se na úmrtí, pravý to opak předešlého. Snad to zpomínal na nešťastnou Amatu, jejíž jméno nikdy nevyslovil. Řekl kdysi pod večer, když byl si poručil, aby jej nechali jen při svitu luny v pokoji, před soudruhým z mládí: “Prosím svého boha za nic. Nic jest smrt, něco jest život; neboť ani optimisté si nedovolují tvrditi, že do stojí život člověka jeho touhám a snahám, kdežto pessimisté směle praví, že nebylo životu nikoho zadostučiněno. Vždy jen něco vyplněno, jen něco člověku poskytnuto. Život nelze nazvati vše, proto jest něco význam života, nic jest formule smrti.”

Pamatuji se též, že jednoho dne pravil mu týž druh z mladých let: “Tvrdíš, že život tvůj jest sečten na hodiny, neuzříš tedy vzdáleného syna; co mu mám vyřídit za pozdrav?”

Sylvín se zamyslel, smutný úsměv mu pohlál na rtech. Konečně pravil: “Řekni mu, že matka mu odevzdá polibek lásky mé. A pak — pozdrav?” Kázal si podat své poznámky a vytrhl namáhavě jeden list. “Toť pozdrav můj!” řekl a krásné oko jeho plálo tím svatým klidem, jímž obdařilo nebe své proroky. Pozdrav onen byla slova vzata z nitra Sylvínova, jeden z jeho aforismů. Zněl: “Nenalezl jsem v životě nic tak svatým, aby to nepodléhalo kritice, a nic tak všedním, aby to nemohlo dosáti vznešenosti” . . .

Tehdáž, kdy jej navštívil baron s chotí, pravil: “Opustíte něžné zátiší D . . . ské? Zdá se mi to být velmi přirozeným, ač — škoda! Vid', Lusku,” pohlédl na blízko le-

žícího psa, "ty's též zámek D . . . miloval?" A potom dlouho mluvil s baronkou. Velké hnědé jeho oko bylo jasno. Byl kliděn dlouho po této rozmluvě. Mně známo jen, že baronka vsedajíc do kočáru zašeptala: "A já netušila, co pochopuji ted'! Ó Amato! Ó Sylvíne!"

Tři neděle minuly od osudné noci v D . . . Baron uspořádal za několik dní prodej odjel ihned do Prahy s ekypáží, již jedinou si vymínil z celého svého majetku. Baronka zůstala. "Nemohu se odloučit od D . . .," prohlásila se. Třetí čtvrtek po osudném dnu náhle poručila připravit vše k odjezdu. Rozkaz ten byl vydán v zápětí po přečtení krátkého dopisu.

"Milostivá paní! Sylvín V. . . dnes ráno dokonall!" zněl dopis S . . . ského starosty.

Paní baronka Valga z Königsberku byla navštívila nemocného v oněch třech týdnech pouze dvakrát.

Baronka Valga z Königsberku chtěla sice připomenouti dne odjeti, ale náhlá choroba ji zdržela. Byla ovšem churava již od nešťastné samovraždy mladé své neteře. Druhý den přivezl ředitel Kareš choti zemřelého zámeckého lékaře skříň od baronky. "Náleží zemřelému!" pravil. Nalezli v ní skvostný smuteční závoj. V sobotu měl býti Sylvín VI . . . pohřben o deváté hodině.

Paní baronka, ačkoli jí bylo B . . . ský mlékařem zapovězeno opustit pokoje, vzbouřila toho dne za prvního paušku, poručila zapřáhnouti a přese vše varování odjela z D . . . Navždy! . . . Chtěla minouti S . . ., ale na cestě ještě kázala obrátit a jeti rodištěm Sylvínovým. O páté viděli mnozí ujížděti tryskem kočár po náměstí, v něm seděla smutečně oděná dáma se závojem shrnutým, nepohnutě. V okno, kde ležela mrtvola Sylvínova, vrhala ranní slunce celou milou svou zář.

Ranní slunce. Jitro. Za soumraku.

LISTÁRNA REDAKCE.

P. Chicago: Ano jest zcela správné, jak píšeš. Žel my na Sborník sokolský u nás se ještě nezmohli. Pokus se dosud nestal nikde, teprve nyní bratři Slovači vydají sami pro sebe s částí kalendářní.

Br. Janda v Johannesburgu v Jižní Africe: Ani nevíš jak mile působily řádky Tvé povzbuzení. Jsme jisti, že také dopis Tvůj v listě bude čísti každý bratr i sestra mnohá. Jen piš z cest svých i zkušeností, bude vítáno.

D.: Nám práce a příspěvek každý pomůže a k listu obzahu je obohacení. Slovo mužné v čas vyvážá více, nežli spousty frází, polemik a p. Poslední nepěstujeme a nemůžeme také. Piš, zejména jestli si zvolí Tě sbor za dopisovatele.

Vlna: Křemík, Silicium má rovnomocninu 14, váhu atomovou 28 a hutnost 2.49. Objeven byl 1823 Berzelíusem. V přírodě volný není ale nad míru hojně sloučený s kyslíkem co anhydrid křemičitý v křemeně. Náleží k součástkám tedy země.

Anna K.: Případ takový jest nevylečitelný. Chceš-li znát vznik i postup vlastní piš a přilož známku na odpověď.

PROVOLÁNÍ.

Sestry sokolky!

Již mnohokrát byly jsme vyzvány v našem milém "Sok. Amer.", abychom se též účastnily všesokolského sletu, odbyvaného v Praze r. 1907, ale dosud z naší strany nebylo učiněno žádného kroku. Ne nadarmo jsou nám dávány výstrahy, abychom nenechaly vše a poslední chvíli (jak se též dočítáme v posledním čísle "Sokola"), pakli něco pěkného chceme nacvičiti, čas kvapí — a my nestále otálíme, počítáme výlohy s tím spojené a ohlížíme se po řadách našich, zda-li bychom našly dosti sester, kte-

ré by mohly sletu se účastniti. Co se týká prvního, zajisté že většina sborů nejsou tak chudí, že by aspoň cestu po dráze a lodi nemohly zapraviti, ostatní výlohy by si pak mohly krýti borkyně samy. Tak doufám, že se bude jednati ve sboru našem, neb jest mezi námi dosti nadšených sester, které ačkoliv rozeny a vychovány v ovzduší am-riekém, ttouží poznati rodnou zem svých rodičů, i mlérády by se obětovaly a podnikly dalekou cestu tu již pro zájem nás všech. Nemyslete, milé sestry, že bychom mohly něco společného podniknout, totiž vystoupiti jako jeden celek amerických sokolek? Požádaly bychom o laskavé vypracování vhodného evičení takové sestavy, v kterém by se znázornila práce naše česko-americká, některého bratra evičitele, který zajiště by nám neodřekl a byl nám nápomocen radou i skutkem. Jen trochu odvahy a při dobré vůli a svornosti se nechá vykonati vše. Společným vystupováním na veřejnost, pořádáním sletů atd. zavádí se činnost v řady sokolské, kde není činnosti a nadšení, tam sbory sokolské živoří, účastněním sletu všesokolského by vykonalo se mnoho dobra v řadách našich. Většina naší mladé generace, která následkem zdejších neblahých poměrů neosvojila si ani zcela plynne naši českou mluvu, přece však lne pro kruhy české, přece ráda se pohybuje v řadách sokolských. Právě ty naše Čecho-Američany máme hleděti seznámiti s naší milou českou otčinou, aby navrátilvše se, mohli vypravovati svým druhům a družkám o té naší staré vlasti, aby ta naše mládež učinila si pravý názor o těch našich Čechách. Doufám, že sbory sokolek, at' již sdružené aneb nesdružené v N. J. S., vezmou v úvahu těchto pár slov upřímných a jestli se usnesou vyslati některé členky své, pak bychom se mohly vzájemně porozuměti bud' v tomto listě neb dopisy na náš sbor zašlými. Na zdar!

Za Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku

M. Šimůnková.

NOVÍ Odstouplí a VYLOUČENÍ ČLNOVÉ.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Ant. Primus.

— Do Jed. Tyrš C. R. S. přijati byli: Vojt. Juliš a Vác. Mareš.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Dr. O. F. Dušek, Karel Weinstein, Albert Husposka. Odstoupil Mareš Matěj. Vyloučen pro neplacení Gust. Pauza.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Martin Kanta, Edw. Šida, Fr. Vaněk, Vác. Miškovský, Jan Křen, Jindř. Krysel, Fr. Simons, Fr. Etvart, Vác. Horký, Jan Lojda. Odstoupili: Karel Cukr, Fr. Kurka St.

— Do T. J. S. Long Island City přijat Jos. Švec.

— Do T. J. S. New Bedford přijati byli: Robert Donth, Jan Kuthan. Odstoupili: Vác. Kuba, Jan Horáček, Frant. Halma.

— Do T. J. S. New York přijat byl Fr. Synáček; vyloučen Jos. Hruška.

— Z T. J. S. Patterson, N. Y., vyloučen pro neplacení Fr. Patočka.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Frank Ort, Jos. Nepraš, Jan Nepraš, Frank Vonásek, Karel Šobr, Alois Vraštil.

— Do T. J. S. Praha uvedeni byli: Alois Musil a Fr. Mikšátko. Zemřel Jan Elhenický.

— U Slov. Lípy zemřel Frant. Veselý. Poděkovali se: F. Taraba, Viktor Matoušek, Karel Fiala. Vyloučení pro neplacení: Jos. Bucek a Frant. Holub.

— Z Plzeňského Sokola vyloučení byli: Ed. J. Dene-mark pro nesokolské jednání. — Členové noví: Sidney Chmelík, Št. Popovich, Ino J. Seyk, Fr. J. Saibert, Ant. Švejda, Jan Čapek, James J. Novotný.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

So. Omaha: J. Rataj, 424—21st. & Str. přestěhoval se bez udání nové adresy.

New York: Bobek Václav, Bergenfield, N. J., neznám. Hana Jan, 236 N. 6th Str., Brooklyn, N. Y., neznám; J. Kautský, 1147 Freeman St., Broux, přestěhoval se.

Fr. Shánil, 851 Jackson ave., od sboru Svornost, přestěhoval se.

Cedar Rapids: Bohdan Trefný, 1120 K St. West, není tam. F. Šindelář, 116—3rd ave., není tam.

Baltimore: Vác. Kubant, 965 N. Washington St., není takové číslo. J. Hájek, 1915 E Eager St. odmítá list. Karel Kačík, 468 N. Washington St., není takové číslo.

Cleveland: Sokol Nová Vlast: Jaké adresy mají Otto Piek, J. V. Kopačka, Fr. Dohnal, Vác. Kubík?

Philadelphia: Jakou adresu má Frank Hausgut, jenž

hlášen co nový člen, adresa však neudána. Vác. Jelínek, 3614 Lancaster St., přestěhoval se.

Allegheny: Přestěhoval se bez udání nové adresy: Jan Neidl, 910 Chesnut St.

St. Louis: F. Drapalík, 1704 Geyer ave., přestěhoval se.

Lorain, O.: Václav Martínek, 115—7th Ave., odejel z města.

Long Island City: Zaslali jsme list Janu Koutníkově, st. stále na adresu 154 Elly Str. Nedostal-li nějaké číslo, není naší vinou; pošleme je však, když nám bude oznámeno, která čísla nedostal.

Cleveland: Jos. Brož, 59 Goethe St. přestěhoval se.

Detroit: Ignác Zimmer, 22 Lawton ave., přestěhoval se.

Omaha: Alois Hambek, 1209 William St., přestěhoval se.

Ord, Neb.: Zaslali jsme pro Těl. Jed. Sokol v Ord, Neb., 5 čísel Sok. Amer. Pošta píše, že se nikdo pro ně nehlásí.

Závody Župy Střední v Chicago,

TRÍDA

JMÉNA ZÁVODNÍKŮ	Prostná			HRAZDA								BRADLA							
	Úhrn jednotlivců	Soulad a pořadová	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva
						Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení		
PLZEŇSKÝ SOKOL																			
Hejda Ant.	24.9			4	5	5	4.5	5	5	28.5		5	5	5	4.8	5	5	29.8	
Hynouš Ant.	24.9			4.1	4.2	5	4.5	3.5	3.8	25.1		4.9	4.8	4.5	5	3	4	26.2	
Vonásek Václav	21.5			3	4.5	3.5	3.3	4	3.8	22.1		4.8	4.8	3	4.8	5	4.8	27.2	
Čuehna Vojt.	24.8			3.2	3.8	4	3.6	4	4.2	22.8		4.8	4.6	4	4.7	3.5	4.5	26.1	
Unger Bohumil	24.4			4	4	4	4	4	4.1	24.1		4.9	4.8	5	4.8	5	4.6	29.1	
Duha Jan	23.	8.9	152.4	4.5	4.5	5	4.8	4.5	4.1	27.4	150	4.5	4.9	5	4.5	5	4.8	28.7	167.1
Rykl Stan.	23.6			3	3.3	4	3.8	4	3.6	21.7		4.5	4.4	3	4	3	4.5	23.4	
SOKOL CHICAGO																			
Bartoš Otto	17.5			3.5	3.9	4	3.2	4.5	4	23.1		3.5	3.8	3.5	4	4.5	4	23.3	
Kubů Frant.	21.8			3.4	4.1	4	2.8	5	4.4	23.7		3.5	3.8	5	4	5	4.1	25.4	
Řehna Jos.	19.4			3.7	4.4	5	4.4	4	4.3	25.8		3.8	4	4	4	4	3.9	23.7	
Krizan Jan	19.5			3.5	4.4	5	4.6	4.5	4.5	26.5	143.2	3.9	3.8	4	3.9	4.5	4	24.1	
Vondra Jan	23.2			3	2.5	3.5	3.4	3.5	3.5	19.4		1	3	3.5	3.2	3	3	16.7	139.1
Patera Aug.	18.1	6.5	119.5	3	4.5	5	4.9	4	3.3	24.7		3.9	4	5	4	5	4	25.9	
SOKOL CEDAR RAPIDS																			
Filip Frant.	24.9			4	4.5	5	4.8	4	4.2	26.5		5	4.8	5	4	5	4.8	28.6	
Hašek Bol.	24.4			4	4.5	5	4.5	5	4.9	27.9		4.8	4.5	5	4.9	5	4.2	28.4	
Melša Václav	23.6			4.2	4.7	5	4	5	4.5	27.4		4.3	4.9	5	4.9	5	4.8	28.9	
Kohout Matěj	24.6			4	4.2	3.5	3.7	4.5	4.5	24.4		4.8	4.5	4	4.5	5	4.8	27.6	
Novák Rudolf	24.6			3.8	4.5	4	3.5	4.5	4.8	25.1		4	4.9	4	5	5	4.9	27.8	
Hruška Vilém	23.6	10.	155.7	3.5	4.2	4	4	4	4.6	24.3	155.6	4	4.8	5	4.5	3	4	25.3	166.6
SOKOL SLÁVSKÝ																			
Rabiňák Karel	24.3			3.8	4.6	4	4.5	4	4.3	25.2		3.8	3.9	4	4	4.5	4	24.2	
Rabiňák Jind.	22.3			3.7	4.5	5	4.5	4.5	4.2	26.4		2.5	3.8	4.5	3.7	4.5	4	23.0	
Vermoch Dom.	22.9			3.2	4.3	4.5	3.9	4	3.8	23.7		2.6	3.2	3.5	3.8	3.5	3	19.6	
Vokřál Josef	24.7			3.2	4.4	4.5	3.8	4.5	4.2	24.6		3.5	3	4	3	3.5	3.5	20.5	
Kostlan Bedř.	22.4			3.1	4.6	4	3.9	4	4	23.6		4	3.8	4	4	3	3.6	22.4	
Kasík Ed.	22.9	9.1	148.6	3.7	4.6	5	4	5	4.4	26.7	150.2	4	3.9	4	3	4.5	4	23.4	133.1

— Slavnostní výbor pátého sletu všesokolského byl ustanoven již. Činovníky zvoleni bratři: Scheiner, prvním náměstkem Podlipný, druhým náměstkem Fiša z Brna, jednatelem Mašek, pokladníkem Varaus, zapisovatelem Kukaň.

— Na čtvrtého července svolal br. J. Rosický, jenž v době přítomné v Čechách dlel, všechny Čecho-američany k oslavě svátku neodvislosti do domu Náprstkova. Pořad byl vhodný. Promluvili br. Rosický a americký konsul, jakož i p. Náprstková.

Sborům v Župě Západní zastoupeným vědomost dávám, že byl zvolen nový župní náčelník na místo br. Havelky, který se svého úřadu vzdal. Nový náčelník jest Jos. Šterba ze So. Omahy, Neb. Adresujte: Jos. Šterba, 2014 Q St., So. Omaha. Dále zasílejte veškeré zprávy, které pod jeho dozor spadají přímo naň. Na zdar! Úst. Výbor Záp. Župy.

Oldřich J. Jelen, taj.

VYHLÁŠKA.

Přijme se schopný evičitel na jeden rok pro Župu západní, znalý amerických poměrů; zároveň musí zastávat úřad organisatora nových sborů. Podmínky zasílány bud' teč na jednatele V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st. Str., New York City.

VYHLÁŠKA.

Přijme se evičitel, který by mohl místo ono zastávat při svém zaměstnání. T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., chce platit \$16.00 měsíčně. Sbor zaručuje se opatřiti mu práci. Krejčí neb strojník lehce práci obdrží. Povinen jest dvakráte týdně evičit a musí býti dobrý organisátor. Přihlášky dějtež se u taj. Louis Sedlák, 3271 East Str. Allegheny, Pa., aneb u jednatele V. V. Jana Černého, 437 E. 71st. Str. New York.

III., dne 16. a 17. června 1906.

PRVA

K U Ň N A Š Í Ř							K U Ň N A D Ě L							S K O K D A L E K Ý						Skok vysoký			Skok o tyči				
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	2. volný výkon		1. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. skok	2. skok	3. skok	Nejvyšší skok	Počet bodů	Úhrnem	Výška	Počet bodů	Úhrn družstva	Výška	Počet bodů	Úhrn družstva
		Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení														
5	4.3	5	5	5	5	29.3		4.1	4	5	4.5	4	4.9	26.5		19.	18.2	19.7	19.7	14.4		5.	12.		9.6	13.8	
3.8	4	5	3.2	5	3.5	24.5		4	3.5	5	4.1	4	4.2	24.8		14.6	16.2	16.10	16.10	10.		4.8	9.6		8.2	9.	
4	4	5	3	5	4.1	25.1		3.1	2.7	4	4.1	4	4.7	22.6		15.2	14.9	17.10	17.10	11.6		4.8	9.6		9.	12.	
4	3.6	5	3.6	5	4.2	25.4		4.3	3	4	3.9	4	4.5	23.7		15.7	16.	15.8	16.	8.8		5.	12.		8.6	10.2	
3.9	4.2	5	3.8	5	4	25.9		4.7	3	4	3	4	4	22.7		16.3	16.8	17.3	17.13	10.8		4.9	10.2		8.4	9.6	
4.5	3	5	4.6	5	4.6	26.7	156.9	4	3	5	4.7	4	4.5	25.2	145.5	16.3	16.10	17.	17.	10.4	66.0	4.5	7.8	61.2	7.10	7.8	62.4
3.5	3	4	3	4	4	21.5		3.5	2.7	4	3.3	4	4.7	22.2		16.				8.8		5.2	13.2		9.6	13.8	
3.8	3.2	4	4	5	3.6	23.6		4.	2.7	4	4.5	4	4.5	23.7		13.7	14.6	20.4	20.4	15.6		4.5	7.8		8.4	9.6	
4	4	5	3.6	5	3.2	24.8		2.5	4.5	4	4.5	5	3.5	24.		15.6	14.6	14.	15.6	8.		4.7	9.		8.6	10.2	
3.3	2	5	3.3	5	3.2	21.8		3	3.7	4	3.5	3	4	21.2		16.4	16.4	16.	16.	8.8		4.5	7.8				
3.2	3.5	4	4	5	4	23.7	141.8	3.3	2.5	4	3.5	3	3	19.3	131.7		15.9	16.2	16.2	8.8	59.6	4.	4.8		7.4	6.	
3.6	3.8	4	4	5	2.8	23.2		2.7	2.5	3	4.5	4	4.5	21.2		15.3		16.8	16.8	9.6		4.5	7.8				
3.8	3	5	4.5	5	3.4	24.7		4.3	4.5	4	4	4	1.5	22.3		13.5	16.1	15.10	16.1	8.8		4.8	9.6	50.0	8.2	9.	34.8
4.1	3.2	5	3.8	5	3	24.1		4	4.5	4	3.3	4	3.5	23.3		14.9	14.6	15.9	15.9	8.4		4.6	8.4		7.8	7.8	
3.6	3.2	5	4	5	3.2	24		4.3	4	4	4.1	4	4.9	25.3		15.1	14.10	15.1	15.1	8.		4.10	10.8		7.8	7.8	
3.6	3.5	5	4	5	3.2	24.3		3.9	3.7	5	4.5	4	4.5	25.6		19.1	17.10	18.2	19.1	13.6		4.7	9.		9.14	13.2	
4	3.4	4	3.8	4	3.2	22.4		3.7	3.5	5	4.7	4	3.5	24.4		18.1	17.10	19.6	19.6	14.4		5.2	13.2		8.10	11.4	
4	2.9	4	3.6	4	3	21.5		3.5	3	4	3	4	3.3	20.8		16.8	17.3	17.	17.3	10.8		5.	12.		9.	12.	
2.5	2	3	3.5	3	3	17	133.3	4	3.3	5	3	4	4.5	23.8	143.2	15.3	18.3	18.	18.3	12.4	67.6	4.9	10.2	63.6	8.8	10.4	63.0
3.6	3.7	4	3	4	3.6	21.9		4	3	4	4.5	3	4	22.5		13.4	13.6	14.2	14.2	5.6		4.	4.8		6.10	4.2	
3	3	4	3.6	4	3.8	21.4		3.7	2.2	3	2	3	2.5	16.4		15.4	16.7		16.7	9.6		4.2	6.		7.2	5.4	
2	2	5	3.6	4	3.2	19.8		2.9	2	2	3	4	4	17.9			16.	16.1	16.1	8.8		4.3	6.6		6.10	4.2	
3	3	5	3.5	4	3	21.8		2.5	1.5	3	4	3	3	17		12.7	13.2	13.2	13.2	4.		4.1	5.4		7.2	5.4	
3	3.3	5	3.5	4	3.8	22.6		3	2.5	4	3	3	4.5	20		15.8		15.2	15.8	8.		4.4	7.2				
3.6	2	4	3.3	4	4	20.9	128.4	2.9	2.7	3	3.5	4	3	19.1	112.9	14.6	15.1	15.2	15.2	7.2	43.2	3.8	2.4	32.4	6.2	1.8	21.0

JMÉNA ZÁVODNÍKŮ	Prostná			HRAZDA								BRADLA							
	Úhrn jednotlivců	Soulad a pořadová	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva
						Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení		
PLZEŇSKÝ SOKOL																			
Holas Josef	25.			3.6	4	4	4	4.5	3.8	23.9		3	3.9	3.5	3.5	4	4	21.9	
Pruša Frant.	22.6			3.8	4	4	4.3	4	3.8	23.9		3.1	3.6	3	3.4	3.5	3.9	20.5	
Vokoun Frant.	23.			3.9	4.5	4	4.5	4	4.6	25.5		3.2	4	4	4	4	3.9	23.1	
Otto Ludvik	24.8			4.2	4.8	5	4.5	4.5	4.6	27.6		3.6	4.8	4.5	4.4	4.5	4.2	26.0	
Němec Jan	23.4			3.9	4.2	3.5	3.5	4	3.8	22.9		3.2	4	4	4	4	3.9	23.1	
Unger Jos.	22.4	8.3	149.5	3.4	4.2	4	3.2	4.5	4.1	23.4	147.2	3	3.7	4.5	3.9	4.5	3.5	23.1	137.7
T. J. S. ST. LOUIS																			
Šedivec Ed.	22.9			3.9	4	4	3.7	3.5	3.7	22.8		1	3	3.5	3	3.5	3.9	17.9	
Tříška Jan	24.6			4.3	3.9	3.5	4	3	3.9	22.6		3	3.2	3	3.2	3	3	18.4	
Šinko Michael	23.4			4.2	4.6	3.5	3.4	4	4.5	24.2		2.8	3.2	3	3.6	4	4	20.6	
Buršík Fr. ml.	22.6			4	4.5	5	4.7	5	3.6	26.8		2.7	3.9	4	3.5	4	3.8	21.9	
Bergstein Karel	23.3			3.9	4.4	5	4.4	4.5	4.2	26.4		3	3.3	3.5	4	4.5	4.2	22.5	
Tříška Václav, ml.	23.	9.6	149.4	4.3	4.1	4.5	4	4	3.5	24.4	147.2	3	3.9	4	3	4.5	4	22.4	123.7
SOKOL CHICAGO																			
Veselák Karel	24.5			3.6	4.5	3.5	2.5	3	3.7	20.8		3	3.2	3.5	3.2	3	3.6	19.5	
Pecivál Anton	24.4			4	3.8	3	3.5	3.5	3.6	21.4		3	3.1	4	2.4	3.5	3	19.0	
Hanzlík Ed.	23.7			4.2	4.4	3.5	4	3	4	23.1		2.4	3	3.5	3	3.5	3	18.4	
Horák Jind.	21.7			4	4.4	4	4	4	4.5	24.9	90.2	2.3	3	3.5	3.4	3	1.2	16.4	73.3
Č. A. S. MANITOWOC																			
Kostlivý Ant.	24.6			3.9	4.3	4	4	4.5	4.1	24.8		2.8	3.5	3	3.7	4	3.9	20.9	
Nešpor Lad.	24.1			4	4.5	4	4.1	5	4.3	25.9		3.1	3.4	3	4	4	3.7	21.2	
Nešpor Mil.	23.6			4	4.4	3	4	4	4	23.4		3	2.9	3.5	3.6	3	3.5	19.5	
Nešpor Boj.	23.4			4.2	4.4	4.5	3.9	5	4	26.		3	3.8	3	3.8	5	4	22.6	
Nešpor Zděnek	24.5			3.6	4.5	4	4	4.5	4	24.6		3.1	3	4.5	4	5	3.9	23.5	
Stupecký Vine.	23.3	9.4	152.9	3.7	3.8	4	3.2	3.5	3.7	21.9	146.6	2.9	2.9	3	2.8	4	3	18.6	126.3
Krajník Ed.	23.9			3.8	4.1	3	3.7	3.5	3.8	21.9		3.1	2.9	3	2	3.5	2.4	16.9	
T. J. S. PRAHA																			
Balek Karel	21.4			3.2	4.2	4.5	4	3	3.8	22.7		3	3.2	3.5	3.7	4	3.9	21.3	
Beránek Pavel	23.2			4.4	4.6	4	4.4	3	3.8	24.2		3.2	3.9	3.5	3	3.5	2.9	20.	
Klaus Václav	23.			4.5	4	4	4.4	3	4	23.9		3.1	3.8	3	3	3.5	4	20.4	
Řehoř Josef	21.			4.4	4.2	5	4.5	4	4.4	26.5		3.1	3.8	4	4	3.5	3.9	22.3	
Řehoř Jaroslav	22.6			3.8	3.8	3	3.6	3	4	21.2		2.8	2.9	3.5	2.8	3	3	18.0	
Švarz Jan	22.2	8.6	142.	4	4.3	3.5	3.8	3	4	22.6	141.1	3	3.8	4	3.5	4.5	4	22.8	124.8
SOKOL TÁBOR																			
Novotný Josef	21.8			4	4.4	4	4.2	4	4	24.6		2.7	2.6	4.5	4	4.5	3.5	21.8	
Blažek Frant.	21.5			3.5	3.8	3.5	4	4	4.2	23.		2.5	2.8	3	4	4	3	19.3	
Pertl Karel	21.3			3.6	3.5	3.5	4	3.5	3.6	21.7		2	2.6	3	3	3	2.5	16.1	
Horký Frant.	22.3			4	4	3.5	2	3	3.6	20.1		3	2.8	4	2	3.5	3	18.3	
Peroutka Jakub	20.5			4.3	4.2	4	4.4	4	4.6	25.5		3.1	4	3.5	3.8	4	4	22.4	
Vlk Adolf	20.6	7.5	135.5	3.8	4	5	4.5	4.5	4.5	26.3	141.2	2.6	3.4	4.5	3	4.5	3.9	21.9	119.8
Hač Jan, Cedar Rapids	20.7			4	4.2	3.5	3.8	4.5	4.4	24.4		3	3.2	3.5	3	4.5	4	21.2	
Doubek Karel, Čechie	17.3			4.2	4.3	4	4.4	5	4.3	26.2		2.8	3.4	4	3	4.5	3.8	21.5	
Č. A. DĚLNICKÝ SOKOL																			
Bauer Josef	23.			4.1	4	3	3.9	4.5	4	23.5		3	2.5	3.5	4	3.5	3.2	19.7	
Brouk Josef	22.8			3.9	3.7	3	4	4	4.3	22.9		3.1	3	3	3.8	3.5	3.6	20.0	
Brouk Václav	22.2			3.8	4	3.5	3.6	4.5	3.9	23.3		3	3.2	3.5	3	3	3.5	19.2	
Bruna Frant.	18.6			3.3	3.5	3	3.7	3	3.6	20.1		2.9	3	3.5	3	3	2.9	18.3	
Ronovský Otto	22.			3.9	3.5	4.5	4	4	3.7	23.6		2.8	3	4.5	3.8	4.5	3.8	22.4	
Hošek Josef	21.9	7.	137.5	3.7	3.8	3.5	3.6	4.5	4	23.1	136.5	2.9	3.1	4	4	3	3	20.0	119.6

DRUHA

K Ů Ň N A Š Í Ř							K Ů Ň N A D Ě L							S K O K D A L E K Ý						Skok vysoký			Skok o tyči																						
1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. skok	2. skok	3. skok	Nejvyšší skok	Počet bodů	Úhrnem	Výška	Počet bodů	Úhrn družstva	Výška	Počet bodů	Úhrn družstva																		
		Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení					Stupeň	Prove- dení	Stupeň	Prove- dení																																
3.4	3.5	4	3.5	5	3.6	23	138.8	4	3	3	4	4	3	21	127.	13.10	14.4	14.8	14.8	6.4	52.0	4.6	8.4	55.8	7.4	6.	37.2																		
3	3.8	4	3.7	5	3.3	22.8		3	3	3	4.5	3	3.5	20														16.4	14.2	14.3	14.4	6.	4.7	9.	7.2	5.4									
4	3.9	4	4	4	4.5	24.4		3	3	4	4.5	4	3	21.5														15.3	16.7	16.3	16.4	9.2	4.8	9.6	7.2	5.4									
4.2	4	5	3.8	4	3.7	24.7		4.5	3.5	4	1	3	4.5	20.5														16.3		16.3	16.3	9.2	4.5	7.8	7.8	7.2									
3.5	3.2	5	3.	3	4	21.7		2.5	2.5	3	4	4	3.5	19.5														17.10	14.10	15.6	17.10	11.6	4.9	10.2	7.4	6.									
3.4	3.6	4	4	4	3.2	22.2	4	3	4	4.5	5	4	24.5	137.9	15.11	15.5	16.1	16.1	8.8	60.0	4.10	10.8	63.0	7.	4.8	36.6																			
3.3	2.8	4	3	5	4	22.1	4	4	4	3.8	4	2.9	22.7														16.7	17.6	17.8	17.8	11.2	5.4	14.4	8.2	9.										
4	3	3	4	3	3.2	20.2	4.5	3	4	3.3	3	4	21.8														16.4	17.1	16.6	17.1	10.4	4.11	11.4	6.4	2.4										
3	2.8	4	3.8	4	3.5	21.1	3.9	2.7	5	3.7	4	4.1	23.4														15.10		17.3	17.3	10.8	4.7	9.	8.	8.4										
3.8	3.5	5	4.5	5	4.5	26.3	4.7	4	4	3.5	4	4.5	24.7														17.1	17.5	17.9	17.9	11.6	4.10	10.8	9.	12.										
2.8	3	4	3.3	3	3	19.1	129.8	4.3	2.9	3	3.5	4	4.3	22.	137.9	12.10	13.10	15.	15.	7.2	4.3	6.6	5.8	36.	7.4	6.	24.																		
3	3.2	4	4	4	2.8	21		4.1	3	4	3.7	4	4.5	23.3														15.11	15.5	16.1	16.1	8.8	4.10	10.8	63.0	7.	4.8	36.6							
2	3	4	3	3	3.5	18.5		3	3.7	4	4.2	3	3.1	21														14.3	14.4	14.2	14.4	6.	4.6	8.4	6.8	3.6									
3.5	3.5	3	2	3	4	19		3.3	3.1	3	4.5	4	4	21.9														15.8	16.4	16.4	16.4	9.2	4.4	7.2	6.10	4.2									
4	2.8	3	4	3	4	20.8		3	3	4	1.5	4	4.3	19.8														14.8	15.	15.5	15.5	7.6	5.	12.	8.6	10.2									
3.3	2.8	4	3	4	2.6	19.7	78.	2.7	2.7	3	3	3	3.5	17.9	80.6	13.10	13.10	14.6	14.6	6.4	4.6	8.4	36.	7.4	6.	24.																			
3.6	4	5	3.8	5	4	25.4	138.9	3.5	4.5	4	3.1	3	4.5	22.6	133.2	15.6	15.10	14.2	14.2	5.6	56.8	4.7	9.	66.	7.6	6.6	52.2																		
4.2	3.5	4	3	4	3.8	22.5		4	3.7	4	3	3	4	21.7														15.9		15.5	15.10	8.4	4.5	7.8	7.10	7.8									
4	3.8	4	3.5	4	3.5	22.8		4.3	2.5	4	2.7	4	4.1	21.6														16.10	15.10	14.8	15.9	8.4	4.10	10.8	7.6	6.6									
3.5	3.2	5	3.6	4	3.5	22.8		2.7	3.7	4	4.3	4	4.5	23.2														19.3		17.2	17.2	10.4	5.1	12.6	8.8	10.8									
3.5	3.5	5	4	5	4.5	25.5		1.5	4.6	4	4	4	4.7	22.8														15.7	16.10	18.	19.3	14.	5.4	14.4	8.8	10.8									
3.2	2.8	4	3.7	3	3.2	19.9	138.9	2.5	3.7	4	4.1	3	4	21.3	133.2	14.6	15.11	15.9	16.10	10.	56.8	4.11	11.4	66.	8.4	9.6	52.2																		
3.5	3.8	4	3	4	3.8	22.1	3	4	4	4.5	3	3	21.5			15.2	15.11	15.2	15.11	8.4	4.5	7.8																							
2.6	3	3	3	3	3.3	17.9	117.1	3	3	3	4	2	4	19.	117.5	13.6	15.4	13.8	15.4	7.6	36.4	4.3	6.6	31.2	6.6	15.6																			
3.8	2.5	3	3	3	3.2	18.5		2.5	2.7	3	3.7	3	3.1	18.														11.10	13.6	13.6	4.8	3.6	1.2												
3.5	3.6	3	4.5	4	3.8	22.4		4.1	3.5	4	4	3	4.5	23.1														11.10		11.10	2.	3.10	3.6												
3.5	3	3	3.5	4	3	20		3.7	4	3	3.3	4	3.7	21.7													15.10	16.2	17.4	17.4	10.8	4.4	7.2			7.2									
3	2	3	2.5	3	3	16.5		2.5	2.9	3	3.1	3	4	18.5													13.10	13.6	14.1	14.1	5.6	4.3	6.6			1.8									
3.8	4	4	3.6	3	3.4	21.8	117.1	3	3.7	3	2.5	2	3	17.2	117.5	14.2	13.6	13.9	14.2	5.6	36.4	4.2	6.	31.2																					
3.2	4	3	4	4	3	21.2	125.7	3.5	3.7	3	3.7	4	4	21.9	136.9	13.7	14.2	13.11	14.2	5.6	51.6	4.	4.8	51.	5.8	8.4	26.4																		
3	3.8	3	3	3	4.2	20		3	4.1	4	4	5	4.7	24.8														18.	18.3	18.6	18.6	12.8	4.9	10.2	6.10	4.2									
2.7	3	3	3	3	3.7	18.4		3.3	4.1	3	2.7	4	4	21.1														16.	15.6	15.11	16.	8.8	4.8	9.6	5.8										
3.5	3	4	3	3	3	19.5		3.7	3.7	4	3	5	4.2	23.6														13.8	12.4		13.8	4.8	4.8	9.6	8.		8.4								
3.2	3.5	4	3.5	4	3.6	21.8		3.5	4.4	4	3.7	4	3	22.2														17.5	17.11	17.9	17.11	11.6	4.7	9.	7.2	5.4									
3.2	3.8	5	3.8	5	4	24.8	125.7	3.5	4	4	4.3	4	3.5	23.3	136.9	15.6	15.2	15.3	15.6	8.	51.6	4.5	7.8	51.	8.	8.4	26.4																		
3.6	4	4	4	3	3.5	22.1	114.8	3	4.5	3	3.5	4	3.5	21.5	100.	12.5	12.1	12.5	2.8	34.0	3.8	2.4	7.8	40.8	5.10	0.6	10.8																		
3.5	3.5	3	4.2	3	4	21.2		3.5	1	4	2.5	3	3.5	17.5														13.10	14.10	15.2		7.2	4.5	7.8											
3.2	3	3	3	3	4	19.2		1.7	2.5	2	3.5	3	2.5	15.2														15.5	12.6	14.	14.	5.6	4.1	5.4	6.4	2.4									
3.5	3.5	3	3	3	3	19		2.5	2	3	3.3	3	3.5	17.3																							13.8	13.6	13.4	13.8	4.8	4.5	7.8	5.8	
2.8	2	2	2.8	3	2.5	15.1		1.5	2	2	3	3	2.7	14.2																								16.6	16.6	16.6	9.6	4.5	7.8	6.4	2.4
3.3	3.5	3	3.2	4	3.5	20.5	2.7	2.7	3	3	4	4	19.4	13.6	14.4	14.4	6.	34.0	4.6	8.4	40.8	5.10	0.6	10.8																					
3.8	3.8	4	3.4	3	3.6	21.6	114.8	2.5	2.7	3	3.5	3	3	17.7																															

JMÉNA ZÁVODNÍKŮ	Prostná			HRAZDA								BRADLA							
	Úhrn jednotlivců	Soulad a pořadová	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva	1. školní výkon	2. školní výkon	1. volný výkon		2. volný výkon		Úhrn jednotlivců	Úhrn družstva
						Stupeň	Provezení	Stupeň	Provezení					Stupeň	Provezení	Stupeň	Provezení		
SOKOL ČECHIE																			
Kizner Václav	24.4			2.9	3.2	3.5	3.2	3.5	2	18.3		2.5	3	3.5	2.6	3	3	17.6	
Brych Frant.	24.2			3.4	3.5	3	3.5	3	3	19.4		2	2.5	2.5	2.8	3	2.8	15.6	
Kubálek Václav	24.3			3.8	3.5	3	2.7	3.5	3.5	20		2.6	3	3	3	3	2.8	17.4	
Vaněrka Karel	23.7			3	2.5	4	3.5	4	3.7	20.7		3	2.4	3	2	2	2	14.4	
Černý Jan	22.9			2.6	2.4	3	3	3.5	2	16.5		2.7	2	2	2	2	1.5	12.2	
Novotný Fr.	23.9	9.3	152.7	2.6	3	3	2.8	2	2.3	15.7	110.6	2.2	2.3	3	2	2	2	13.5	90.7
T. J. SOKOL ST. LOUIS																			
Vuch Frant.	24.			3.9	4	3	3.6	3	3.3	20.8		4.8	4.9	3	4.8	3.5	4.7	25.7	
Zavadil Václav	22.7			3.6	3.5	3	3.9	4	3.8	21.8		4	4.7	3	4.5	3.5	4.6	24.3	
Hodan Eduard	23.5			3.2	3.3	3	3	0	1	13.5		4.3	4.2	2.5	4	3.5	4	22.5	
Veselý Eduard	23.1			3.5	3.6	3	3.2	3	2.7	19		4.3	4	3	4.7	3	4	23.0	
Tříška Josef	24.3			3.8	4	3	3.5	3.5	4	21.8		4.8	4.8	3	4.9	3	4.8	25.3	
Jannus Matěj	21.4	8.5	147.5	3.2	3.5	2	3	3	2.5	17.2	114.1	4	4.2	3	4	3	3	21.2	142.
Ryska Frant.	22.4			3.1	3.6	3	2.8	3.5	3.5	19.5		4	4.5	2.5	4	3	4.2	22.2	
SOKOL CHICAGO																			
Svoboda Jos.	23.8			2.8	3.5	3	3.5	4	3.4	20.2		2.9	4	3	3	3	3.8	19.7	
Křišťálek Jan	23.6			2.8	3.5	3.5	3.2	3.5	2.8	19.3		2.9	3	3.5	3	4	4	20.4	
Kadera Jac.	21.			3	3.3	3	2.8	4	3	19.1		3	2.5	3	2.9	3	3.5	17.9	109.6
Pečenka Vác.	22.6			2.8	3.6	2	2	3.5	2.6	16.5		3	3	3	2.9	3	2	16.9	
Karlovo Frant.	22.8			2.6	3.8	3	2.5	2.5	2.5	16.9		2.9	2.8	3	2.5	2	2	15.2	
Kašpar Karel	21.6	8.2	143.6	2.5	3.6	3	2.5	3	2.9	17.5	109.5	3.2	3.6	3	3.9	3	2.8	19.5	
Polák Josef	21.7			2.6	3.3	2	2.5	3	2.2	15.6		2.9	2.7	2.5	2.4	1	1	12.5	
Baumruk Jos.	22.2			1	3.4	2	2	3	2.6	14.0		2.8	2.5	2.5	2.6	2.5	3.6	16.5	
Zetek Frant.	20.7			2.5	3.3	3	2.8	3	2.8	17.4		2.6	3.4	2.5	3	3.5	3.6	18.6	
SOKOL TÁBOR																			
Ort Boh.	21.6			2.2	3.5	4	2.9	3.5	3.3	19.4		2	2.5	3.5	2	3	3	16.0	
Zach Jan	18.2			2.6	3.6	3	2.6	4	3.4	19.2		2.5	2.8	3.5	2.5	3	3.2	17.5	
Hurt V.	20.			2.6	3.4	2	2	3	3	16		2.5	2.4	2.5	2.4	3.5	2.4	15.7	
Červenka V.	20.			2.5	3.6	2	2.5	3.5	3.5	17.6		2	2.3	2.5	2.1	2.5	2.5	13.9	
Ort Emanuel	18.4			2.4	3.2	2	1.8	3.5	3.2	16.1		2.5	3	2.5	3	3	3	17.0	
Uzel Alois	20.2	7.	125.4	2.9	3.8	2	3	2.5	3	17.2	105.5	2	3.1	3	2	3	2.8	15.9	96.0
PLZENSKÝ SOKOL																			
Paul Frant.	23.0			4	3.5	4	4.4	3	4.4	23.3		5	4.8	4	4.7	5	4.5	28.0	
Klepál Frant.	23.2			3.6	3.6	3	4	3	3.4	20.6		4.6	4.8	3	3.2	3	4.5	23.1	
Čada Louis	21.1			3.7	3.6	3.5	3.8	3	3.4	21.0		4.8	4.2	3	4.9	3	4	23.9	
Lehký Alois	23.3			3	3.5	3	3	2.5	3.5	18.5		4.7	4.7	3	4.7	2.5	4	23.6	
Velký Ed.	22.8			3.6	3.8	3	3.6	2.5	3.3	19.8		4.7	4	2.5	4	3	4	22.2	
Veselý Jiří	22.9	8.8	145.1	4.2	4.2	3.5	4.2	3.5	3.9	23.5	126.7	5	4.8	4	4.9	3.5	4	26.2	147.0
SOKOL SLÁVSKÝ, Fugner-Tyrš.																			
Mareška Jos.	24.2			2.5	3.5	3.5	3.9	3	3.5	19.9		3	3.9	3	4	3.5	3	20.4	
Černý Václav	22.1			3	3.5	2.5	3	3.5	4	19.5		4.5	3.6	3	4.5	3.5	4.8	23.9	
Novák Josef	22.2			3	3	3	3.7	3	3.2	18.9		4.8	4.8	3	4.9	3.5	4.6	25.6	
Dušek Vil.	23.4			2.5	3.7	3	3.4	3.5	4.1	20.2		4	4.6	3	4.4	3.5	4.5	24.0	
Ondruš Mart.	22.9			2.7	3.9	3	4.2	3.5	3.5	20.8		4.6	4.2	3.5	4.8	3.5	4.4	25.0	
Rabiňák Vilém	21.6	8.2	144.6	3.2	3.8	3	3.7	3.5	3	20.2	119.5	4.7	4.8	3	4.4	4.5	4.6	26.0	144.9
JEDNOTLIVCI																			
Kříž Em., Cedar Rapids	23.4			3.3	4	4	4	4.5	4.4	24.2		3.2	2.9	3	3.5	4	3.8	20.4	
Haišman Bl. Cedar Rapids	22.5			2.5	3	2.5	2.5	2	2.5	15		2.5	2	3	2.8	3	3.4	16.7	
Hurka Rud., Cedar Rapids	22.8											3.2	2.7	4	3.6	4	3.2	20.7	
Janovský Fr., East St. Louis	22.1			2.8	3.5	3	3	3	3.5	18.8		2.5	2	3	2.5	3	2.9	15.9	
Langmajer Fr., Mt. Pleasant	22.2			3.6	3.8	3	3.8	4	3.8	22		2.6	2.5	3	3	3.5	3.2	17.8	

JMÉNA SOUDCŮ: Prostná: J. L. Voborský, V. Kotek, A. Tesař. — Hrazda: Kar. Hýbler, Tom. Ulrich. — Bradla: J. L. Voborský, V. Kotek.
 Skok vysoký: Jos. Šimánek, Petr Churaň.

TŘETÍ

Kůň na šíř: Ant. Červenka, Rud. Hurt. — Kůň na dél: Fred. Engelthaler, J. F. Pokorný. — Skok daleký: Jar. Košar, Wm. Kroužilka.
Skok o tyči: T. Vonásek, Ant. Mueller.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, necht' ihned oznámí to jednateli V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Ller, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Anton Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Jos. Laně; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Jos. Gregor, 437 E. 73. St., New York; podnáčelník: I. Jos. Gregor, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Ller ml. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 709 E 167. St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrátek, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; tajemník Alois Nelbert, 1960 N. Darien St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyllš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., tajemník Josef Krupka, 36 Deane St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S. taj. Frant. Novotný, 717 Pennington av.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jareš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1. Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna Duda, 10 Nellson Pl., Irvington, N. J.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Gust. Kašpar, V. Štíbr, Fr. Vacha, Emil Slapák Frank Vejnar. — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2 hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 1. sobotu v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Slapák, 2117 Capitol Street. S. E.

Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. nedělí v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Budívoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 430 Hurlbut Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vimr, 507 — 30th St.; účetník Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4 nedělí v měsíci, v síni Al. Štoiby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., tajem. Louis. Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Tríska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesaf, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Srnka Otto. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen Ave., každé třetí pondělí.

Přizenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. V. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago., Ill.: 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1100 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.: 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Verel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hátek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj., 521 N. 10. St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni. Taj. Jos. Pokorný, 682—14 th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.: 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Tríska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Rud. Holman, 4659 Nebraska Ave.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 727 F. Ave., West.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Kar. Jaeger, 1704 Geyer Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Petr Plamínek, 219 Exchange ave.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 X St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1. nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žilka, Bruno, Neb.; 1. nedělí; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1402 So. 13. St., Hotel Prague.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni ČSPS; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, Boh. Nat. Hall, 21st & U. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiff z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 122 Stockton St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.